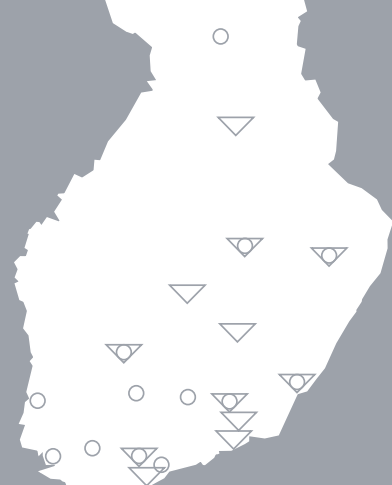

KORRIKOTUKI 2/09

AUTOVARAOSAKAUPAN
EDELLÄKÄVIJÄ
JO VUODESTA 1965

BROMAN GROUP OY

Broman Group Oy on vuonna 1965 perustettu yritys, jonka toiminta on keskittynyt auton varaosa- ja tarvikemyyntiin sekä kodin ja vapaanajan tuotteisiin. Toimimme AD Varaosa-Maailma ja Motonet –liikeketjuina laajalla alueella Suomessa.

BROMAN GROUP OY
Postiosoite: PL 169, 80101 Joensuu
Käyntiosoite: Tulliportinkatu 55, 80130 Joensuu
Puh: (013) 254 4110, Fax: (013) 254 4199
www.bromangroup.fi

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservin aliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva:
Toimitus
Graafinen toteutus:
Toimitus

Päätoimittaja:
everstiluutnantti
Tuomo Juvonen
Puh 0299 432 105
Fax (013) 181 3208

Toimitus:
Terhi Pelkonen
Marko Jalakanen
Jukka Tiuhonen
Taneli Mäkinen
Markku Leinonen

Taloudenhoitaja:
Jari Nousiainen
Puh 0299 432 190
Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.puolustusvoimat.fi/pkarpr
e-mail: tiedotus.pkarpr@mil.fi

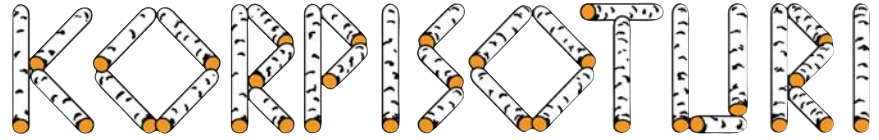
Ulkoasu/taitto/kuvat:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 3 000 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
helmikuussa ja elokuussa

Tilaukset:
Puh 0299 432 190
Irttonumero 8,50 euroa
Vuositilaus 17 euroa
ISSN 0789-1474

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

2/09

Pääkirjoitus	4
Komentajan kynästä	5
Pakina	6
Vieraskynä	8
Hyvinvointipalsta	11
Prikaatissa tapahtuu	12
Korven kätköistä	24
Urheilu ja tekniikka	26
Kummikuntapalsta	32
Vapaaehtoinen maanpuolustustyö	34
VMTK	38
Kiltapalsta	39
JR 9 Perinneosasto	44
AUK:n kurssijulkaisu	48

TEKEMÄLLÄ OPPII

Suurin osa käytännön osaamisesta saadaan työssä oppimisen kautta. Joukko-osaston palvelustehtävissä on monia asioita, joiden toteutus pohjautuu pitkällisen kokemuksen ja tekemällä oppimiseen. Jatkossa erityisesti aliupseerien koulutuksessa tullaan kiinnittämään huomiota edellä esitettyyn osaamisen kehittämiseen.

Prikaatissa aliupseereiden osaamista kehitetään koulutustehtävien edellyttämällä tavalla. Painopiste on luonnollisesti jalkaväen kouluttajien tietojen ja taitojen oppimisessa. Koulutuksen kesto ja toteutustavat vaihtelevat tehtävän ja koulutettavan aikaisemman osaamisen mukaan. Yhtenä keskeisenä tavoitteena on luoda kestävä pohja hyvälle johtamiskäyttäytymiselle ja sen kehittämiseksi. Ohjaus perustuu vanhaan tuttuun ideaan, jossa oppipojasta tullaan kisällin kautta mestariksi. Valmennus ja valmentautuminen on olennainen osa aliupseerin uraa.

Sotilasammattilliset opinnot eivät muodosta ammattilliseen tutkintoon rinnastettavaa kokonaisuutta mutta ne suunnitellaan siten, että ne ovat kansallisesti ja kansainvälisesti yhteensopivia. Opintoja on myös mahdollista täydentää paikallisesti alueen oppilaitoksissa opintosuunnan mukaan.

Hankittu osaaminen todennetaan näytöillä tehtäviä ja kokeita suorittamalla. Ennen itsenäisiin tehtäviin pääsyä joukko-osastossa on aliupseerin annettava hyväksytty näyttökoe. Sotilasammattilliset opinnot suunnitellaan ja toteutetaan monimuoto-opintoina. Lähiopetuksessa painottuu opitun soveltaminen, joten se toteutetaan usein erilaisina harjoituksina. Opintoihin sisältyy lisäksi ohjattua työssä oppimistä. Opintojaksot voidaan tietyissä tapauksissa korvata täysin ohjatulla työssä oppimisellä, sillä aliupseerin osaaminen todennetaan näytöin.

Tavoitteellinen työssäoppiminen edellyttää, että koulutettavalla on työpisteessä ammattitaitoinen ohjaaja. Paras tulos saavutetaan, jos koulutettava ottaa ohjaajalta tulevaisuudessa tehtävät vastaan. Monessa tapauksessa henkilöstötilanne on kuitenkin kehittynyt niin, että aikaisempi tehtävänhoitaja on siirtynyt toisiin tehtäviin tai reserviin. Tällöin ei ole parasta mahdollista ohjaajaa jakamassa kokemukseen pohjautuvaa tietoa ja taitoa. Prikaatissa tilanne on huomioitu ja koulutamme erityisiä työnohjaajia, joilla on tarvittava tietotaito valmentaa ja ohjata työntekijän työssäoppimista. Aliupseerin rekrytointi ja valinta tehdään varusmiespalveluksen aikana osoitetun osaamisen perusteella. Valinnassa koroste-

taan erityisesti toimintakykyä ja kehityshaikuisuutta. Valintaperusteet täyttävät Suomen kansalaiset ovat tervetulleita monipuolisiin ja käytännönläheisiin aliupseerin tehtäviin. Aliupseeritehtävän edellyttämä riittävä fyysisen kunnan taso on todettava ennen virkaan nimittämistä. Prikaati järjestää hakijalle 12 minuutin juoksutestin. Kuntotestissä on saavutettava vähintään 2600 metrin tulos. Testiin osallistuminen on palvelukseen hakeutuvalla vapaaehtoista, mutta muodostaa karsivan tekijän, mikäli sen jättää suorittamatta. Tehtäviä täytetään sitä mukaa kun niitä avautuu. Peruseriaatteena on muuttaa vapautuva opistoupseerin virka aliupseerin tehtäväksi.

Perusteet osaamisen johtamiselle ovat hyvällä pohjalla. Henkinen kestävyys, fyysinen kunto ja ammattitaito luovat erinomaisen ohjan palvelustehtävien menestykselle kädelle hoidolle. Kokemuksen myötä kasvaa myös sen taidon osuus, jolla johtaja saa oman joukkonsa parhaisiin mahdollisiin tuloksiin. Vastuu kuuluu olennaisena osana johtajan toimintaan. Jos tulosta ei synny, johtaja ei voi piiloutua toimintaa haittaavien esteiden taakse. Alaisten lisäksi on vastattava myös tuloksen saavuttamiseksi annetuista resursseista, työolosuhteista ja ilmapiiristä. Vastuu kuuluu johtamiseen ja vastuun kantaa johtaja yksin. Johtajaksi oppiminen on johtajaksi kasvamista, arvojen ja asenteiden muokkautumista.

Tässä yhteydessä haluan kiittää Korpisoturi-lehden toimituksen puolesta prikaatimme komentajaa, eversti Ville Hyväristä hyvästä yhteistyöstä ja toivottaa onnea ja menestystä jalkaväen tarkastajan tehtävässä. Toivotan eversti Jari Kytölän tervetulleeksi joukkoomme hänen ottaessa vastaan prikaatin komentajan tehtävät syksyllä 2009.

Toivotan lukijoillemme antoisia hetkiä lehtemme parissa.

Päätoimittaja
Everstiluutnantti Tuomo Juvonen

ARVOT

Tämän päivän heikohkossa maailmantalouden tilassa ovat monet yritykset joutuneet tarkistamaan ja jopa uudestaan kirjoittamaan yrityksensä arvot. Jatkuvan kasvun ja kehityksen nimeen vannovat arvot ovat heikkoja silloin, kun tilanteiden vaihtelut ovat nykyistä luokkaa. Todellisten sisäistettyjen arvojen on oltava ajan ja tilanteiden kestäviä, sillä ihmiset haluavat kestäviä arvoja, kuten itsenäisyys, ihmisarvo ja rakkaus, vain muutamia mainitakseni.

Prikaatimme arvot ovat ajan ja tilanteiden vaihtelun kestäviä: kunnioitus, vastuuntunto ja yhteistyö. Näiden kolmen arvon varaan voi laskea niin prikaatin kuin myös oman elämänsä elämänkatsomuksesta riippumatta.

Kotimaassamme on taloustilanteen ohella virinnyt keskustelu puolustusvoimien rauhanaikaisen organisaation kehittämistarpeista. Julkisuudessa erilaiset tutkijat ovat esittäneet omia arvioitaan niistä joukko-osastoista, jotka ovat mahdollisia saneerauksen kohteita. Kontiorannan varuskunta on mainittu tässä yhteydessä. Me, Kontiorannassa palvelevat tiedämme prikaatimme, Pohjois-Karjalan Prikaatin,

todelliset vahvuudet ja erinomaiset meriitit. Toteutamme vastuullista suomalaisten nuorten maanpuolustajien kouluttamista arvojemme mukaisesti: kunnioitus, vastuuntunto ja yhteistyö.

Pohjois-Karjalan Prikaati kouluttaa vuosittain noin 1 400 varusmiestä ja 1 000 reserviläistä. Tuemme niin kalustollisesti kuin kouluttajavoimalla MPK ry:n 1 000 kurssilaisen koulutusta. Olemme laajalla vastuualueella käytävän jalkaväkitaistelun tutkijoita ja kehittäjiä niin koulutuksen, taktiikan kuin varustuksenkin osalla. Olemme todellinen Itä-Suomen jalkaväkikeskus. Prikaatimme organisaation kuuluvan Pohjois-Karjalan Aluetoimiston kautta olemme keskeinen alueellinen vaikuttaja. Maantieteelliseltä sijainniltamme olemme mantereellisen Euroopan unionin itäisin varuskunta.

Prikaatimme on kompakti paketti. Lähiharjoitusalueet ovat kävelyetäisyyden päässä varuskunnasta Jaamankankaalla, joka on noin 750 hehtaaria erinomaista koulutusmaastoa. Sotinpurolla, noin 140 kilometriä pohjoiseen varuskunnasta, voimme toteuttaa kaikki koulutusvastuullamme olevien jalkaväkiaseiden taisteluammunnat kaikki-

aan noin 8 000 hehtaarin laajuisella harjoitusalueella.

Yhteistyömme kattaa niin Pohjois-Karjalan rajavartioston, Joensuun yliopiston kuin alueen ammatilliset koulutkin. Pohjois-Karjalan, Pohjois- ja Etelä-Savon maakunnista tulee pääosa varusmiehistämme, jotka haluavat palvella nimenomaan prikaatissamme. Heidän kauttaan olemme oleellinen osa niin pohjoiskarjalaista kuin savolaista yhteisöä. Varusmiesaineksemme on tuonut menestystä prikaatille niin urheilussa kuin koulutustason mittauksissakin; Oltermannin hiihdon kolminkertainen perättäinen voitto, sotilaiden Suomen mestaruushiihtojen yleismestaruus ja sotilaspoliisien moninkertainen Itä-Suomen sotilasläänin mestaruus, vain muutamia meriittejä mainitakseni.

Toivon, että lukijalle välittyy kuva hienosta, tehtävänsä vakavasti suhtautuvasta, eteenpäin katsovasta ja kehittyvästä Pohjois-Karjalan Prikaatista, joka toteuttaa kaikessa toiminnassaan perusarvojaan: kunnioitus, vastuuntunto ja yhteistyö.

Prikaatin komentaja
Eversti Ville Hyvärinen

KARHUJA JA RETROILUA

Karhuja! Jaamankangas oli heinäkuussa hetken suomalaisen median huomion keskipesteenä. Tavallisesti luotettava lähde – tuntematon mieshenkilö – oli nähnyt autolla Jaamankankaalla ajellessaan ampu-mahiihtokeskuksen ja seurakunnan leirikeskukseen välimaastossa elukkalauman, jonka uskoi koostuvan karhuista. Paikalle kutsuttu jälkiekspertti Markku Kejonen vahvisti jälkien perusteella nimenomaan karhujen olleen liikkeellä.

Sotaväki ottanee röhkeät karhujen esiintymiset vastaisuudessa harjoitussuunnitelmissaan huomioon asianmukaisella ohjeistuksella miten toimitaan kohdattaessa karhu. Toiminta-mallihan on jo toki valmiiksi olemassa. Se tosin luotiin aikanaan harjoiteltaessa suojautumista ytimiä ja muita kemiallisia nävertäjiä vastaan. Eli reipas heittäytyminen mahalleen maahan, hengityksen pidätys ja niskan suojaaminen rukkaskäsillä. Ja lisäksi tekeytyminen muutoinkin kuolleeksi.

Muistan itse ja kuten varmasti muutkin kivi-kirves- aikakaudella varusmiespalveluksen suorittaneet silloiset suojelukoulutuksen harjoitukset: Kouluttaja kuvasi atomipommin räjähdyspuolen kilometrin päässä näkyvän vesitornin maastoon. Ydinhälytyksen karjaisun jälkeen jokainen suo-jautui karhuvaaran edellyttämällä tavalla. Jokamies veti lisäksi kaikilta ydinhöyryiltä suojaavan suojanaamarin päähänsä sekä laskeumapölyn ja polttovaikutukset eliminoivan sadeviitan päälleen. Kouluttaja kuvasi tämän jälkeen, miten räjähdyspuolain painealto siirtelee kuorma-autoja ja taloja harjoitusjoukon yli nopeudella noin 200 km tunnissa ja lämpötila nousee satoihin asteisiin. Pahimman myräkän mentyä ohi kouluttaja kertoi joukon pelastuneen nopean toiminnan ansiosta, kunhan muisti vielä kopistella ydinpölyt sadeviitasta (anteeksi: suojaviitasta) ja vaatteistaan ja pesi

naamansa kenttäpullosta olevalla vedellä. Lisäksi piti muistaa sammuttaa ympärillä olevat laajahkot metsäpalot kenttälapiolla ja tarkoitukseen varatuilla, nimenomaan havupuusta tehdyillä märillä hosilla. Ennen oli miehet rautaa.

Toimintaohjeista puheenollen huomasin Kontiorannan varusvaraston lastaussillan puoleisille oville liimatun ohjelappusen. Siinä luki: "ÄLÄ JÄTÄ VARASTOLLE TULVAVAA TAVARAA YKSIN TÄHÄN." Se vähän ihmetytti, että lapussa ei mainittu, minne muualle tavaraa pitäisi jättää. Pitää muistaa kysyä sitä varastohenkilöstöltä, niin osaa sitten toimia oikein. Tähän asti olen jättänyt varusvarastolle menevät tavarat virheellisesti yhteen paikkaan, kun en ole ko. ohjetta aiemmin huomannut.

Nuukuusviikko on jokavuotinen järkevän kulutuksen teemaviikko. Tänä vuonna se oli 20.-26.4. Viikolla on aina jollain tapaa esillä tuotteiden pitkäaikainen ja tehokas käyttö. Muotiin tullut retrokuluttuuri tietyllä tavalla tukee nuukuusviikon teemoja. Vanhalle löytyy käyttöä.

Retrokuluttuuri on tullut - sotaväkeenkin. Kun siviilissä nuoriso ostaa vinyylilevyjä ja grammareita, pukeutuu teryleeniin ja lättähattuun, sotaväki on ottanut taas käyttöönsä vanhan rakkaan Mustin eli raskaan singon 95 S 58. Itsekin tuli sitä vedettyä ympäri Santahaminan saarta kadettikoulutuksessa 70-luvulla. Kuvittelin sotaväen menneen retroilussaan jopa pidemmälle huomattessani korjaamalla käydessäni siellä olevan vanhan kunnostetun ja uuden maalipinnan saaneen viime sotien aikaisen pestykin. Se oli kuitenkin menossa – onneksi – muihin tarkoituksiin kuin varusmieskoulutuksen uskottavuutta lisäämään.

Nuukuudesta puhuttaessa ei voi sivuuttaa laihialaisia, jotka ovat tehneet siitä elämän-

tavan ja uskonnon. Kerrotaan, että laihialaisen hääparin hääyökin on tavallista köyhempi ja karumpi. Sulhanen ei nimittäin halua mennä morsiamen kanssa samaan vuoteeseen, koska saattaisi joutua antamaan omasta pussistaan.

Kesälomalla ehtii miettimään kaikenlaista. Jaamankankaalla olemattomia sieniä – jotka näyttävät muuten sateenvarjoilta sen takia, että kasvavat kosteissa paikoissa – turhaan etsiessäni huomasin, että kesän puhurit olivat kaadelleet kymmeniä peltäjiä nurin. Silloin tuli mieleen, että mikä pitää puut lopunperin pystyssä. En keksinyt heti vastausta. Mutta tehdessäni pari päivää myöhemmin pystystä polttopuuta, oivalsin sen. Sahanpuru. Sahatessani puuta Stihlilläni, puusta poistui sahanpurua - ja se kaatui.

Pakinoissani olen ollut aina vakavasti ja aikuisen oikeesti liikkeellä. Totuuden kuulet tunnetusti kuitenkin lasten ja imeväisten suusta. Tässä muutamia kouluaineiden helmiä:

- Biologia: Ihminen on joko poika tai tyttö. Pojat ovat kamalan hankalia. Ne haluavat aina kaiken paitsi saippuaa. Minun isäni on niin kiltti, että luulen hänen olleen pienenä tyttö.

- Ammatinvalinta: Kun tulen isoksi, haluan mennä naimisiin. Jos kukaan ei huoli minua, alan opettajaksi.

- Yleistieto: Nuoriso on ja tulee aina olemaan Suomen tulevaisuus. Näin sanoivat jo muinaiset kreikkalaiset.

- Aineen otsikko: 'Kuvaile historiallista henkilöä, joka on puhutellut sinua ja kerro miksi.' Oppilas kirjoitti: 'Ainut historiallinen henkilö, joka on koskaan puhutellut minua, on eräs kansanedustaja. Hän puhutteli minua Korkeasaaren lautalla ja tarjosi minulle limpparia. Mutta en tiedä, miksi hän puhutteli minua.'

- Maantieto: Lapinkota on muuten saman-

Pakina

lainen kuin juhannuskokko, paitsi siinä on ovi.

- Perhe: Meidän isä sanoo osaavansa tehdä mitä tahansa. Yleensä hän vie roskat ulos.

- Perhe: Meidän perheessä on 14 lasta. Isä osaa tehdä myös putkimiehen ja vähän kirvesmiehenkin töitä.

Että silleen, sanopa noihin muuta.

"Eron hetki nyt lyö, eron hetki on kaunis" todetaan laulussa. Joka tapauksessa prikaatin ja pohjoiskarjalaisen maanpuolustusväen tulee selvittää tulevista vuosista ilman nykyistä komentajaa, Tiaisen Timoa ja alikirjoittanutta. Komentaja lähtee muihin tehtäviin jo lokakuussa, Timo ja minä vuoden lopulla – lopultakin (lukijan huokaus). Timon kanssa on jo uhattu lähipiiriä yhteisillä läksiäisillä.

Oma päätökseni piiripäällikön tehtävistä luopumisesta kypsyi kesäkuun alussa. Totesin tällöin, että en saa yhtään kirkkaampaa kruunua tai kuolinpaidan taskuun enempää maallista omaisuutta, vaikka mitä tekisin tai olisin tekevinäni. Aikansa kutakin. Useammin pitäisi jokaisen muistaa savolaisen huoneentaulun elämänohje:

"Elä kiireellä immeinen ihteessä pilloo, hermos jos männöö, onks siitä illoo, elä pikajunan vaahtia hyssytä aena, vuan päivällä joskus piäs pehkuun paena.

Toppuuta joskus tuo tuline tahti, kokkeele mitä on ruokalevon mahti, kohta jo huomoot kuik on sommoo, katkasta virtoo ja antoo hermoille lommoo."

Lajitoverit! En jätä kokonaan teitä, vaikka joku jo edellisen perusteella elättelikin toivoa. Yritän muistaa teitä vielä kirjoituksillani 1.1.2010 jälkeenkin. Tattista! Ja tattista syksyä kaikille.

Terveisin
Ahti K.

Oletko jo tutustunut uuteen **ABLOY® IQ**-lukitukseen, jossa yhdistyvät yksilöllinen elektroninen tunnistusteknologia ja mekaaninen lukitusturvallisuus?

Lisätietoja uutuudesta saat Abloy Oy:ltä, kotisivuiltamme www.abloy.fi sekä ABLOY -valtuutetuista lukkoliikkeistä

ABLOY® IQ

Lukitusturvallisuuden uusi sukupolvi

Abloy Oy

An ASSA ABLOY Group company

ASSA ABLOY

POHJOIS-KARJALAN RAJAVARTIOSTO

90 vuotta turvana kaikissa oloissa

Pohjois-Karjalan rajavartiosto on yksi itärajan neljästä rajavartiostosta, jotka huolehtivat Rajavartiolaitoksen lakisääteisistä tehtävistä omilla toimialueillaan. Rajavartiosto on osa sekä sisäistä että ulkoista turvallisuusjärjestelmää. Toiminnan päämäärä on rajaturvallisuuden ylläpitäminen ja sen keskeiset toimenpiteet ovat sujuvat ja tehokkaat rajatarkastukset, uskottava valvonta rajanylityspaikkojen välisillä alueilla sekä vakavan rajat ylittävän rikollisuuden vaikutuksia ehkäisevä rikostorjunta tiiviissä yhteistoiminnassa muiden lainvalvontaviranomaisten kanssa.

Rajaturvallisuustehtävien lisäksi rajavartiosto hoitaa toimialueellaan lukuisia muita, Rajavartiolaitokselle laissa säädettyjä tehtäviä. Näitä ovat mm. yksittäiset, kiireelliset poliisitehtävät yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, muille viranomaisille annettava virka-apu, pelastustehtävät, metsästyksen, kalastuksen, maasto- ja vesiliikenteen sekä ympäristönsuojelun valvonta. Rajavartioston toimintojen sijoittuminen suurelta osin maakunnan harvaan asutuille seuduille, joilta muut viranomais-toiminnot enenevässä määrin keskittyvät kasvukeskuksiin, johtanee lisääntyviin virka-aputehtäviin sekä lisää viranomais-

ten yhteistoiminnan tarvetta näillä alueilla. Tässä tarkoituksessa sisäasiainministeriö on asettanut työryhmän kehittämään sisäiseen turvallisuuteen liittyvää operatiivista yhteistyötä harvaan asutuilla alueilla. Hankkeeseen liittyvää kokeilutoimintaa on käynnissä Lapin ja Pohjois-Karjalan maakunnissa ja siinä on muiden toimijoiden ohella mukana myös rajavartiosto.

Sotilaalliseen maanpuolustukseen rajavartiosto osallistuu huolehtimalla rajavalvonnan yhteydessä aluevalvonnasta, antamalla koulutusta varusmiehille ja vapaaehtoista asepalvelusta suorittaville naisille sekä reserviläisille ja ylläpitämällä puolustusvalmiutta yhteistyössä puolustusvoimien kanssa. Tässä tehtävässä tärkein yhteistointikumppani on Pohjois-Karjalan Prikaati. Prikaatin ja rajavartioston yhteistoinnalla on vuosikymmenten perinteet. Yhteistoiminnan keskeinen tavoite on tuottaa molemminpuolista lisäarvoa sekä tehostaa toimintaa ja resurssien käyttöä.

Juhlavuosi 2009

Rajavartiolaitos ja sen hallintoyksiköt juhlistavat 90-vuotistaivaltaan tänä vuonna. Päätapahtumat ajoittuivat Pohjois-Karjalan rajavartiostossa luonnollisesti maaliskuun 21.

päivän viikolle ja perinteisesti rajavartiosto on ollut mukana paikallisissa kesätapahtumissa Lieksassa, Ilomantsissa ja Tohmajärvellä. Lieksassa järjestimme yhteistyössä Lieksan kaupungin, Pielisen museon ja Lieksan Rajakilta ry:n kanssa "90 vuotta turvana kaikissa oloissa" -näyttelyn Pielisen museolla 15.5. - 15.9.2009 ja Lieksan pääkirjastolla 29.6. - 28.8.2009. Myös muissa maakunnan tapahtumissa olemme olleet välivuotia näkyvämminkin mukana.

Jatkuvassa muutoksessa mukana pysymisen on edellyttänyt kykyä ennakoita asioita eri tasoilla. Tässä Rajavartiolaitos on onnistunut perinteisesti hyvin, vaikka se on kokenut monenlaisia muutoksia historiansa aikana. Tehtävät ovat monipuolistuneet, resurssit vähentyneet ja vaatimukset sekä tasavallan johdon, että kansalaisten taholta ovat lisääntyneet. Muutokset on kuitenkin suunniteltu ja toimeenpantu siten, että ne on voitu toteuttaa hallitusti yhdessä henkilöstön kanssa.

Strategia 2019

Rajavartiolaitoksen päällikkö vahvisti 18.3.2009 strategian 2019, joka on päivitetty versio neljä vuotta sitten vahvistetusta strategiasta. Sen perusteina ovat valtioneuvoston periaatepäätökset yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamisesta 2006 ja sisäisen turvallisuuden ohjelmasta 2008 sekä turvallisuus- ja puolustuspoliittinen selonteko 2009. Strategian keskeisimpiä, Pohjois-Karjalan rajavartioston toimintaan vaikuttavia ja tällä hetkellä myös käynnissä olevia toimenpiteitä ovat mm. 1) uudistetun rajavalvontamallin käyttöönotto Värsilän pohjoispuoleisella rajasuudella, 2) rikostorjunnan kehittäminen korkeatasoiseksi Rajavartiolaitoksen ydintehtäväalueella lainsäädäntöä kehittämällä ja valtakunnallisella ohjauksella, 3) kehitetään yhdessä muiden viranomaisten kanssa toimintamalli, jossa tiiviillä yhteistyöllä taataan vähäisten voimavarojen käyttö

Valvontatekniikan lisääntymisestä huolimatta ammattitaitoinen ohjaaja ja rajakoira ovat korvaamaton työpari maastorajalla.

erityisesti rajaseudulla, 4) kevennetään johto- ja tukioorganisaatiota ja vähennetään organisaatiosajoja. Pieniä vartioasemia yhdistetään toiminnallisiksi kokonaisuuksiksi henkilöstömäärää samalla vähentäen, 5) uudistetaan RVL:n hallinnon ja tukipalvelujen toimintamalli, 6) otetaan käyttöön turvallinen mobiilitekniikka, 7) kehitetään maarajojen teknisen valvontajärjestelmän uusi sukupolvi sekä 8) kehitetään operatiivista liikkuvuutta uusimalla partioautokalusto.

Tiivistäen voidaan todeta, että Pohjois-Karjalan rajavartiolaitos ja sen henkilöstö ovat nyt ja lähivuosina strategian toimeenpanton myötä keskellä sodanjälkeisen historian suurinta muutosta. Yhteistoimintaviranomaiselle ja kansalaisille näkyvimpänä muutoksina ovat rajavartioasemien yhdistämiset, minkä tuloksena rajavartiostossa on 1.1.2010 lukien 3 rajavartioasemaa nykyisten 8 sijasta. Tuolloin entistä toimintakykyisemmät rajavartioasemat toimivat Värtsilässä sekä Ilomantsin ja Lieksan kuntakeskuksissa. Partioiden liikkuminen ja näkyvyys kuntakeskusten sekä rajan välillä lisääntyy, minkä uskon hälventävän rajavartioasemien lakkaamisesta mahdollisesti

aiheutuvaa turvattomuuden tunnetta rajaseudulla.

Entä tulevaisuus? Varmaa on, että muutoksia tulee jatkossakin ja kehitystä tarvitaan. Esimerkinä kehityksestä voi mainita aikanaan toteutuvan rajavartioston 2-portaiseen organisaatioon siirtymisen. Tätä koskeva suunnittelu on Rajavartiolaitoksessa meneillään ja tarvittavat päätökset tehtäneiden kuluvan vuoden loppupuolella niin, että siirtyminen on vuoden 2014 loppuun mennessä. Käytännössä muutos tarkoittaa nykyisten rajavartioalueiden ja -asemien yhdistämistä. Organisaatiomuutokset eivät aiheuta henkilöstön irtisanomisia, mikä voidaan katsoa varsin merkittäväksi myönteiseksi asiaksi näinä globaalin taantuman aikoina. Tosin noin 140 virkamiehen työpaikan sijainti muuttuu.

Lainsäädännön kehittäminen

Rajavartiolaitosta koskevan lainsäädännön kokonaisuudistus tuli voimaan 1.9.2005. Keskeisimpiä muutoksia olivat sektorirajat ylittävän viranomaistyön tehostaminen, toimivallan alueellisen rajoituksen poistuminen sekä toimivaltuuksien (esitutkinta ja pakkokeinot) laajeneminen rikosten

ennalta estämisessä ja selvittämisessä. Esimerkiksi rikostorjuntahenkilöstöllemme tämä on tarkoittanut omien rikosjuttujen ohella Rajavartiolaitoksen painopistesuuntien rikostorjunnan tukemista. Uusilla ja laajentuneilla tehtävillä sekä kansainvä-

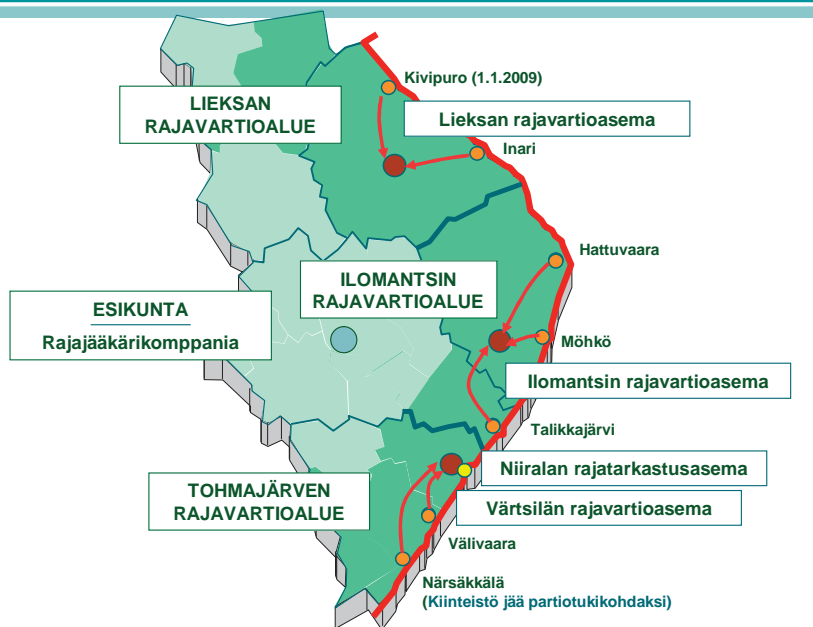

Rajanylitysten määrä on Niiralassa alkuvuodesta (kesäkuu) ollut 8 % kasvussa. Henkilövoimavarat Niiralassa ja Värtsilän eteläpuolisella maastorajalla pidetään nykytasolla.

listymisellä on ollut merkittävä vaikutus rajavartioston henkilökunnan koulutukseen, osaamisvaatimuksiin ja osaamisen kehittämiseen. Rajavartioston niukkenevia henkilöresursseja käytetään yhä monipuolisemmin myös maakuntamme ulkopuolella, missä se on maamme rajaturvallisuuden ylläpitämisen kannalta tärkeintä. Kaksi P-KR:n rajavartiomiestä työskentelee mm. Suomen edustustoissa Venäjällä RVL:n yhdyshenkilöinä, EU:n rajaturvallisuusstrategian nelitasoisen maahanpääsyn valvontamallin ulkokehällä.

Eduskunnalle on annettu viime vuonna selvitys rajavartiolaitoslainsäädännön toimivuudesta. Samalla on esitetty välttämättömät muutokset havaittujen puutteiden korjaamiseksi. Lakiehdotuksessa kansallisia säännöksiä ehdotetaan karsittavaksi yhteisöeläinlainsäädännön kanssa päällekkäiseltä osalta. Muita, P-KR:n päivittäistoimintaan vaikuttavia muutoksia olisivat: rajavartiomiehen toimivalta pysäyttää kulkuneuvo tehtävänsä suorittamiseksi myös muualla

RAJAVARTIOSTON TOIMIPISTEET 1.1.2010

Rajavartiolaitos on uudessa asennossa ensi vuoden alussa; tilanteisiin reagoitukyky, tuottavuus, taoudellisuus ja viranomaisyhteistoimintakyky paranevat.

Vieraskynä

kuin rajanylityspaikoilla, oikeus määrätä päihtynyt kuljettaja ajokieltoon muuallakin kuin rajanylityspaikalla tavatessaan, rajavalvontaan liittyvä tekninen valvonta olisi mahdollista myös rajavyöhykkeen ulkopuolella rajan läheisillä alueilla. Lisäksi rajavartiomiehen toimivaltaa moottorikelkkareiteillä liikennevalvontaan selvennettäisiin.

Myös poliisi-, tulli- ja rajavartioviranomaisen (PTR) yhteistoiminnan säädöksiä ollaan uudistamassa. Yhteistoiminnasta on tällä hetkellä säädetty asetustasolla. Tulevalla PTR-lailla ei ole tarkoitus muuttaa PTR-viranomaisten päävastuualueita, mutta sillä parannettaisiin viranomaisten yhteistoimintaa rikostorjunnassa, valvontatoiminnassa sekä lisättäisiin viranomaisten mahdollisuuksia tietyissä tilanteissa suorittaa toiselle viranomaiselle kuuluvia rikostorjuntatehtäviä tämän puolesta. Lainsäädännön kehittäminen onkin nähtävä menetelmänä, jolla niukkoja viranomaisresursseja voidaan käyttää tehokkaasti ja tuottavalla tavalla.

Varusmieskoulutus

RVL:n varusmieskoulutuksen uudistus 2007 lisäsi P-KR:n merkitystä ja vastuuta koko Rajavartiolaitoksen varusmieskoulutuksen kannalta, jolloin meille tuli mm. vastuuta yksiköiden tuottamisesta muille hallintoyksiköille sekä Rajavartiolaitoksessa varusmiehille annettavan tiedustelukoulutuksen kehittämisessä. Prikaatin ja rajavartioston päivittäinen yhteistoiminta sotilaallisen maanpuolustuksen alalla konkretisoituu esimerkiksi ampumaratojen ja -alueiden

yhteiskäyttönä sekä sellaisen prikaatin ajoneuvo- ja koulutuskaluston käyttömahdollisuutena, jota ei ole tarkoituksenmukaista hankkia rajavartiostolle. Uusimpana yhteistoimintamuotona on Pohjois-Karjalan rajavartiostossa toimeenpantu tiedustelu-aliupseerikurssi 1/09, jolle oli Pohjois-Karjalan Prikaatista komennettu 6 oppilasta. Heistä kolme lähti Haminaan RUK:n ja yksi Lahteen lääkintäaliupseerikouluun. Prikaitin miehet sopeutuivat hyvin ja toiminta on ollut reipasta ja määrätietoista. Yhteistoiminta Jaamankankaan molemmin puolin on siis tälläkin tavoin toteutunut ja saanee jatkoa 7.9. alkavalla aliupseerikursilla.

Pohjois-Karjalan rajavartioston on selvitävä muuttuvassa toimintaympäristössä yhä monipuolistuvista tehtävistään nykyistä pienemmillä voimavaroilla. Tähän haasteeseen vastaamme jatkossakin toimintaamme ennakkoluulottomasti kehittäen.

Teksti:
Everstiluutnantti
Mikko Karkia
Kuvat:
Ylirajavartija
Topi Ylä-Mononen

Puitteet laadukkaalle tiedustelu- ja sissikoulutukselle ovat P-KR:ssa kunnossa niin henkilöstön, koulutusympäristön, tilojen kuin yhteistoiminnankin osalta.

timosenauto.fi
...siellä on autosi!

KAHNIA JA KOTOISUUTTA VUODESTA 1934

Kontiolahden
Sotilaskotiyhdistys ry

80790 Kontioranta, puh. 0299 432 862

KESTÄVÄ KEHITYS PUOLUSTUSVOIMISSA

Opiskelen työn ohessa ylemmän AMK-tutkintoa sosiaali- ja terveystieteiden kehittämissä ja johtamisen koulutusohjelmassa. Yhtenä laajana aihealueena opiskeluissa on ollut kestävä kehitys. Asiaan perehtyessäni oli hienoa huomata, miten monipuolisesti puolustusvoimat jo toteuttaa kestävä kehityksen periaatteita. Meillä kestävä kehitys ymmärretään tulevaisuusajatteluksi, joka tarkoittaa ekologisten, taloudellisten, kulttuurillisten ja sosiaalisten kestävien ratkaisujen edistämistä. Kestävä kehitys on ihmisen hyvinvoinnin edistämistä ja hyvinvoinnin uhkien tunnistamista. Sen ulottuvuudet ovat ekologinen, taloudellinen ja sosiaalinen ulottuvuus.

Ympäristönäkökulma otetaan huomioon kaikissa puolustusvoimien toiminnassa. Ympäristönsuojelun erityisinä päämäärinä ovat toiminta- ja harjoitusmahdollisuuksien turvaaminen pitkälle tulevaisuuteen ja ympäristövahinkojen ennaltaehkäisy sekä haitallisten ympäristövaikutusten minimointi. Taloudellinen näkökulma on ollut jatkuvasti esillä puolustusvoimissa, kuten johtamis- ja hallintojärjestelmää uudistettaessa ja tukitoimintoja ulkoistettaessa.

Kestävä kehityksen sosiaalinen ulottuvuus toteutuu meillä monin eri tavoin. Sosiaali-

nen ulottuvuus liittyy myös yhteiskuntavastuun toteuttamiseen. Puolustusvoimissa kaikkia varusmiehiä kohdellaan tasapuolisesti ja yhdenvertaisesti ikään, sukupuoleen, rotuun, uskontoon tai kulttuuriseen taustaan katsomatta. Oikeudenmukainen johtaminen toteutuu syväjohtamisen periaatteiden mukaisesti. Varusmiespalveluksessa nuori oppii sopeutumista, vuorovai- kutustaitoja, vastuuta, erilaisia kansalaistai- toja (esim. ensiaputaidot) ja säännölliseen elämänrytmiin. Em. asioista on hyötyä työelämässä. Johtajakoulutuksessa oleva nuori oppii esimies- ja johtamistaitoja, joita hän voi myös hyödyntää opiskelu- ja työelämässä. Puolustusvoimat järjestää asevelvollisille ilmaisen terveydenhuollon ja kantahenkilökunnalle työterveyshuollon palvelut. Terveys- ja liikuntakasvatus on oleellinen osa tämän päivän varusmies- koulutusta. Puolustusvoimien tavoitteena on, että varusmiehelle syntyy palveluksen aikana halu pitää itsensä hyvässä kunnossa (savuttomuus, päihteettömyys, liikunta, terveellinen ruokavalio) koko eliniän ajan. Elämäntapasairauksien vähentäminen on yksi kestävä kehityksen tavoitteista!

Keväällä toteutettiin useassa varuskun- nassa myös Särmänä liikenteessä -kam- panja Liikenneturvan kanssa, jossa varus-

miehiä opetettiin turvalliseen liikennekäyt- täytymiseen. Time out - Aikalisa -toiminta- mallin toteuttaminen varuskunnissa osoit- taa, että puolustusvoimat haluaa omalta osaltaan ehkäistä myös nuorten syrjäyty- mistä ja edistää heidän hyvinvointiaan. Kantahenkilökunnan fyysiseen kuntoon, työhyvinvointitoimintaan, työsuojeluun sekä säännölliseen koulutukseen panos- tetaan tulosyksiköissä. Työilmapiiirikyselyt ja kehityskeskustelut ovat olleet käytössä jo vuosia organisaatiossamme toiminnan arvioimiseksi ja kehittämiseksi. Viime vuo- sina tulosyksiköt ovat luoneet toimintansa ohjenuoraksi arvot sekä tasa-arvo- ja yh- denvertaisuussuunnitelmat. Myös kansain- väliseen kriisinhallintaan osallistuminen on yksi tapa olla mukana luomassa kestävä kehitystä.

Sotilassosiaalityö on yksi lenkki kestävä kehityksen ketjussa.

Kauniita loppukesän päiviä lukijoille!

Teksti:
Sosiaalikuuraattori
Anne Mattila

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN PERINNEPÄIVÄN JUHLALLISUUDET

91 vuotta sitten 25.2.1918 palasi Jääkäripataljoona 27:n pääjoukko Saksasta Suomeen. Tähän tapaukseen liittyen vietti Karjalan Jääkäripataljoona jääkäriperinteiden mukaisesti perinnepäivänsä juhlallisuuksia lauantaina 28.2.2009 paraatikatselemuksen ja iltajuhlan merkeissä.

Lauantaiaamuna aurinkoisessa pakkassäässä järjestyi Karjalan Jääkäripataljoona Kollaan Vasamalle paraatikatselemusta varten. Karjalan Sotilassoittokunta ryhmityi antamaan paraatijoukoille tukeaan ja kutsuvieraiden ryhdikäs joukko asettui omalle paikalleen yliluutnantti Kristian Värin opastuksessa.

Paraatijoukkoja komensi pataljoonapuseeri majuri Kimmo Salo ja paraatikatselemuksen suoritti Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti Jussi Tudeer.

Katselemuksen jälkeen everstiluutnantti Jussi Tudeer laski seppelen Kollaan Vasamalle yhdessä Sissikomppanian asettaman partion kanssa Kollaan taistelijoiden muistoa kunnioittaen.

Puheessaan Tudeer muisti Saksasta palanneita jääkäreitä sekä sotiemme veteraaneja. Hän lausui kannustavat sanansa myös tämän päivän Karjalan Jääkäreille todeten mm. "Meitä rauhan ajan ja hyvinvoinnin aikana kasvaneita velvoittaa koko veteraanisukupolven työ, niin sodan kuin rauhan aikana. Me saamme nauttia hedelmää siitä kovasta työstä, jolla suomalainen hyvinvointiyhteiskunta on rakennettu."

Puheen jälkeen Karjalan Jääkäripataljoonan yksiköt marssivat ryhdikkäinä valmistautumaan valalle lähtöön. Vala vannottiin 28.2.2009 Outokummussa.

Perinnepäivän tilaisuudet Kontiolahden varuskunnassa jatkuivat iltajuhlan merkeissä muonituskeskuksessa klo 18.00 alkaen. Iltajuhla alkoi vieraiden vastaan-

oton jälkeen tervetuliaismaljalla ja Karjalan Jääkäripataljoonan komentajan puheella.

Puheeseen liittyi Karjalan Jääkäripataljoonasta poistuneiden muistaminen. Tällä kertaa huomionosoituksen saivat muun muassa everstiluutnantti Timo Mäki-Rautila ja kapteeni Markus Nojonen.

Muistamisen jälkeen ilta jatkui runsaista pöydän antimista sekä Karjalan Sotilassoittokunnan erinomaisesta musiikista nauttien mukavan seurustelun merkeissä.

Teksti:
Majuri
Kimmo Salo

SAAPUMISERÄN 1/09 SOTILASVALA OUTOKUMMUSSA

Tammikuussa palvelukseen astuneet alokat vanhoivat sotilasvalansa talvisen raikkaassa Outokummussa 28.2.2009. Tuulista säästä huolimatta valatapahtumia seurasi tuhatpäinen joukko omaisia. Seppeleenlasku pidettiin Outokummun sankarihaudoilla. Paraatikatselmus ja sotilasvala järjestettiin perinteikkään juhlallisesti Matovaaran urheilukentällä. Valan vanhojia ja vakuutuksen antajia oli yhteensä 638 alokasta. Ohimarssia oli seuraamassa Kuusjärventien varrella sankka joukko ihmisiä.

Oikealla: Valakaavan esilukijana toiminut Outokummun kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Lea Tolonen ottaa vastaan prikaatin komentajalta kiitokset.

KULJETTAJAKOULUTUKSEN UUDISTUS

Euroopan unionin lainsäädännön yhtenäistäminen on tuottanut suomalaisen yhteiskuntaan kaikenlaisia muutoksia. Myös puolustusvoimat on saanut oman osansa lakimuutosten vaikutuksesta. Lakimuutokset ovat vaikuttaneet merkittävästi muun muassa puolustusvoimien toteuttamaan kuljettajaopetukseen ja – koulutukseen.

Lyhyesti historiaa ja EU-lainsäädäntöä

Euroopan unionin parlamentti päätti vuonna 2005 yhtenäistää jäsenmaiden alueella tapahtuvan raskaankaluston kuljettajien koulutuksen. Koulutus uudistusta ja käytäntöjen yhtenäistämistä jäsenmaiden välillä perusteltiin muun muassa työvoiman vapaammalla liikkuvuudella ja ennen kaikkea liikenneturvallisuuden parantamisella koko unionin alueella.

Koulutus uudistus tarkoitti käytännössä sitä, että Suomessa kuusikymmentä luvun puolessa välissä poistettu niin sanottu ammattajakortti palaa takaisin. Euroopan unionin direktiivi ja Suomen Eduskunnan säätämä laki ammattipätevyydestä, erottavat raskaan kaluston ajokorttiin tähtävään opetuksen vaatimukset ja ammatikseen raskasta kalustoa ajavien koulutusvaatimukset toisistaan.

Aiemmin pelkästään raskaan kaluston ajokortin suorittamalla (C, D, CE, DE) oli mahdollisuus toimia kuljettajan ammatissa. Tämän vuoden syyskuun 10. päivän jälkeen se ei enää riitä, vaan ajokortin lisäksi henkilöllä tulee olla perustason ammattipätevyyskoulutus suoritettuna, jotta tie kuljettajan ammattiin avautuisi.

Euroopan unionin parlamentin kieli keskellä suuta laatiman direktiivin kyseessä ollessa ei asia tietenkään ole ihan näin yksiselitteinen. Monitahoisen asiasta tekee muun muassa se kuinka tällä hetkellä raskaan kaluston ajokortin omaaviin tai ammatikseen ajaviin suhtaudutaan, mitä kaikkia kuljetuksia direktiivi koskee ja kuinka eri maat ovat oman kansallisen lainsäädäntönsä laatineet direktiiviä vastaamaan. Lisää haastetta oleviin ja tuleviin ajo-oikeusasioihin tuo lain-

säädännön yhtenäistämistä määrittävä Euroopan unionin komission päätös ajokortti-direktiivin muutoksesta/laatisesta.

Ammattipätevyysdirektiivissä oli EU-parlamentin toimesta jätetty kaukoviisaasti muutamia asioita päätettäväksi kansallisella tasolla ja siten annettu mahdollisuus jäsenmaiden virkamiehille, hallituksille ja parlamenteille paikallisten olosuhteiden huomioimiseen sekä pykälien ja kohtien tulkintaan.

Suomessa säädettiin laki kuorma- ja linja-auton kuljettajien ammattipätevyydestä (273/2007) keväällä 2007, noin puoli vuotta EU-parlamentin asettamasta määräajasta myöhässä. Valtioneuvoston asetusta samasta aiheesta saatiin odottaa toinen mokoma lisää. Tilanteen teki puolustusvoimien kannalta mielenkiintoiseksi samanaikainen suunnitteluprosessi oman kuljettajaopetuksen muuttamiseksi vastamaan

uusiutuvaa lainsäädäntöä, jota siis edellä kuvatuista syistä ei vielä virallisesti ollut edes olemassa.

Puolustusvoimissa aloitettiin kuljettajaopetuksen ja – koulutuksen uudistamistyö vastaamaan uudistuvaa lainsäädäntöä jo vuoden 2006 keväällä. Uudistusta suunniteltiin ja vietiin eteenpäin Pääesikunnan asettaman työryhmän avulla. Uudistukset otettiin käyttöön vuoden 2009 ensimmäisestä saapumiserästä alkaen.

Ammattipätevyysdirektiivin 2§:n soveltamisalassa todetaan, ettei direktiivi koske jäsenmaiden puolustusvoimia. Suomen hallitus lakiesityksessään ja Eduskunnan eri valiokunnat lausunnoissaan kuitenkin velvoittivat puolustusvoimat jatkamaan sellaista kuljettajaopetusta ja -koulutusta, joka varmistaa kuljettajien riittävyyden yhteiskunnan tarpeisiin myös tulevaisuudessa.

Niillä henkilöillä, joilla on ollut D-luokan ajokortti myönnettynä ennen 10.9.2008, ja niillä joilla on C-luokan ajokortti myönnettynä ennen 10.9.2009, on ammattipätevyys voimassa 10.9.2013 tai 10.9.2014 saakka. Mainittuihin päivämääriin mennessä on henkilön kuitenkin osallistuttava vähintään 35 tuntia jatkokoulutukseen säilyttääkseen ammattipätevyytensä. Henkilöiden, joille ajo-oikeus myönnetään yllämainitun päivämäärän jälkeen, on saatava ammattipätevyyskoulutus ja suoritettava koe hyväksytysti, voidakseen toimia kuljettajan ammatissa.

C-, D- tai CE-luokan ajokortin voi jatkosakin ajaa ja sillä voi ajoneuvoja kuljettaa, mutta säädökset tulevat tiukentumaan oleellisesti. Komission ajokorttidirektiivin astuessa täysimääräisesti voimaan nousee kuorma-autokortin suorittamisen ikäraja nykyisestä 18 vuodesta 21 vuoteen ja CE-kortin ikäraja 23 vuoteen, jos ajokortin suorittaminen ei liity ammattipätevyyskoulutukseen. Tämä tarkoittaa käytännössä sitä, ettei puolustusvoimiin astu enää palvelukseen kuorma-autokortillisia varusmiehiä juuri lainkaan vuonna 2013. Kuorma-autokortillisten palvelukseen astuvien varusmiesten määrä vähenee oleellisesti jo ensi vuonna, koska 10.9.2009 voimaanastuvan ajokorttiasetuksen muutoksen mukaan ajo-opetuksen määrä C-ajokorttiluokassa nousee nykyisestä 2 ½ tunnista 10 tuntiin ja samalla tietysti ajokortin hinta nousee noin nelinkertaiseksi. D-luokan ajokortilla ilman ammattipätevyyttä saa jatkossa kuljettaa vain omalla linja-autolla omia perheenjäseniä.

Suuret muutokset käynnissä

Vaikka vanha sanonta kuuluukin: ”joka vanhoja muistelee, sitä tikulla silmään”, niin on pakko vähän vertailla aiemmin ollutta ja tällä hetkellä voimassa olevaa kuljettajaopetusta ja koulutusta, jotta muutoksen suuruus hahmottuisi.

Aiemmin siviilissä tarvittiin CE-luokan ajokorttia varten joko 3 kuukautta päätoimista kuljettajan ammatissa toimimista tai vaihtoehtoisesti n. 300 tunnin mittainen koulutus joista n. 40 tuntia ajo-opetusta. Puolustusvoimissa koulutus toteutettiin

aina viime syksyyn saakka noin 130 tunnin mittaisena sotilaskuljettajakurssina, johon sisältyi puolustusvoimien ajokorttiin vaadittavat tutkinnot (samat vaatimukset kuin siviilissä). Kurssin ja puolustusvoimien ajokortin myöntämisen jälkeen varusmiehen tuli toimia kuljettajana kuorma-autolla vähintään 40 päivänä (vrt. siviili ajo-opetus määrä) yhteensä 2 000 km. Jos tämä oma-toiminen ajoharjoittelu toteutui varusmiehen kotiutumiseen mennessä, voitiin hänelle kirjoittaa kuljettajatutkintotodistus, jolla kotiutunut reserviläinen sai haettua itselleen siviiliin puolustusvoimien ajokorttiluokkaa vastaavan ajokortin. CE-luokan kuljettajaksi määrätyn palvelusaika oli 362 vrk ja C-luokan kuljettajalla 270 vrk.

Nykyisin kaikki kuljettajaksi koulutettavat palvelevat 362 vrk, ajokorttiluokasta riippumatta. Kaikki kuljettajaksi valitut henkilöt aloittavat puolustusvoimissa osallistumalla kuljettajaopetuksen puolustusvoimien C-luokan ajokorttia varten (vastaa siviilissä C1EC-luokkaa). Opetus sisältää ajokorttiin vaadittavan teoriaopetuksen ja puolustusvoimien erityismääräykset. Ajo-opetusta henkilölle annetaan ajokorttiasetuksen mukainen määrä, eli jos henkilöllä on B-luokan ajokortti siviilissä saa hän 10 tuntia ajo-opetusta C-luokkaan ja 5 tuntia lisää C1E-luokkaa varten. Aiempi saatu opetus tunnustetaan ja tunnustetaan, eli jos henkilöllä on C-luokan ajokortti siviilissä, niin hän suorittaa puolustusvoimissa vain C1EC-luokkaan tarvittavat opinnot ja puolustus-

voimien määräykset. Suurempi ajo-opetus määrä johtuu siitä, että puolustusvoimien C-luokan ajokortilla voi hinata kokonaisuudessaan 4 500 kg painoista perävaunua (10.9.2009 jälkeen, tällä hetkellä vielä 3 500 kg). Siviilissä C-luokan kortilla voi hinata vain kokonaisuudessaan enintään 750 kg painoista perävaunua.

C-luokan kuljettajaopetuksen jälkeen henkilölle annetaan CE-luokan kuljettajaopetus, joka koostuu muutamista teoriaopintunneista ja 25-30 tunnin ajo-opetuksesta. Opetuksen saatuaan kuljettajaksi koulutettava varusmies suorittaa kuljettajatutkinnot ja hänelle myönnetään puolustusvoimien CE-luokan ajokortti.

Kaiken yllä kuvatun ohessa kuljettajaksi koulutettavalle henkilölle annetaan kuljettajakoulutusta, eli ammattipätevyyskoulutusta sekä puolustusvoimien erikoiskoulutusta niin, että ennen hänen määräämistään itseensä ajotehtäviin on koulutusta annettu n. 60 tuntia ja ennen henkilökuljetusoikeuksien esittämistä n. 110 tuntia, joista 10 tuntia henkilökohtaista ajo-opetusta.

Kuljettajakoulutusta annetaan ammattipätevyyskoulutuksen toteuttamiseksi C-luokan kuljettajaksi määrätulle 140 tuntia, joista 10 tuntia on henkilökohtaista ajo-opetusta. CE-luokan kuljettajaksi määrätulle annetaan ammattipätevyyskoulutusta 280 tuntia, joista 20 tuntia on henkilökohtaista ajo-opetusta.

Prikaatissa tapahtuu

Aiempaan verrattaessa on keskeisenä havaintona nähtävissä oleellisesti lisääntynyt henkilökohtaisen ajo-opetuksen määrä. Kun aiemmin kuljettajaksi opiskeleva sai henkilökohtaista ajo-opetusta vieressä istuvalta liikenneopettajalta n. 8 tuntia, on määrä nyt ajokorttiluokasta riippuen 35-60 tuntia. Teoriakoulutuksen määrä on pysynyt oppituntien osalta suurin piirtein entisen kaltaisena, mutta käytännönharjoitusten osuus on lisääntynyt merkittävästi. Tämä ei tarkoita sitä ettei kuljettajat olisi aiemminkin opetelleet, harjoitelleet ja tehneet samoja asioita, mutta nyt tekemiset on tarkasti dokumentoitava.

Uudesta kuljettajaopetuksesta ja -koulutuksesta odotettuja hyötyjä ovat ainakin; lisääntyneen koulutuksen myötä liikenneturvallisuuden ja osaamisen tason parantuminen, koulutuksen tuottama mahdollisuus toimia raskaankaluston kuljettajan ammatissa sekä C-kortillisten kuljettajien aiempaa parempi käytettävyys yhtenäisen palvelusajan vuoksi. Luettelo on tällä hetkellä vain harras toive, koska tiedot ja palautteen uudistuksen tuomista hyödyistä saamme vasta vuoden lopussa kuljettajien toimiessa joukkotuotantoujoukon osana. Tällä hetkellä "näppituntuma" on, että uudistus tuottaa edellä kuvattuja asioita.

Koulutuksen järjestelyt

Kun koulutusuudistuksen tuomat muutokset alkoivat olla nähtävissä, havaittiin heti, ettei puolustusvoimat yksin pysty

vastaamaan muutoksen haasteisiin. Oma valmiiksi koulutettu henkilöstö ei riitä, eikä uutta henkilöstöä ehditä kouluttaa mm. puolustusvoimien oman kantahenkilökunnan koulutusohjelman muutosten vuoksi. Ainoana järkevänä ratkaisuna oli hakea työlle tekijää palvelunhankinnalla. Vuoden 2008 keväällä kuljettajaopetusta järjestävät joukko-osastot tekivät jokainen oman palvelunkuvauksensa, jossa kuvattiin mitä palveluita, kuinka paljon ja milloin tarvittiin.

Elokuun 2008 lopun määräaikaan mennessä jokaiselle kuljettajaopetusta järjestävälle joukko-osastolle oli löytynyt vähintään kaksi kiinnostunutta palveluntuottajaa. Pohjois-Karjalan Prikaatin kuljettajaopetuksen ja -koulutuksen palveluntuottajaksi valikoitui kuopiolainen Traffica Consulting Oy. Yritys, jonka kanssa olimme tehneet yhteistyötä kuljettajien opetuksessa jo aiemmin. Palvelusopimuksen kesto on 3+3+2 vuotta, eli pitkä sopimus, joka mahdollistaa yhteistyön pitkäjänteisen kehittämisen joukko-osaston ja palveluntuottajan kesken. Kuljettajaopetuksesta ja ammattipätevyyskoulutuksesta Traffica Consulting toteuttaa noin 2/3 osaa ja meille itsellemme toteutettavaksi jää 1/3.

Kesän 2008 aikana perustettiin Kuljettajakoulutuskeskus Esikunta- ja Huolto-komppaniaan vastaamaan ammattipätevyyslain mukaisia määräyksiä. Kuljettajakoulutuskeskuksen johtajaksi nimettiin

allekirjoittanut ja henkilöstönä on kolme opistoupseeria/liikenneopettajaa sekä kaksi aliupseeria. Palvelunhankinnalla tuotettua kuljettajaopetusta ja -koulutusta on Traffica Consulting Oy:ltä toteuttamassa keskimäärin 4 opettajaa ympäri vuoden.

Ensimmäinen uusimuotoisen koulutuksen saanut saapumiserä on kohta valmis harjaantumaan omiin sodanajan tehtäviinsä. Kaikki on sujunut tähän saakka aikataulussa ja suunnitelmissa on pysytty.

Ensi vuosi vaatii jo uudenlaista ajattelua ja "organisaation notkeutta", kuljettajaksi koulutettavien määrän lähes kaksinkertaisuudessa joukko-osastossamme. Voimme vain toivoa ja yrittää parhaamme, että havaitsemme riittävän ajoissa hyvät tai parhaat käytännöt ja keskeisimmät muutostarpeet, jotta pystymme vastaamaan ensi vuoden suuriin haasteisiin.

Teksti:
Yliluutnantti
Reima Kontkanen

Concessionaire

X-Partner Joensuu Oy
www.xpjoensuu.fi

M O M
monochrome on metal

30.9 - 17.10.2009 Galleria Laterna Magica, Helsinki
2 - 20.12.2009 Galleria Kohina, Joensuu

Photographic work by Robie Kulokivi
Autumn 2009 Exhibition
Helsinki - Joensuu

Laterna Magica Rauhankatu 7 00170 HELSINKI - Galleria Kohina Koskikatu 1 80100 JOENSUU

Tätä näyttelyä tukevat: JOENSUUN VERHOTALO OY

Olemme tukeneet Pohjois-Karjalan Prikaatin toimintaa

Kontiolahden kunta

Heinäveden kunta

Kiteen kaupunki

Juankosken kunta

Kesälahden kunta

Varpaisjärven kunta

HENKILÖSTÖ

Henkilöstöön hyväksytyt

Kersantti
Jussi Ala-Nikula
19.1.2009

SAH
Joonas Hytti
1.2.2009

Varastomies
Leena Kinnunen
1.3.2009

Kersantti
Oskari Kaasinen
1.3.2009

Kersantti
Miika Hakulinen
23.3.2009

Kersantti
Matti Aalto
1.4.2009

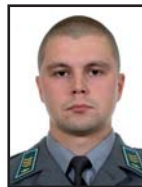
Kersantti
Janne Turunen
1.4.2009

Kersantti
Henri Venäläinen
1.4.2009

Toimistosiihteeri
Seija Vehka-aho
1.4.2009

Kersantti
Anssi Mononen
13.4.2009

Palkkasihteeri
Pirkko Ruuskanen
1.7.2009

Ylennykset

4.6.2009

Kapteeniksi:

Yliluutnantti Janne Karttunen
Yliluutnantti Jouni Suomalainen
Yliluutnantti Jukka Herrala

Yliluutnantiksi:

Lutnantti Marko Jalkanen
Lutnantti Janne Jalovaara
Lutnantti Petteri Piepponen
Lutnantti Jarno Räihä
Lutnantti Kari Sinkkonen
Lutnantti Jussi Vokkolainen

Insinööriyliluutnantiksi:

Insinööriyliluutnantti Jukka Penttinen

Yliväapeliksi:

Väapeli Jari Hiltunen
Väapeli Pertti Uimonen

Väapeliksi:

Ylikersantti Antero Pennanen

Ylikersantiksi:

Kersantti Jukka Porkka

Palkitsemiset

4.6.2009 prikaatin henkilöstöön kohdistuneet palkitsemiset:

Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi:

Yliluutnantti Mikko Saastamoinen
Yliluutnantti Janne Suhonen

Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali

Koneistaja Timo Tuomainen

Valtion virka-ansiomerkki:

Sihteeri Raija Riissanen

Sotilasansiomitali:

Yliväapeli Markku Voutilainen
Teleasentaja Olavi Rummukainen

Reserviin

Lutnantti Ville Hahtala

09.03.2009

Siviiliin

Varastomies Pentti Suoninen

01.02.2009

Metallityöntekijä Rainer Parviainen

01.03.2009

Siirrot

Sotilassoittaja Heli Leppälä

01.02.2009 Hämeen Rykmenttiin

Kapteeni Markus Nojonen

01.05.2009 Ilmasotakouluun

Majuri Tuukka Kuusimäki

01.06.2009 Maavoimien Esikuntaan

OHI ON 270, 180, 362

Saapumiserän 2/08 270 vuorokautta palvelleet miehistön erikoiskoulutuksen saaneet varusmiehet kotiutuivat 2.4.2009. 3.7.2009 kotiutettiin saapumiserän 2/08 362 vuorokautta ja 10.7.2009 kotiutettiin saapumiserän 1/08 180 vuorokautta palvelleet varusmiehet. Heinäkuussa kotiutuneiden yhteinen kotiuttamisjuhla pidettiin 3.7.

270 vrk palvelleet:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Korpraali Savioja Samuli Ilmari

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Vepsä Jani Tapani

Kummikuntien esinepalkinnot

Jääkäri Ikonen Tomi Kristian

Jääkäri Utriainen Lassi Mikael

Rehdin sotilaan stipendi

Korpraali Linnera Antti Elmeri

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry:n rahaston stipendi

Korpraali Karjalainen Arto Olavi

180 ja 362 vrk palvelleet:

Jalkaväen mitali ja killan stipendi

Vänrikki Mölsä Noora Maria

Kersantti Konttinen Aapo Juhani

Korpraali Pohjalainen Henri Mikko Aleksi

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Svahn Tomi Esu Mikael

Reserviupseeripiirin palkinto

Vänrikki Lappi Jaakko Henrik

Reserviläispiirin palkinto

Kersantti Haurinen Hanna Riikka Maria

Viestikillan palkinto

Kersantti Ahtiainen Aapo Ukko Oskari

Korpraali Niskanen Juha Petteri

Rehdin sotilaan stipendi

Vänrikki Heikkinen Atte Eemeli

Korpraali Thure Ville Pekka Matias

Korpraali Heikkonen Mikko Matias

Mannerheim-ristin ritari Onni Määttäsen stipendi

Vänrikki Kettunen Jukka Paavo Henrik

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys ry:n rahaston stipendi

Kersantti Stepanoff Vadim

Ulla Mustakallio rahaston stipendi

Korpraali Karttunen Timo Antero

Sotilaskotisisar Kyllikki Tepon rahaston stipendi

Kersantti Laukkanen Touko Erik

Kummikuntien esinepalkinnot

Kersantti Venäläinen Ilari Aki Mikael

Vänrikki Antikainen Touko Pekka Miihkali

Korpraali Koffert Jari Antero

Korpraali Saarelainen Matti Tapio

Korpraali Rantasalo Teemu Juhani

Jääkäri Kakkonen Pasi Petteri

Jääkäri Sorsa Henri Mikael

Kersantti Ahokas Jaakko Anton Juhani

Kersantti Korhonen Jesse Emil Jarinpoika

Korpraali Tegelberg Ilkka Einari

Alikersantti Seppänen Atte Risto Olavi

Alikersantti Pennanen Lasse Juhani

Korpraali Pesonen Matti Henrik

Jääkäri Kähärä Jarkko Herman

Jääkäri Viskari Juuso Toivo Aukusti

Jääkäri Tuukkanen Joni Kristian

VIERAILUJA

Kenttäpiispan tarkastuskäynti

Kenttäpiispa Hannu Niskanen vieraili prikaatissa 14.1.2009.

Palkatun henkilöstön hartaushetki sotilaskodissa.

Pohjois-Savon Alueoimisto

Pohjois-Savon Alueoimiston henkilöstö tutustumassa prikaatin toimintaan 14.4.2009.

Everstiluutnantti Jouni Mattila esitteli Pohjois-Karjalan Alueoimiston toimintaa.

Tietokate Oy
Taloushallinnon ammattilainen

YRITTÄJÄ – PARANNA KILPAILUKYKYÄSI - HYÖDYNNÄ MODERNEJA TALOUSHALLINNON PALVELUJAMME:

- verkkolaskutus
- ostolaskujen sähköinen käsittely
- e-tilinpäätös
- sähköinen palkkahallinto
- sähköinen matkalaskujen käsittely
- sähköinen arkisto
- sähköinen raportointi
- sähköinen tiedonsiirto viranomaisille
- asp-palvelut
- langaton tiedonsiirto

www.tietokate.fi

TIETOKATE OY,
Siltakatu 18
80100 Joensuu

p. 013-255 655
sähköposti; etunimi.sukunimi@tietokate.fi
fax 013-255 6565

**MAARAKENNUSTA
JA AUTOKAUPPAA**

E. HARTIKAINEN OY
www.hartikainen.com

Koululaisvierailu- ja veteraanipäivä 12.5.2009

Jonna Kokkonen ja Reijo Niskanen laskemassa seppelettä prikaatin komentajan kanssa.

Koululaisryhmä tutustumassa Jääkärikomppanian käytössä olevaan kalustoon.

Kaavilaisen veteraanijärjestön vierailijat tutustuivat nykypäivän sissirinkan sisältöön.

Sissitelta majoitusvälineineen kiinnosti Kontiolahden yläkoulun poikia.

Alueellisen MP-koulutuksen neuvottelukunnan vierailu

ISSL:n komentajan, kenraalimajuri Jukka Pennasen isännöimä ja maaherra Pirjo Ala-Kapeen johtama alueellisen maanpuolustuskoulutuksen neuvottelukunta vieraili Kontiorannassa 20.5.2009.

Upseerikokelas, lääkäri Sanna Pohjanpaju esittelee seurueelle ensihoitoasemaa aselajiharjoituksessa Jaamankankaalla.

Karjalan Sotilassoittokunnan kesän avaus

29.5.2009 Suomen Suven avauksessa 5 700 kuorolaista säestivät Karjalan Sotilassoittokunta ja Joensuun puhallinorkesteri johtajanaan kapteeni Esa Lehtinen.

Soittokunnan solistina esiintyi jääkäri Aku Pakarinen.

30.5. soittokunta johdatti uusien ylioppilaiden kulkueen Vapaudenpuistoon.

Kesä 09 -konsertissa toisena solistina laului Inga Söder. Jo perinteeksi muodostunut toritapahtuma veti yleisöä tuhansittain.

"Aurinko paistaa, saa taas onnea maistaa." Veeti Kallion taustalaulajina Julia Eklund (vas.) ja Teija Kontio.

Karjalan Sotilassoittokunta vahvistuksineen kesäisissä tunnelmissa.

Suvikahvitilaisuus

Kontiolahden varuskunnan henkilöstö kokoontui yhteiseen suven avaukseen.

Sotilaskodissa 3.6. pidetyssä suvikahtilaisuudessa julkaistiin seuraavan päivän ylennykset ja palkitut.

Lippujuhlapäivän paraati

Lippujuhlapäivän paraati pidettiin 4.6. Kollaan Vasamalla. Joukkoja tarkastamassa everstiluutnantit Tuomo Juvonen (oik.) ja Jussi Tudeer.

Lippujuhlapäivän paraatin ohimarssi prikaatin lipun johdolla kulki esikunnan edestä.

Silva-metsänäyttely 11.-13.6.

Prikaati osallistui Joensuun Mehtimäellä pidettyyn Silva-metsänäyttelyyn. Osastolla esiteltiin PKARPR:n toimintaa ja kalustoa.

PUOLUSTUSVOIMIEN PÄÄSOTAHARJOITUS MAANVYÖRY VYÖTÄRÖ 09

Puolustusvoimien pääsotaharjoitus Maanvyöry 09 järjestettiin 8.-17.6.2009 maa-, meri- ja ilmavoimien yhteisenä harjoituksena. Harjoituksen johti maavoimien komentaja kenraaliluutnantti Ilkka Aspara.

Pääsotaharjoituksen pohjoisen osuuden "Vyötärö" Taivalkosken - Puolangan - Ristijärven - Paltamon alueella johti Pohjois-Suomen sotilasläänin komentaja, prikaatinkenraali Jukka Haaksiala. Pohjois-Karjalan Prikaati osallistui pohjoisen harjoitukseen 1/09 saapumiserailla. Harjoituksen päämääränä oli muun muassa harjoituttaa esikuntia ja joukkoja aktiivisessa puolustustaistelussa sekä operatiivisten yhtymien hyökkäyksessä laajalla alueella.

Harjoitusjoukot ja niiden tehtävät

Pääosa Pohjois-Karjalan Prikaatin joukoista oli sinisellä puolella. Jääkärikomppania, kranaatinheitinkomppania ja huoltokomppania olivat samassa jääkäripataljoonassa jääkäriprikaatin osana. Jääkäripataljoona hyökkäsi koko harjoituksen ajan. Panssarintorjuntakomppania (ja sotilaspoliisijoukkue sen osana) Kainuun Sotilasalueen johtamana kävi puolustustaistelua hyökkävää mekanisoitua jalkaväkikomppaniaa vastaan. Lisäksi sissiradistit olivat Pohjois-Karjalan rajavartioston perustamassa tiedustelukompaniassa.

Keltaisella puolella Pohjois-Karjalan Prikaatin aliupseerikoulu oli mekanisoituna jalkaväkikompaniana ja hyökkäsi koko harjoituksen ajan, sissikomppania oli joukotuotantotehtävänsä mukaisesti sissikompaniana ja lisäksi perustimme mekanisoidun jalkaväkipataljoonan esikunnan.

Harjoituksen kulku

Osa joukoistamme oli joukkokoulutuskauden ampumaleirillä Sotinpurolla siten, että ne siirtyivät suoraan ampumaleiriltä Maanvyöryyn. Jääkärikomppania siirtyi 9.6. illalla Sotinpuroilta Nurmekseen ja sieltä junakuljetuksena Pesiökylään. Pesiökylästä yk-

sikkö siirtyi moottorimarssina Taivalkosken eteläpuolelle, jossa se oli ryhmittynyt 10.6. ennen puolta päivää. Kranaatinheitinkomppania ja panssarintorjuntakomppania siirtyivät moottorimarssina Sotinpuroilta harjoitusalueelle 10.6. aikana. Muut Pohjois-Karjalan Prikaatin perustamat joukot marssivat useana osastona 10.6. aikana Kontiorannasta harjoitusalueelle.

Jääkäripataljoonan yksiköt valmistelivat ja harjoittelivat hyökkäystaistelua 10.-11.6. Harjoitteluun liittyi myös kenttähartaus yksiköittäin. Hyökkäys käynnistyi 12.6. Taivalkosken eteläpuolelta ja jatkui yhtäjaksoisena hyökkäyksenä 15.6. asti Puolangan eteläpuolelle. Hyökkäysvaiheeseen liittyi kolme pitkä n. 40 km siirtymistä seuraavan hyökkäyksen lähtöasemaan. 15.6. iltapäivällä pataljoona teki puolustusvalmisteluja ja torjui keltaisen hyökkäykset 16.6. asti. Panssarintorjuntakomppania (sotilaspoliisit

yhtenä joukkueena) valmisteli ja harjoitteli puolustustaistelua siten, että ensimmäinen taisteluvaihe käytiin 11.6. iltapäivällä. Komppania irtautui yön aikana seuraavalle tasalle ja teki siellä puolustusvalmistelut. Taistelu jatkui seuraavan illan ja yön aikana siten, että irtautuminen seuraavalle tasalle tapahtui 13.6. illan ja yön aikana. 14.6. kului puolustusvalmisteluissa ja taistelukunnan palautuksessa, johon sisältyi myös kenttähartaus. Viimeinen taisteluvaihe käynnistyi 15.6. iltapäivällä ja jatkui 16.6. iltaan. Komppania piti asemansa mm. tehtyään useita vastahyökkäyksiä.

Mekanisoitu jalkaväkikomppania ryhmittyi puolustukseen hyökkäyksen lähtöalueelle 10.6. Komppania teki hyökkäysvalmisteluja kenttähartaus ml. 11.6. aamupäivällä ja aloitti hyökkäyksen PSTK:aa vastaan illalla. Hyökkäys jatkui tilanteen keskeytymiseen asti 16.6.

Sissikomppania käytti toiminnan valmisteluun ensimmäiset vuorokaudet, ja taistelu kärkeä vastaan käynnistyi 13.6. Komppania valmisteli sissijoukkueiden häirintäiskuja 14.6. ja iski seuraavana päivänä. Iskun jälkeen tapahtui irtautuminen takaa-ajettuna ja lopuksi komppanian kokoontuminen sekä komppanian puolustustaistelu komentopaikalle hyökännyttä kahta sotilaspoliisijoukkuetta vastaan.

Tilanteen keskeydyttyä mekanisoitu jalkaväkikomppania ja panssarintorjuntakomppania siirtyivät Hyrynsalmelle ja sieltä edelleen junakuljetuksena 16. ja 17.6. välisenä yönä Kontiolahdelle. Muut prikaatin osat palasivat moottorimarssina siten, että sissikomppania palasi jo 16.6. ja pääosa 17.6. aikana.

Havaintoja

Pääsotaharjoitus herätti laajaa mielenkiintoa ja tarkastajia kävi enemmän kuin yhtymäharjoituksissa. Maavoimien komentajan tarkastus 12.3. ei osunut meidän joukkoomme, mutta Puolustusvoimain komentajan käyntiin 13.6. sisältyi jääkärikomppanian tarkastus. Komentaja oli ilmeisen tyytyväinen näkemäänsä. Itä-Suomen sotilasläänin komentaja tarkasti prikaatin joukkoja 15.6. jääkäripataljoonan alueella, ja hän seurasi koko päivän KRHK:n, HK:n ja JK:n toimintaa.

Prikaatin komentaja saapui alueelle 13.6. ja kiersi tarkastamassa prikaatin joukkoja 15.6. iltaan asti. Kenttälennykset olivat mieleenpainuvia hetkiä, mutta ehkä hauskimman tilanteen tarjosi aliupeerikoulu. Saavuimme joukkueen tukikohtaan rajun ukkoskuuron aikana, ja kun kiersimme teltan ympäri, oli edessämme yllättäen tellallinen sotilaita seisomassa vesisateessa pelkissä alushousuissaan. Selitys oli hyvä: pitkässä harjoituksessa tarjoutui mahdollisuus peseytyä, joten joukko oli suihkussa.

Harjoituksen päämääränä oli harjoitella toimintaa laajalla alueella, ja alueen laajuus olikin keskeinen havainto. Pääkouluttajana ajoin keskimäärin n. 500 km päivässä. Parhaimmillaan Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkojen etäisyys toisistaan oli linnuntietä yli 100 km. Etäisyydet olivat haaste huololle ja viestiyhteyksille, mutta toisaalta erinomaista harjoitusta myös palkatulle henkilökunnalle.

Taas kerran keskeinen havainto oli varusmiesten ja henkilökunnan hyvä asenne, joka on näkynyt jo joukkokoulutuskauden aikaisemminkin leireillä. Kuvaavia esimerkkejä on paljon. Eräästä yksiköstä jäi kaksi varusmiestä pois harjoituksesta, toiselta oli murtunut jalka ja toinen oli Atlantin yli purjehduksella, kaikki muut olivat mukana. Toisessa yksikössä varusmies palasi sairaudesta toivuttuaan varuskuntaan ja oma-aloitteisesti järjesti itse kuljetuksen Taivalkosken alueelle harjoitukseen.

Teksti:
Everstiluutnantti
Jussi Tudeer

Oltermannin hiihdossa tripla

Itä-Suomen sotilasläänin järjestämä 64. Oltermannin hiihto hiihdettiin 10.–11.3.2009 Savon sydämessä Mikkelissä. Viesti lähti liikkeelle Anttolan satamasta ja päättyi Karkialammelle. Hiihdevä reitti suoraan mitattuna oli noin 70 km. Prikaatin A-sarjan joukkue jatkoi voittokulkuaan ja otti kolmannen perättäisen voiton ”näytöstyyliin”. Aikaa viestin perille vientiin prikaatin joukkue käytti 6 tuntia 59 minuuttia.

Viestijoukkueen vahvan rungon muodostivat hiihtovalmennettavat. Joukkuetta täydennettiin prikaatin hiihtomestaruuskilpailujen jälkeen kahdella miehellä. Jo harjoitteluvaiheen aikana tuli selväksi joukkueen hiihtovoima ja tahto voittaa kilpailu.

Signaalitykin laukauksen kajahtaessa Anttolan satamassa pystyin hyvin luottavaisin mielin jäädä seuraamaan kilpailun etene mistä kohti maalia. Reitin suunnittelu ja valmistelut olivat onnistuneet päivän aikana ongelmitta, niinpä kysymysmerkiksi jäi vain eksyminen, yllättävä väsähtäminen tai totaalinen välinerikko.

Tänä vuonna kilpailu meni ilman mitään ongelmia. Toki johtajalla oli viimeiselle osuudelle lähettäessä vara tehdä koulutushaaransa mukainen ”ketunlenkki” ilman, että johtopaikka horjuisi. Johtajamme luutnantti Esa Viitasen lukiessa viestiä Oltermannille, oli hetki ensimmäisen voiton ohella ikimuistoinen. Samalla ”triplan” saavuttaminen varmisti sen, että viimeinkin A-sarjan huoltaja vaihtuu. On helppo kerran todeta, että ”lopetin huipulta”.

Voittajajoukkueen muodostivat:

- I Vaihto ltn Timo Varis
alikä Ahti Toivanen
- II Vaihto alikä Tuukka Karjalainen
jäkä Teemu Rantasalo
- III Vaihto alikä Teppo Karjalainen
alikä Atte Seppänen
- IV Vaihto alikä Sami Rasimus
alikä Kristian Sotti
- V Vaihto opp Mika Mikkonen
jäkä Timo Karttunen
- Johtaja ltn Esa Viitanen
- Huoltaja kapt Pertti Kettunen
- Varamies alikä Heikki Manninen
- Kuljettaja jäkä Jani Pesonen
jäkä Kalle Väisänen

Kilpailun ulkopuolella Hämeen Rykmentti otti mittaa ISSLE:n virallisten joukkueiden hiihtokunnosta. Vaikka joukkueessa oli ”hiihtomiehiä”, niin kilpailun omat erityispiirteet tuli varmasti todettua kantapään kautta. Joukkue olisi sijoittunut A-sarjassa neljänneksi.

B-sarjan ja samalla koko kilpailun nopein joukkue oli Suur-Savon reserviläiset. Mainittakoon, että prikaatin A-sarjan varusmies joukkue johti kisaa yli puolet matkasta. Aikaisempina vuosina reserviläiset

ovat näyttäneet perävalot jo alkukilometreillä. Pohjois-Karjalan reserviläiset sijoittuvat hienosti kolmanneksi. Joukkuetta johti luutnantti Pasi Kiiskinen.

Palkatusta henkilöstöstä koostuva PKARPR 2 kilpaili myös B-sarjassa. Joukkuetta johti majuri Petri Myller ja huoltajana toimi yli luutnantti Mika Räisänen. Prikaatin komentaja eversti Ville Hyvärinen saatteli viestiä yhdessä insinööriyliluutnantti Pekka Kuokan kanssa toisella osuudella. Lisäksi joukkueessa kilpailivat majuri Risto Vairinen, yli luutnantti Petri Tiainen, yliluutnantti Vesa Lassila, kersantti Toni Närvänen, yliluutnantti Mikko Pesonen, ylivääpeli Ari Pietarinen, luutnantti Ville-Heikki Nieminen ja vääpeli Jari Hiltunen. Kuljettajina toimivat sotilaspastori Juha Eklund ja yliluutnantti Jari Heikkinen. Joukkue toi viestin hienosti perille, jättäen taakseen mm. valmiusprikaatin joukkueen.

Teksti:
Kapteeni
Pertti Kettunen

Pogostan hiihto 15.3.2009

Pohjois-Karjalan Prikaatista on osallistunut perinteisesti vuosittain varusmiesosastolla valtakunnalliseen massahiihtotapahtumaan Pogostan hiihtoon Ilomantsiin, eikä tänä vuonna tapahtunut poikkeusta. Peruslähtökohtana hiihtoon osallistumiseen on ollut varusmiesten oma vapaaehtoisuus tapahtumaa kohtaan. Tänä vuonna osaston koko oli 21 varusmiestä sekä yksi palkattuun henkilökuntaan kuuluva työntekijä.

Sunnuntaiaamuna 7.00 startattiin liikkeelle Kasarmin kentältä kuljettajanamme yliviä-peli Ari Pietarinen. Hän itse osallistui yhdessä liikuntakasvatusupseeri yliluutnantti Mika Räisäsen kanssa siviilisuksin hiihdettävään 58 kilometrin hiihto-osuuteen. Varusmiehet olivat alusta asti todella posi-

tiivisella asenteella sekä reippaalla mielellä lähdössä päivän laturetkelle retkisarjaan. Matka, jonka varusmiesosasto hiihti, oli 35 kilometriä sotilassuksin selässään päiväreppu.

Kello 9.00 lähdimme joukon perään omalle taipaleellemme omana osastonamme. Keli oli päivän aikaan upea pikkupakkasineen ja auringon pilkottaessa pilvien raosta. Aluksi hiihdimme normaalilla marssitauotuksella ja loppua kohti vähensimme taukojen määrää huomattavasti, joten meidän vauhtimme koheni huomattavasti. Hiihdettyämme 15 kilometriä pidimme retkitauon järjestäjien tekemällä huoltopisteellä, jossa meille oli varattu paikka makkaranpaistoa varten. Makkaranpaiston jälkeen jatkoimme reippaasti hiihtoa kohti Parp-

peinvaaraa, jonne oli matkaa vielä reilut 15 kilometriä.

Hiihtoreissu kesti kokonaisuudessaan noin kuusi tuntia, jonka aikana jokainen sai miellyttäviä liikunta- sekä virkistyskokemuksia hiihdosta. Pogostan hiihdon kruunasi viimeinen Parppeinvaaran mäki, jonka laskimme kolmijonomuodostelmassa päästadionille.

Kiitokset mukana olleille sekä Pogostan hiihdon järjestäjille.

Teksti:
Kersantti
Oskari Kaasinen

Sotilaiden hiihdon SM-kilpailut 23. -26.3.2009 Sodankylässä

Jääkäriprikaati järjesti sotilaiden hiihdon Suomenmestaruuskilpailut Kommattivaaran hiihtokeskuksessa ja Sodankylän varuskunnassa 23. - 26.3.2009.

Kilpailut starttasivat toden teolla 24.3. tuulilena aamupäivänä 12 kilometrin rk-ampumahiihdon merkeissä. Kuten toivottua, viimaa lukuun ottamatta, ensimmäistä kisapäivää oli siunattu kuulaalla säällä ja hangen lisäksi myös hiihtäjät sädehtivät positiivista energiaa heti aamusta.

Itse kisakaruselli pyörähti käyntiin varusmiessarjan rynnäkkökivääriampumahiihdon johdolla. Kisan 75 lopullista osanottajaa olivat huoltojoukkoineen jo varhain paikalla, sotilaina ja urheilijoina kuten valassa vannottuna.

Alikersantti Ahti Toivanen oli pitkään kiinni kultamitalissa, mutta toisen ampumapaikan kolme sakkolaukausta pudottivat hänet hopeasijalle.

Yleisen sarjan kultakamppailu oli varusmiessarjan kopio Pohjois-Karjalan Prikaatin osalta. Kersantti Toni Närväisen kolme sak-

koa ampumapaikalla 2, varmistivat Itä-Suomen jalkaväkikeskuksen jäämisen jo toistamiseen ilman kirkkainta mitalia. Luutnantti Timo Varis oli hienosti viides.

Toinen kilpailupäivä; maastohiihdon normaalimatkat

Maastohiihdossa parhaasta tuloksesta vastasi kersantti Toni Närväinen ollen kolmas. Varusmiesten sarjassa alikersantti Ahti Toivanen oli kuudes.

Kolmas kilpailupäivä; partiohiihto A-sarja 30 km

Prikaatin joukkue sijoittui maaliin tullessaan neljänneksi. Varsin pian kävi kuitenkin ilmi, että RUK:n joukkue oli hylätty vaarantavan virheen seurauksena (maalin asetarkastuksessa löytyi patruuna patruunapesästä). Näin ollen PKARPR nostettiin kolmanneksi. Joukkueessa kilpailivat Varis, Närväinen, Toivanen sekä Rantasalo.

Prikaatin joukkue voitti yleismestaruuden selvällä erolla Kainuun Prikaatiin. Vaikka kirkkaimmat mitalit irtautuivatkin toisiin joukko-osastoihin, voitaneen kuitenkin todeta, että yleismestaruus on se kaikkein

tärkein. Näin ollen suorituksemme oli erinomainen. Erinomaisen suorituksen takana oli joukkueen tasainen suoritusvarmuus eri lajeissa.

Viralliset tulokset löytyvät:
<https://tietokannat.mil.fi/sm-hiihdot2009>

Tekstit:
Kersantti
Toni Närväinen
Kuva: www.mil.fi/jpr

Suunnistajat ja maastajuoksijat Keuruulla

Pioneerirykmentti järjesti maastajuoksun ja ampumasuunnistuksen sotilas-SM-kilpailut 27.–28.5.2009 Keuruulla. Pohjois-Karjalan Prikaatin urheilijat edustivat joukko-osastamme menestyksekkäästi. Maastajuoksun joukkuekilpailussa joukkueemme (kersantti Toni Närväinen, luutnantti Timo Varis, alikersantti Atte Seppänen) oli toinen. Joukkuekilpailun voiton korjasi Porin Prikaati.

Henkilökohtaisissa tuloksissa parhaimmista sijoituksista vastasivat kersantti Toni Närväinen yleisen sarjan kahdeksas ja yliluutnantti Mikko Pesonen 45-vuotiaissa viides.

Ampumasuunnistuksen joukkuekilpailussa joukkueemme sijoittui myös hienosti kolmanneksi. Joukkueessa ampuivat ja suunnistivat luutnantti Timo Varis, iki-

nuori konkarimme majuri Risto Vairinen, alikersantti Atte Seppänen ja alikersantti Heikki Manninen. Kirkkaimmat joukkueimitalit pokkasivat Porin ja Kainuun Prikaatin joukkueet.

Henkilökohtaisissa tuloksissa alikersantti Atte Seppänen ylsi hienosti hopealle varusmiesten sarjassa.

Teksti:
Kapteeni
Pertti Kettunen

Liikunta-alalla vahdin vaihto

Pohjois-Karjalan Prikaatin liikunta-alan "kymppi" vaihtui kapteeni Pertti Kettusen siirtyessä uusiin tehtäviin Panssarintorjuntakomppanian varapäälliköksi 1.6.2009. Uutena liikunta-alan karkiosajana aloitti yliluutnantti Mika Räisänen 1.7.2009 alkaen.

Liikunta-ala kiittää kapt Kettusta ansiokkaasta ja menestyksekkäästä liikuntakasvatuksen eteen tekemästä työstä ja toivottaa haasteellista työrupeamaa.

Maavoimien sotilas-5-ottelumestaruuskilpailut

Kilpailut järjestettiin 2.–3.6. Utissa Utin Jääkäriyrykmentin johtamina. Kilpailulajit olivat sotilas-5-ottelusta tutut uinti, esterata, käsikranaatinheitto, rynnäkkökivääriammunta sekä maastajuoksu. Tällä kertaa kuitenkin lajit suoritettiin yhtäjaksoisesti ilman taukoja, jolloin lajista muodostui entistä enemmän sotilastaitoa ja -kuntoa mittaava laji. Kilpailuaika alkoi siitä kun hypättiin kylmähkään Haukajärveen ja päättyi viimeisen kranaatin iskeytyessä maahan. Osalajien pisteet saatiin suoritusten välissä mittaamalla aikaa tai osumia.

Vaikka lajin luonne oleellisesti muuttui normaalista sotilas-5-ottelusta, jossa viiteen osalajiin käytetään aikaa 2 kilpailupäivää, oli kilpailun kärki sama kuin viime syksyn sotilaiden SM-kilpailuissa. Varusmiesten kilpasarjan voittajaksi selviytyi alikersantti Atte Seppänen, alikersantti Ahti Toivasen ollessa hienosti toinen. Kokonaisuutta täydensivät alikersantti Tuukka Karjalainen

viidennellä sijalla sekä kokelas Tuomas Korhonen yhdeksännellä tilalla. Sarjassa lopputuloksen sai kaikkiaan 38 kilpailijaa. Hyvistä yksilösuorituksista muodostuu joukkueulos, joten joukkueemme voitti lähes näytöstyylin joukkuekilpailun. Ero toiseksi tulleeeseen Hämeen Rykmentin joukkueeseen oli yli 400 pistettä. Joukkuekilpailussa kolmanneksi sijoittui Kainuun Prikaatin joukkue.

Kilpailuissa uutuuksena oli harrastesarja, joka oli kaikille avoin sarja. Harrastesarjaan osallistumisen kynnyksestä oli madallettu helpottamalla esterataa ja luomalla esteradalle aikasakkojärjestelmä. Tämän lisäksi käsikranaatin heittomatkaa lyhennettiin. Kapteeni Miika Huovinen näytti omalla esimerkillään mallia suomalaisille valiosotilaille jättäen sarjassaan taakseen 13 laskuvarjojääkäriä. Oiva esimerkki kantahenkilökunnan sitkeydestä ja periksiantamattomuudesta.

Hyvillä mielin ja ylpeyttä tuntien toivotan jo kotiutuneille urheilijoille menestystä reservissä. Olette tehneet mittaamattoman arvokasta pr-työtä edustaen joukko-osastamme erinomaisella ja tuloksia tuottavalla tavalla. Kunnia ja kiitos kuuluvat Teille, tuloksentekijöille.

Teksti:
Yliluutnantti
Mika Räisänen

V.TORO KY

 RAKENNUSTOIMISTO
KTERVO OY
www.rakentajatervo.fi

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN MESTARIT 2009

Maastohiihto

Yleinen	Itn Esa Viitanen
40v	maj Juha Nissinen
45v	yliv Ari Pietarinen
Naiset	upskok Noora Mölsä
Vm	aliv Tuukka Karjalainen
Yksikkömestaruus	Sissikomppania

Partiohiihto

A-sarja	KRHK 1	(yliv Antti Kivimäki, aliv Korhonen, jääk Hassinen ja jääk Vartiainen)
B-sarja	PRE 1	(maj Tuukka Kuusimäki, sotpast Juha Eklund, yliv Ari Pietarinen ja insyilil Pekka Kuokka)
Yksikkömestaruus		Aliupseerikoulu

Kuten jokainen lukija voi todeta, on kevätkauden kilpailutoiminta SM-tasolla ollut varsin menestyksestä. Haluankin tässä vaiheessa kiittää koko prikaatin henkilöstöä antamastanne tuesta kilpailu- ja valmennustoiminnalle. Erityisesti haluan kiittää valmennukseen osallistuneita henkilöitä ja erityisesti meidän urheilijoitamme, jotka ovat usein joutuneet kovien paineiden edessä valitsemaan työtehtävien ja edustusurheilun välillä.

Jätän tehtäväni haikein mielin siirtyessäni uusiin tehtäviin, samalla toivotan seuraajalleni yhtä hienoja hetkiä, joita olen saanut kokea eri kilpailujen ja urheilijoiden parissa.

Lopuksi muistutus

Muistutuksena, että kaikki lajit, missä sotilas liikkuu ovat "sotilaslajeja". Ja kaikki liikunta on hyödyksi myös sotilaskoulutuksessa! Ko-keile rohkeasti myös itsellesi outoja lajeja, ei kilpailumielessä, vaan omaksi iloksesi ja oman hyvinvointisi vuoksi.

Teksti:
Kapteeni
Pertti Kettunen

5.56x45mm AMELI M82

Kevyt ja nopealiikkeinen espanjalainen

Jalkaväen käsiaseiden kehitys ja tuotanto, kuten rynnäkkökiväärien ja kevyiden konekiväärien, on tärkeää pitää kotimaassa. Sen merkitys ei ole vain teollinen tai kriisinajan huoltovarmuuteen liittyvä vaan siihen liittyy erityinen kirjoittamaton arvo kuten maanpuolustustahto. Lyhytjänteisen vuosineljänneksissä loikkivan kustannustehokkuuden nimissä on moni maa luopunut (Suomi mukaan lukien) omasta jalkaväen käsiaseiden tuotannosta. Espanja lähestyy samaa kohtaloa, joskin vientipyrkimyksiä silti on.

Tässä artikkelissa on lyhyt katsaus reilu neljännesvuosisataa vanhaan AMELI M82 konekivääriin.

CETME AMELI SPAM M82....vai mikä se oli?

Espanjalaisen jalkaväkiryhmän tulitukimies, k-ampuja AMELI M82 käyttökunnossa.

Seitsemänkymmentäluvun puolivälissä sai Espanjan kansallinen teollisuusinstituutti (Instituto Nacional de Industria) tehtäväksi suunnitella Espanjan armeijalle uuden kevyen konekiväärin. Tehtävän otti hoitaakseen käsiaseisiin erikoistunut madridilainen Centro de Estudios Técnicos de Materiales Especiales (CETME). Kehitystiimin johtajana toimi Jimenéz Alfaro sittemmin CETME:n johtajanakin toiminut. Konekiväärin prototyypit ja valmis tuote sai nimekseen yksinkertaisesti Ametralladora ligera "kevyt konekivääri" (AMELI) ja armeijan käyttöönottovuoden 1982 mukaan tunnuksen M82. Hieman huvittavakin SPAM –lyhenne liittyy vientiponnisteluihin jolloin aseensa varsin kevyttä ja kompaktia konseptia luonnehdittiin englanninkielisellä kuvauksella Spe-

Espanjalaisen 5.56x45mm AMELI M82 aseensa vasen puoli. Etutähtäin on taitettu kuljetusasentoon.

cial Purpose Assault Machinegun (SPAM). Vientituotteena suurimmat markkinat löytyivät flunssakauden lähestyessä varsin ajankohtaisesta Meksikosta, jossa paikallinen armeija otti konekiväärin ainakin osittain käyttöön.

Valtion omistamasta yrityksestä monikansalliseksi

Ulkoistamisen rinnalla tehokkain tapa muuttaa osaamispääoma erittäin kalliiksi ja yleensä ulkomaille siirtyväksi on yksityistää kansallisen huoltovarmuuden kannalta keskeiset valtionyritykset. CETME:n kehittämän AMELI M82 konekiväärin tuotanto aloitettiin Espanjan armeijan sotavarustehyväksynnän jälkeen valtion omistamassa Empresa Nacional Santa Bárbara asettaessa. Laajasti asejärjestelmiä valmistavan tehtaan historia yltää satoja vuosia taaksepäin aina vuoteen 1540. Vuonna 1960 tehdas liitettiin kansalliseen teollisuusinstituuttiin, joka toimi tehokkaasti puolustusmateriaalin kehittämisen ja tuotannon hyväksi. Tehdas myytiin, yksityistettiin ja fuusioitiin vuonna 2001 General Dynamics konserniin ja tunnetaan nykyisin nimellä GD Santa Bárbara Sistemas.

5.56x45mm AMELI konekivääri

Espanjalainen AMELI on rekyylitoiminen, hidastetulla massasululla (rullasulku) toimiva, vyösyöttöinen kevyt konekivääri, jossa on pikavaihdepiippu ja irrotettavat etutuet. Käytettävä vyötyyppi on NATO:n käyttämä ammuttaessa lyhenevä vyönivel M27. Vyöt tulevat tyypillisesti pakkattuina valmiiksi vyötettyinä 100 tai 200 muovisissa vyölaatikoissa. Laatikoissa on kiinnikkeet aseeseen kiinnitystä varten. Tyhjä laatikko on evakuoitavaa kierrätysmuovia.

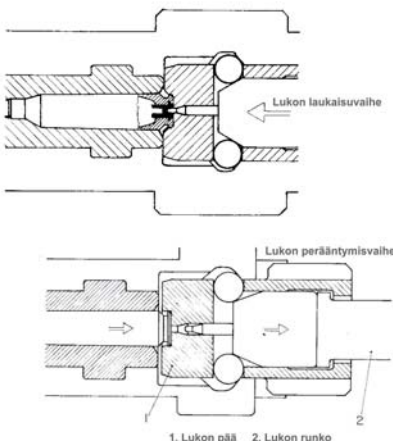
Ase ampuu pelkästään sarjaltulta avoimelta lukolta. Tämä tarkoittaa, että asetta viritettäessä ja tulipurskeen jälkeen lukko jää aina taka-asentoon pidättäjänsä varaan, joka vuorostaan edesauttaa aseensa ja piipun jäähtymistä. Tulinopeus on 20 laukausta sekunnissa (n. 1 200/min) ja se on alennettavissa vaihtoehtoisella lukkolaitteella, jolloin tulinopeus hidastuu nopeuteen 14 ls/s (n. 800 ls/min).

Tämän konekiväärin toiminta perustuu siis hidastettuun massasulkuun. Hidastus saadaan aikaan sulkukappaleessa olevan

Ase purettuna käyttöhuoltoa varten. Irrotettavat osat ovat isoja ja helppo käsitellä eikä irrottamiseen tarvitse työkaluja.

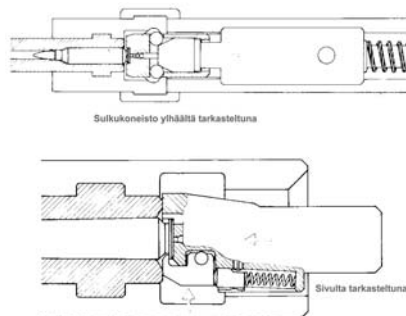
kahden lukitusrullan avulla. Kun ase laukaistaan, työntyy asean lukkolaite eteen vieden patruunan patruunapesään vyöstä. Sulkukappale tai lukon pää menee paikalleen asettaen patruunan patruunapesään. Lukon sisäinen runko työntyy vielä palautinjousen työntämänä eteen pakottaen lukitusrullat työntymään ulos piipun jatkeessa oleviin lukitustiloihin ja vasta sitten lukon rungossa kiinni oleva iskuri työntyy patruunan nalliin. Korkeimman piipunpaineen aikana sulkulaite on täysin lukittu eli jäykkäyhteydessä. Vasta luodin poistuttua piipun suusta ja paineen alkaessa laskea pääsee lukon pään suuntainen työntövoima painamaan lukon runkokappaletta taakse sulkurullien välityksellä siten, että rullat vetäytyvät sisään ja lukkolaite peräytyy. Peräytymisen yhteydessä hylsy seuraa mukana kunnes se törmää ulosheittäjään ja lennähtää alas ja eteen ulos asean rungosta. Sykli jatkuu niin kauan kun liipaisinta painetaan tai vyössä riittää patruunoita.

Aseen runko muodostuu hitsatuista teräsläpysäristä. Sulkukoneisto, piippu ja rungon yhdysosa, ovat koneistettuja teräsosia. Aseen purkaminen käyttöhuoltoa varten ei edellytä työkalujen käyttöä. Irrotettavat osat ovat isokokoiset ja helposti käsiteltävissä. Aseen olkatuki ja kädensija ovat lujitemuoviset ja vihreän väriset. Pintakäsittely ulkoisille osille on fosfointi ja asean runko-osille vihreä polttoaalaus. Konekiväärin etutähtäin on taitettavissa kuljetuksen ajaksi tai jos aseeseen on kiinnitetty optinen/optroninen tähtäin.

Asesepä voi purkaa asean rungon laajemmin työkaluja käyttäen tarkastusta tai kausihuoltoa varten.

Konekiväärin koko ja käsiteltävyys on hyvin rynnäkkökiväärimäinen mitoitukseltaan ja keveydestä johtuen. Kaliiperi on myös sama, jota rynnäkkökiväärimehet jalkaväkiryhmässä käyttävät.

Ylhäällä: Sulkukoneiston periaatepiirroksia ylhäältä ja sivulta tarkasteltuna. Vasemmalla: Rullasulkuperiaate kuvattuna sekä lukon laukaisuvaiheessa että peräntymisvaiheessa.

Yksi erityisen hyvä ominaisuus on piipun pikairrotettavuus esimerkiksi jäädytystä varten tai jo pelkästään ammunnan jälkeistä käyttöhuoltoa ajatellen.

Piipun irrotus on varsin yksinkertainen ja nopea toimenpide; avataan piipun vaipan oikealla puolella oleva luukku, vedetään takatähtäimen jalassa oleva piipunsalpa taakse, käännetään piipun kantokahvasta myötäpäivään 45 astetta, työnnetään piippu vaipassaan hieman eteen ja vedetään piipun takapäätä vapaaksi aseesta, vedetään piipun etupää ulos vaipasta.

Myös asean etutuet ovat irrotettavat. Etutuet kiinnittyvät piipun vaipan etupäähän. Kiinnikkeessä on kaksi jousikuormitettua salpaa joista vetämällä etutuet saa irti. Aseen rungossa on kiinnityspisteitä myös tukikohtajalustaa tai ajoneuvon kehälavettia varten.

Nyt Espanjan armeija on luopumassa kotimaisista jalkaväen keskeisistä käsiaseista ja ottavat käyttöön Saksalaiset aseet; G36 rynnäkkökiväärin ja MG4E kevyen konekiväärin.

Tekniset tiedot	
Nimi	AMELI M82
Kaliiperi	5.56 x 45 mm
Toiminta	hidastettu massasulku, rekyylitoiminen, rullasulku
Syöttötapa	vyösyöttöinen, ammuttaessa lyhenevä vyö M27 (NATO std) 100 (1,5 kg) tai 200 (3 kg) patruunan vyöt (muovisessa vyölaatikossa)
Tulinopeus	20 laukausta sekunnissa (tai vaihtoehtoisella lukolla 12 ls/s)
Paino ilman vyötä	5.3 kg
Koko asean pituus	970 mm
Piipun pituus	400 mm, pikavaihdettava (paino 0,8 kg)
Muut ominaisuudet	Pikairrotettavat etutuet (paino 0,4 kg)
Valmistaja	GD Santa Bárbara Sistemas, Espanja

Teksti: Kapteeni Robie Kulokivi weretco@nettilinja.fi

OUTOKUMPU

- ihmisen kokoinen kaupunki

Sattuma Rääkkylän syväväylän ruoppauksissa johti etsijät Outokummun malmin jäljille. Vuonna 1910 malmin emäkallio löytyi Kuusjärven kylästä. Kansan suussa outokumpu paljasti salaisuutensa ja nykyaikainen kaivosteollisuus oli syntynyt. Kaivostoiminta käynnistyi ja antoi ihmisille työtä ja hyvinvointia 79 vuoden ajan. Viimeinen kaivos, Keretti, suljettiin 1989. Koko kaivostoiminnan aikana Outokummusta nostettiin liki 40 miljoonaa tonnia malmia. Ensi vuonna vietetään malmin löytymisen 100-vuotis juhlavuotta monin eri tapahtumia mm. juhlaseminaarin merkeissä.

Kaivostoiminta loppui ja samalla hävisi n. 700 teollista työpaikkaa Outokummusta. Povattiin koko paikkakunnan katoavan kartalta. Toisin kuitenkin kävi. Rakennemuutosta hoitamaan perustettiin Outokummun seudun teollisuuskylä v. 1979. Tavoite oli löytää korvaavia työpaikkoja kaivosteollisuuden jättämää aukkoa paikkaamaan. Tämä onnistui. Toiminta-ajatuk-sensa mukaisesti Outokummun seudun teollisuuskylä Oy tarjoaa tänäänkin sijaintipaikan yrityksille ja muille toimijoille ja tuottaa lisäarvoa toimialueensa elinkeino-toiminnan kehittämiseen. Outokumpu on tänään tunnettu korkean teknologian teollisuudesta, monipuolisesta koulutuksesta ja kulttuurista.

Viihtyisä ja hyvä paikka asua

Kun haluat peruspalvelut läheltä, mainiot vapaa-ajanviettomahdollisuudet ja puhtaan luonnon lähellesi, Outokumpu voi ne tarjota. Pieni, kiinteästi rakennettu, keskusta tarjoaa leppoisan kuitenkin kaupunkimaisen miljöön. Outokumpu on keskellä kaikkea, Joensuu ja Kuopio ovat tunnin matkan päässä, lähimmälle lentokentälle vain reilu puoli tuntia. Outokumpu on tänään 7 500 asukkaan kaupunki, josta opiskelija löytää asunnon, lapsille järjestyy päivähoitopaikka, koulutusväyliä löytyy lukiosta ammatillisiin opintoihin ja harrastuksia on aikuiseen ja lapsen makuun, joka lähtöön.

Vapaa-ajan varalle

Monikaan Outokummun kokoinen kaupunki ei pysty tarjoamaan yhtä monipuolisia harrastusmahdollisuuksia ja -tiloja kuin Outokumpu pystyy. Kaupungista löytyy useita harrastelijateatteriryhmiä, elokuvateatteri, uimahalli-urheilutalo, jäähalli, hiihtoladut, pururadat ja golf-kenttä. Itä-Suomen kaunis luonto löytyy Erä- ja Luontokeskuksen idylliseltä järvi- ja harjualueelta. Koko perheen luontokohde tarjoaa monipuolisia aktiviteetteja luonto-poluilla, melontareiteillä, virkistyskalastusalueella ja Lasten kalakeitaalla. Lasten kalakeidas on rakennettu osin esteettömäksi.

Matkailijan Outokumpu

Ylpeänä kaivoshistoriastaan kaupunki panostaa matkailun kehittämiseen. Vanha Kaivos on osa kehittyvää matkailua. Aitnutkertainen kaivosmiljöö tarjoaa mahdollisuuden tutustua kansainvälisen kaivostoiminnan syntysijoihin. Matkailijan Outokumpu on kulttuuria, teatteria ja tapahtumia. Se on historiaa Kaivoseumalla, se on kalastusta Mustan Valkeisen virkistyskalastusalueella, se on golfia Keretissä tai lintuja Sysmäjärvellä. Mainiot vapaa-ajanviettomahdollisuudet kelpaavat niin outokumpulaisille kuin vieraillekin.

Outokumpu on hyvä paikka elää ja asua, yrittää ja tehdä työtä.

Teksti:
Ulla-Riitta Moilanen

**Laatutuotteet,
halvat hinnat!**

TOKMANNI

Aina Hintansa Väärti

www.tokmanni.fi

Joko sinä saat vakuutusyhtiöstäsi
viiden tähden laskuja?

Kodin ja perheen
vakuutukset

I Euro

***,**

On mukava saada lasku, jota ei tarvitsekaan maksaa. Yhä useammat asiakkaamme maksavat esimerkiksi kotivakuutuksensa pankkiasioinnistaan saamallaan OP-bonuksilla. Sitä kutsutaan keskittäjän eduksi. Tule käymään tai tutustu osoitteessa op.fi/bonus.

Etua elämään. OP-Pohjolasta.

Pohjois-Karjalan
Osuuspankit

MPK:N KOULUTUS- JA TUKIYKSIKKÖ

- toimijoiden organisaatio

Maanpuolustuskoulutus

Lisää turvallisuutta

MPK:n toiminta-ajatus ja tunnus

Maanpuolustuskoulutusyhdistys (MPK) kutsuu kaikkia Suomen kansalaisia tiedolliseen, taidolliseen ja tahdolliseen maanpuolustustyöhön. Yhdistyksen perustunnus on kilpi, joka kuvaa turvallisuutta. Tunnuksen perusvärit sininen ja valkoinen symbolisoivat kansamme vapautta ja itsenäisyyttä ja kilven keskellä olevat palkit – kolme valkoista ”karhun kynttä” – muodostavat M-kirjaimen, joka symbolisoi yleisesti sanaa ”Maanpuolustus”. Palkit kuvaavat kotia, uskoa ja isänmaata.

Maanpuolustuskoulutusyhdistys kouluttaa kansalaisia selviytymään paremmin arjen vaaratilanteissa ja poikkeusoloissa. MPK:n toimintaa ohjaavat arvot ovat isänmaallisuus, vapaaehtoisuus, osaaminen ja turvallisuus. Yhdistyksen toiminta-ajatuksena on tehostaa kokonaismaanpuolustusta ja edistää kansalaisten turvallisuutta järjestämällä laadukkaita koulutus-, tiedotus-, valistus- ja muita palveluja. Toiminta on yhteiskunnallisesti vaikuttavaa, tuloksellista ja kustannustehokasta. MPK on tunnettu ja arvostettu kansallisen kokonaisturvallisuuden kouluttaja, joka tarjoaa korkeatasoista sekä nousujohteista koulutusta ja valistusta sekä toteuttaa laadukkaasti viranomaisten tilaamat palvelut.

MPK kohottaa maanpuolustushenkeä. Sen kurskien käyneitten valmius erilaisissa häiriötilanteissa toimimiseen paranee. Yhdistys tarjoaa maanpuolustuksesta ja turvallisuudesta kiinnostuneille erinomaisen hyvän ja monipuolisen harrastuksen.

KOTU-yksikkö karhunkynsien kantajana

MPK:n koulutus- ja tukiyksiköiden (KOTU) perustaminen aloitettiin vuoden 2008 alussa. KOTU-yksikön tehtävänä on suunnitella ja toteuttaa piirin toimintasuunnitelman mukaiset koulutus- ja tukitehtävät sekä osallistua koulutuksen kehittämiseen. Vapaaehtoista maanpuolustusta koskevan lain mukaisesti KOTU-yksikkö jatkaa toimintaansa myös häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa yksikölle laaditun valmiussuunnitelman mukaisesti.

Tavoitteena on, että jokaisessa maamme maanpuolustuspiirissä KOTU-yksikkö on perustettu vuoden 2009 loppuun mennessä ja aloittaa toimintansa vuoden 2010 aikana. Yksikön tavoitteena on keskittää käytännön suunnittelua, toimintaa ja resursseja sekä kehittää koulutusta ja kurssitarjontaa. Yksikkö tarjoaa samanhenkisten ihmisten yhteisön, jossa tehdään työtä vapaaehtoisen maanpuolustuksen hengessä.

Pohjois-Karjalan KOTU

Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirin KOTU-yksikön päällikkönä toimii piirin koulutuspäällikkö Inka Venho. Yksikköön nimitetään varapäällikkö, koulutusosaston sekä tukiosaston johtajat ja varajohtajat sekä ryhmänjohtajat ja partiojohtajat varajohtajineen. Ryhmät ja partiot muodostuvat ammattitaitoisista, toimintavalmiista ja aktiivisista vapaaehtoistoimijoista, tilapäisistä asiantuntijajoukoista, jotka kutsutaan koolle koulutus- tai tukitarpeen mukaisesti.

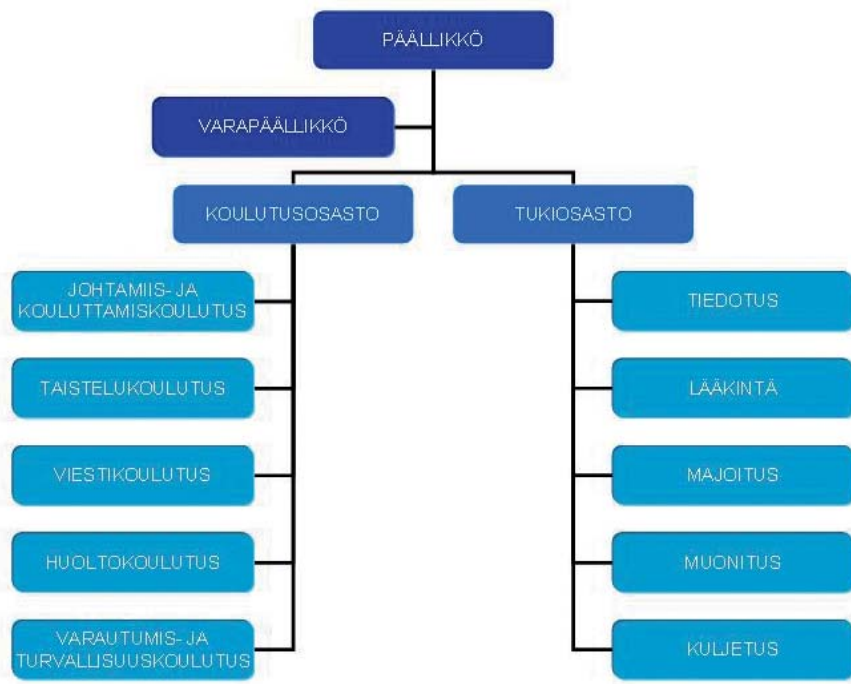
Koulutusosasto toteuttaa vastuullaan olevan koulutuksen. Koulutusosasto jakaantuu toimialoittain koulutusryhmiin ja -partioihin, jotka kouluttavat erityistä asiantuntemusta vaativia aiheita tai tukevat joukkojen koulutusta. Koulutusosastoon kuuluvat toimijat saavat koulutusta jatkuvan oppimisen periaattein sekä uusinta, jatkuvasti päivitettävää tietoa toimialaansa liittyen.

Tukiosasto toteuttaa vastuullaan olevat tukitehtävät ja jakaantuu – kuten koulutusosasto – toimialoittain tukiryhmiin ja -partioihin, jotka tukevat joukkojen koulutusta erityistä asiantuntemusta vaativissa asioissa. Myös tukiosaston toimijat saavat alaansa liittyvän koulutuksen sekä tarvittaessa jatko- ja täydennyskoulutusta.

Työn tekijät

KOTU-yksikön toimijat toteuttavat piirin koulutuksen ja tukitoiminnan käytännön tasolla. Piiritoimiston toimihenkilöt auttavat ja tukevat valmisteluissa sekä tarvittavan materiaalin ja kaluston hankinnassa. Piiritoimiston työnjako pyritään toteuttamaan siten, että piiripäällikkö pystyisi keskittymään johtamiseen, toiminnan kehittämiseen sekä kumppanuusyhteistyöhön ja yhteiskunnallisten suhteitten hoitamiseen, ja KOTU-yksikön päällikkönä toimiva piirin koulutuspäällikkö toteuttaisi käytännön koulutustyön. Pohjois-Karjalan maanpuo-

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö

lustuspiirissä piiripäällikkönä toimii Ahti Korhonen.

Esimerkiksi Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirissä toteutettavat puolustusvoimien tilaamat sotilaallisen koulutuksen kurssit toteutetaan siten, että valmistelu- ja suunnittelutyö tehdään yhdessä tilaajan eli Pohjois-Karjalan Aluetoimiston ja toteuttajan eli Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirin (PKmpp) piiri- ja koulutuspäällikön toimesta ja itse käytännön työn – tarvittavan koulutus- tai tukitoiminnan – toteuttavat KOTU-yksikköön kuuluvat ammattitaitoiset reserviläiset.

Käytännön esimerkiksi koulutuksen järjestelyistä soveltuu erinomaisesti Pohjois-Karjalan Aluetoimiston, Pohjois-Karjalan Prikaatin, Pohjois-Karjalan Pelastuslaitoksen ja Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirin yhteistyönä toteutettava kurssi; kuluvan vuoden elokuun lopussa pidettävä maakuntajoukkojen puolustusvoimien tilaama koulustilaisuus, jonka suunnittelu on aloitettu jo vuoden 2008 lopulla. Aluetoimisto yhteistyössä piiritoimiston, prikaatin yhteysupseerin ja pelastuslaitoksen valmiussuunnittelijan kanssa on suunnitellut ja valmistellut Pohjois-Karjalan maakuntakomppanialle annettavaa laajojen metsä-

palojen sammutuksessa tarvittavan virkaavun antamiseen tähtävä koulutusta.

Kurssin aikana pelastuslaitos kouluttaa perusteet sammutuskaluston käytöstä miehistölle ja jatkokouluttaa päällystää ja alipäällystää, jonka jälkeen maakuntajoukkojen johtajat vastaanottavat koulutusvastuun ja kouluttavat itse oman miehistönsä. Yhteistyön tuloksena maakuntajoukkoon kuuluvat virkaavun antamiseen sitoutuneet saavat tarvittavan tiedon ja taidon toteuttaakseen jatkokoulutusta ja ylläpitääkseen saavutettua tieto- ja taitotasoa. Suuri osa maakuntakomppaniamme henkilöstöstä on myös aktiivisia MPK:n toimijoita, jotka voivat kurssin jälkeen toimia KOTU-yksikössä kouluttajina metsäpalojen sammutukseen ja VIRVE:n käyttämiseen liittyvissä koulutustapahtumissa.

Toinen hyvä käytännön esimerkki KOTU-yksikön toiminnasta on maanpuolustuspiirimme tarjoama tuki erilaisissa tapahtumissa, joissa on tarvetta muonittaa tai majoittaa suuri määrä osallistujia, kuten 600 osallistujan viikon mittainen Palokuntanuorten leiri Outokummussa kesäkuussa 2009. Tämänkaltaisiin tapahtumiin nimitään KOTU-yksikön tukiosastolta muonitusryhmä, joka toteuttaa tarvittavan käy-

tännön työn. Samalla tapahtuma palvelee myös KOTU-yksikköä, sillä tukiryhmä saa käytännön harjoitusta häiriö- ja poikkeusolojen varalle.

Tilaa toimijoille

KOTU-yksikköön ovat tervetulleita kaikki toiminnasta kiinnostuneet. Yksikössä on vielä runsaasti tilaa aktiivisille ja osaaville tekijöille. Sama henkilö voi normaalioloissa toimia sekä koulutus- ja tukiyksikössä että puolustusvoimien maakuntajoukoissa ja taistelukoulutusyksikössä. Näin vapaaehtoinen toiminta KOTU-yksikössä ja velvollisuuteen perustuva osallistuminen kertausharjoituksissa täydentävät toisiaan.

Koulutusosaston tehtäviin hakeudutaan ilmoittautumalla piiritoimistoon. Tuki-tehtävät ovat avoinna kaikille 18 vuotta täyttäneille eikä yläikärajaa ole. Maanpuolustuspiirien ja puolustushaarapiirien verkkosivuilla on asiasta lisää tietoa. Lisäksi asiasta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirin toimistoon sähköpostitse pohjois-karjala@mpky.fi tai puhelimitse 0299 432 880.

Pohjois-Karjalan KOTU-yksikön seuraava seminaari pidetään Pohjois-Karjalan Prikaatin tiloissa lauantaina 12.9.2009 kello 10.00 alkaen (ennakkoilmoittautuminen tarjoilun järjestämistä varten koulutuspäällikkö Inka Venholle sähköpostitse osoitteeseen inka.venho@mpky.fi). Lisää tietoa toiminnasta ja tapahtumista löytyy osoitteesta www.mpsy.fi. Pohjois-Karjalan maanpuolustuspiirin toimisto sijaitsee Pohjois-Karjalan Prikaatin esikunnan alakerrassa, sisäänkäynti etelän puoleisesta päädyistä. Tervetuloa!

Teksti:
Koulutuspäällikkö
Inka Venho

SOTILASKOTIYHDISTYKSEN JOHTOKUNNAN TOIMINNASTA

Sotilaskotiyhdistyksen jäsenistö valitsee vuosikokouksessa johtokunnan, johon kuuluu puheenjohtaja + 6 varsinaista jäsentä sekä 2 varajäsentä.

Puheenjohtajalla ja johtokuntaan valituilla jäsenillä on erittäin vastuullinen tehtävä, sillä johtokunta on vastuussa mm. yhdistyksen taloudesta ja tileistä. Johtokunta kantaa kaiken vastuun työnantajan roolissa myös sotilaskodin palkatusta henkilöstöstä. Yhdistyksemme johtokunnan jäsenet toimivat siviiliammateissaan eri aloilla, joten asiantuntemusta löytyy niin talouden kuin muidenkin käsiteltävien asioiden aloilta.

Johtokunnan kokouksissa, joita on keskimäärin kerran kuukaudessa, on lisäksi mukana sotilaskodin hoitaja, varusmiestöimikunnan puheenjohtaja ja sihteeri sekä prikaatin edustaja eli vihreä veli. Kokouksissa käsitellään kaikki yhdistyksen asiat, joita johtokunta ei ole delegoinut kodinhoitajan ratkaistavaksi, mm. yhdistyksen talous- ja henkilöstöasioita, jaostojen toimintaa, ajankohtaisia tapahtumia, sotilaskotiliitolta tulleita ohjeita ja tiedotteita sekä sotilaskodin hoitajan, varusmiestöimikunnan ja prikaatin edustajan kokoukselle esittämiä asioita. Kodinhoitaja toimii linkkinä varuskuntaan käytännön asioissa, vastaten toimistaan johtokunnalle ja toimien johtokunnan ohjauksessa. Varusmiestöimikunta esittelee johtokunnalle varusmiehiltä tulleet aloitteet ja toiveet, esimerkiksi gonariehojen ja muiden tapahtumien tarjoiluun ja esiintyjäpalkkioihin liittyvät tukianomukset sekä muut varusmiesten viihtymiseen ja koulutukseen liittyvät hankintaehdotukset. Vihreä veli on tärkeä yhdysiteemme prikaatiin ja hänen kauttaan saamme ja välitämme tietoa tapahtumista, leireistä yms.

Vuoden 2009 vuosikokouksessa yhdistykselle valittiin uusi puheenjohtaja, Anna-Liisa Ala-Poikela (os. Broman). Anna-Liisa on nuoresta iästään huolimatta toiminut sotilaskotisisarena jo 27 vuotta, osan tästä ajasta Helsingin sotilaskotiyhdistyksessä. Sotilaskotityö kulkee hänen suvussaan "verenperintönä", Anna-Liisa on jo neljännen polven vihreä sisar. Hänen äidinäidinäitinsä oli perustamassa Helsingin sotilaskotiyhdistystä, hänen äidinäitinsä toimi sekä lottana että sotilaskotisisarena ja hänen äitinsä kuuluu yhdistykseemme ja on toiminut sen puheenjohtajana vuodet 1986-1989. Anna-Liisa on myös toiminut Pohjois-Karjalan sotilaskotialueen sotilaskotipäällikkönä 2001-2008.

Puheenjohtajan lisäksi johtokuntaan kuuluvat sihteeri Riitta Pietarinen, varapuheenjohtaja Anu Huurinainen, rahastonhoitaja Irma Levälä, tiedottaja Anki Geddala, Raili Hämäläinen, Aila Korhonen ja varajäsenet Tuija Savikko sekä Leena Kankainen. Osa johtokunnan jäsenistä toimii myös jaostojen päällikköinä.

Teksti:
Anki Geddala

Johtokunta
Alarivi, vas. Anki Geddala, Anna-Liisa Ala-Poikela, Riitta Pietarinen
Ylärivi, vas. Katri Määttä, Aila Korhonen, Anu Huurinainen, Raili Hämäläinen, Irma Levälä.
Kuvasta puuttuvat Leena Kankainen sekä Tuija Savikko

EDULLISUUDEN EDELLÄKÄVIJÄ,
MAAKUNNAN KEHITTÄJÄ

Bonusta jopa 5 %.

S-Etukortilla mak-
saessasi myös 0,5 %
maksutapaetua.

PKO90
1919-2009 vuotta

www.s-kanava.fi/pko

YHDESTÄ PAIKASTA KAIKKI KOTIIN:

*painikkeet, vetimet, lukitus ja oviautomaatiikka,
myös asennettuna.*

Olet varmasti aina tiennyt, että **ABLOY®** on
tae kotisi ja omaisuutesi suojaamiseksi.

ABLOY® on paljon muutakin.

ABLOY®-valtuutetusta lukkoliikkeestä löydät
uusimmat mekaaniset ja sähköiset lukitusratkaisut,
ovensulkimet ja oviautomaatiikan sekä kodin
sisustamiseen tyylikkää design-painikkeet,
vetimet sekä muut varusteet. Tuotteitten
lisäksi saat myös luotettavan
asennuspalvelun.

Meidät tunnistat tästä
merkistä.

- asiantunteva suunnittelupalvelu
- tuote- ja asennustakuu
- tuotteet suomalaista designia

Lukkorengas oy

Wahlforsinkatu 6, JOENSUU
myymälä 0424 468 250, työnjohto 0424 468 230
palvelemme arkisin: 8-17

www.lukkorengas.fi

Myös Teidän tukenanne

Karjalaisen Kulttuurin
Edistämissäätiö

puh. 122 155

VMTK – Varusmiehiltä varusmiehille

Emme osanneet aavistaa heinäkuun 7. päivä kuinka erilainen varusmiespalveluksemme tulisi olemaan. Palveluksen aloittamisvaiheessa meillä ei ollut näkemystä mitä se VMTK oikein tekee ja kuka sitä oikein pyörittää. Kuitenkin kummallekin syttyi kipinä VMTK:työstä alokasoppituntien aikaan. Tämä kipinä kuitenkin tukahtui AUK:n ajaksi, kunnes lopulta pidettiin jatkajien valintatilaisuus. Valinnan jälkeen meille alkoi tiukka oppi, jolloin valmistimme itseämme jatkamaan tätä työtä. Yllättävän monella varusmiehellä ja -naisella on valitettavasti se kuva, että VMTK:n toimihenkilöt vain nollailevat päivät pitkät toimistolla, mutta totuus on muuta toista.

Päätimme heti kättelyssä tehdä VMTK:sta näyttävän. Siihen kuului toimihenkilöiden näkyvyys ja mainostaminen. Julkaisimme myös alokkaiden tullessa VMTK-käppyrä nimisen lehtisen, jossa kerrottiin perusasiat VMTK:sta ja miten se auttaa juuri yksittäistä taistelijaa. Lisäksi jatkoimme perinnettä ja toimitimme Gona Beach Post julkaisua, jonka suurin tarkoitus on piristää yksittäisiä taistelijoita vihreässä arjessa. Näyttävyyden kannatti, sillä yllättävän moni varusmies tuli päivittäin keskustelemaan VMTK-asioista ja muistakin ympäri kasarmia. Toisaalta moni kyselijä kysyi jo toisena päivänä mikä tanssiryhmä tulee kotiuttamisjuhlaan.

Toimistotyön ja ryhmänjohtajan tehtävien yhdistäminen on ollut hankalaa, mutta kuitenkin mahdollista. Lähes koko P-kauden teimme täysiä toimistopäiviä, jotka kestivät aamu seitsemästä ilta yhdeksään, lisäksi kävimme perusyksikössämme kouluttamassa alokkaita, jotta saisimme myös johtajakemusta. Tällaisten päivien jälkeen olo oli vähintäänkin uupunut ja mietitytti, että helpommallakin olisi päässyt. Silti kumpikaan meistä ei kadu mikrosekuntiakaan tehtyä valintaa. Onneksi oman yksikkömme kouluttajat ovat olleet hyvin ymmärtäviäisiä työkuvamme suhteen ja heiltä on tarvittaessa saanut tukea ja apua työhömmee.

Näkyvin osa toimintaamme toimikaudellamme oli juuri käynnistyneet elokuvaillat sotilaskodissa, jonka edelliset toimihenkilöt tekivät mahdolliseksi. Nämä elokuvaillat ovatkin keränneet sankan katselijamäärän, vaikka elokuvat eivät aina olekaan uusimpia mahdollisia. Perinteinen yhteistyö on jatkunut myös tiiviisti Sotilaskotiyhdistyksen kanssa, josta perinteiselle varusmiehelle näkyvimpänä osana on limonadiautomaatit kasarmeilla, erilaiset kurssit ja tapahtumat. Lomakuljetukset ovat suurelle osalle varusmiehistä itsestäänselvyys ja niitä tullaan kyselemään pitkin viikkoa ja välillä on ikävikseen todettava, ettei kyytiä järjestetä. Voimmekin todeta, että VMTK-työt mene-

vät hyvin kun kukaan ei valita bussikyydeistä tai tyhjistä limonadiautomaatista.

Toimikautemme aikana olemme pyrkineet tehostamaan VMTK:n toimintaa emmekä tuomaan mitään radikaalia uutuutta, sillä hyvin pyörivä perusorganisaatio on parempi kuin kuun taivaalta hankkiva kaaos. Suurimpana hankkeena pidämme oppilaitoskäyntejä, joita seuraavat saapumiserät tulevat järjestelemään. Näiden käyntien tarkoituksena on nostaa halukkuutta armeijaa kohtaan ja parantaa motivaatiota, sekä vähentää keskeyttäneiden määrää. Valitettavasti meidän on todettava, että 6 kuukautta toimiaikaa on todella vähän ja monet kaavailut asiat jäävät tekemättä, mutta seuraavien on hyvä jatkaa tästä. VMTK-työ on ollut kokemus, josta kumpikaan meistä ei vaihtaisi päivääkään pois.

Teksti:
Puheenjohtaja
Petri Raatikainen
Sihteeri
Joni Holopainen
Kuvat:
Riku Holopainen

KILLANKIN NÄKYMINEN TÄRKEÄÄ

Killan näkyminen maakunnassamme on tärkeää. Niin kuin oman prikaatimme hyvä näkyminen ympäröivässä yhteiskunnassa on sille hyvin tärkeä. Killan eräs tärkeä päämäärä on järjestää tapahtumia, joissa saadaan näkyvyyttä ja samalla voimme tehdä toimintaamme tunnetuksi. Suurin osa toiminnastamme tapahtuu oman prikaatimme, eri maanpuolustusjärjestöjen ja oman jäsenistömme keskuudessa. Tämän vuoden toimintasuunnitelmassamme on kaksi päätapahtumaa, joilla tavoitamme maakuntamme väestöä ja teemme kiltatyötämme tunnetuksi.

Killassamme on ollut pitkään suunnitteilla hanke, Salpalinjasta kertovan opastetaulun pystyttämistä Jaamankankaalle, joka toteutui kesäkuussa. Tuon hankkeen "isä" on kiltaveli metsänhoitaja Lauri Hytönen. Hän esitti opastetaulua ampumahiihtostadionille vievän tien varteen, joka ker-

toisi tämän päivän kulkijoille, varsinkin ulkomaalaisille, Suomen suurimmasta rakennustyöstä ja sen tarkoituksesta. Tälle opastetaululle näytti olleen tarve. Lehdistö, radio ja televisio kertoivat näyttävästi järjestämistämme paljastustilaisuudesta. Kunhan saamme vielä opasteet Joensuu – Kajaani -tielle, uskon monien matkailijoiden pysähtyvän Salpalinjalle. Tämä hanke toteutettiin yhteistyössä Pohjois-Karjalan Prikaatin kanssa. Haluankin lausua parhaat kiitokset niille monille henkilöille, jotka osallistuivat työhömmme.

Toinen näkyvä tapahtuma tälle vuodelle on perinteinen maanpuolustusjuhlamme, jotka järjestämme yhdessä JR 9 Perineosaston ja paikkakunnan yläasteen kanssa. Tämän vuotinen Kontiolahdella järjestettävä juhlamme on siinä mielessä merkityksellinen, että se aloittaa uuden kierroksen. Näiden juhlien järjestäminen

aloitettiin Kontiolahdelta ja nyt niitä on järjestetty jokaisessa maakuntamme kunnassa ja kaupungissa. Näin olemme saaneet siirrettyä maanpuolustusperinnettä suurelle joukolla nuorisoa, osallistuhan esimerkiksi Kontiolahden juhlaamme lähes 600 oppilasta. Myös veteraanit ja kutsuvieraat ovat osallistuneet runsaslukaisesti kaikkiin juhliimme. Myönteinen suhtautuminen kaikilla paikkakunnilla on osoittanut, että näilläkin tapahtumilla on tärkeä tehtävä toiminnassamme.

Osallistuminen ja siten myös näkyvyys ovat tärkeitä toimintamme muotoja, vaikkakin ne vaativat järjestäjiltä ponnisteluja. Onneksi löytyy henkilöitä, jotka pitävät tärkeänä tehdä tällä tavalla vapaaehtoista maanpuolustustyötä tunnetuksi.

Hyvää loppukesää ja alkavaa syksyä!

Teksti:
Hannu Saharinen
Killan puheenjohtaja

LATTIA **ÄSSÄT OY**
Koulumestarintie 15 Puh. 010 832 4900
00860 Helsinki Fax. 010 832 4910

Salpalinjan esittelytaulu

Pitkään vireillä olleen Salpalinjasta kertovan esittelytaulun paljastus tapahtui torstaina 25. kesäkuuta Jaamankankaalla, Kontiolahdella. Helteisestä kesäpäivästä huolimatta tilaisuus houkutteli paikalle melkein 30 maanpuolustuksen ystävää.

Alkufanfaarin jälkeen Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan puheenjohtaja Hannu Saharinen kertoi idean taulun valmistamisesta tulleen metsänhoitaja Lauri Hytöseltä. Killan hallitus suhtautui ideaan myönteisesti, sillä olihan taulun pystytys perinteitä vaalivaa kiltatyötä parhaimmillaan. Taulun valmistus sekä paikan määrittäminen tuntuivat venyvän, mutta hitaasti ja varmasti mentiin kohti määränpäättä.

Ampumahiihtostadionille vievät tieurat muuttuivat ja vasta, kun ne olivat selvillä, varmistui taulun lopullinen paikka. Kontiolahtelainen metsätaloustyöntekijä Jouko Jaatinen lahjoitti taulua varten jyrkät lehtikuusipylväät. Metsähallitus on antanut luvan taulun pystytykselle Metsähallituksen maalle. Pohjois-Karjalan Prikaatin korjaamo valmisti taulun ja oman tärkeän panoksensa ovat antaneet myös Joensuun yliopisto, Joensuun Lasi- ja Peilihiomo ja Joensuun Liikekirjapaino. Taulun tekstejä ja kuvia ovat olleet suunnittelemassa kapteeni evp. Jorma Kankainen Salpalinjan perinneyhdistyksen Pohjois-Karjalan ryhmästä, Killan kunniapuheenjohtaja Jorma Mikkonen, filosofian tohtori Jukka Partanen sekä Reetta Kankainen.

Prikaatin komentaja Ville Hyvärinen selvitti puheessaan Salpalinjan historiaa sekä sen merkitystä. Salpalinjan sanotaan olevan yhä edelleen Suomen historian suurin rakennuskohde. Aseman aikaisempi nimi, Suomen salpa, pohjautuu kenraaliluutnantti Oeschin esitykseen, jonka myös Marsalkka Mannerheim hyväksyi.

Salpalinjaa rakennettiin talvisodan jälkeen vuosina 1940, 1941 sekä 1944. Rakentajia oli enimmillään 35 000 ja miestyövuosia kertyi 70 000. Rakentajien apuna oli 2 000 lottaa huolehtimassa huollosta. Materiaalinsiirroista vastasi sen aikainen autokalusto, joita oli varattu 1 100 sekä lisäksi 3 500 hevosta.

Puolustuslinja ulottuu Suomenlahdesta Salpalaan ja Savukosken alueelle ollen pituudeltaan peräti 1 200 kilometriä. Puolustusa-seman rungon muodostivat teräsbetoniset ase- ja majoituskorsut. Salpalinjassa on 728 kpl kivisiä tai louhittuja kantalinnoitetta sekä 3 000 puista kenttälinoitetta. Taistelu- ja yhdysautaa rakennettiin noin 350 kilometriä. Panssarikiviä valmistettiin

noin 200 kilometriä ja niihin tuli kaikkiaan 350 000 kiveä. Panssarikaivantoesteitä tehtiin 130 kilometriä ja piikkilankaestettä 315 kilometriä.

Salpalinjalla ei koskaan taisteltu. Puolustuslinjalla on kuitenkin nähty olleen oma välillinen vaikutuksensa jatkosodan tapahtumiin. Kesällä 1944 Salpalinja muodosti torjuntataistelun henkisen selkärangan. Salpalinja vaikutti vihollisen laskelmiin hyökkäyksen jatkamisen kannattavuudesta ja ilmeisesti nopeutti aselevon syntymistä. Salpalinja siis turvasi omalta osaltaan Suomen itsenäisyyden säilyttämistä.

Jorma Mikkonen ja Jorma Kankainen paljastivat taulun. Kankainen käytti hetken kertoakseen taulun valmistumisen vaiheista, taulun sisällöstä sekä vuonna 1995 perustetusta Salpalinjan perinneyhdistyksestä. Pohjois-Karjalan ryhmään kuuluvat hänen lisäkseen Kimmo Salo sekä Tauno Oksanen. Tauluun tutustumisen jälkeen Sotilaskotiauto tarjosi kahvit ja maittavat munkit.

Teksti ja kuvat:
Jari Jurvanen

Korpisoturilehden tukiryhmän tutustuminen aselajiharjoitukseen 19.5.2009

Pohjois-Karjalan Prikaati järjesti Korpisoturi – lehden tukiryhmälle 19.5.2009 tutustumisen aselajiharjoitukseen ja saamaan samalla tietoa prikaatin ajankohtaisista

asioista. Iltapäivän isäntänä toimi prikaatin komentaja Ville Hyvärinen. Jaamankankaalla tutustuttiin everstiluutnantti Jussi Tudeerin johtamaan harjoitukseen ja

eri yksiköiden yhteistoimintaan. Ohjelmassa oli myös taistelusimulaattoreiden esittely. Nokipannukahvit nautittiin komentajan laavulla.

Arvoisa Korpisoturi-lehden lukija

Onko sinulla toiveita kiltatoiminnan suhteen? Onko joku paikka, minne voisimme järjestää kiltaretken? Millaista toimintaa odotat killalta? Haluaisitko mukaan aktiivitoimintaan? Ruusuja ja risuja...

Kaikkiin näihin kysymyksiin voitte vastata ja samalla kehittää kiltamme toimintaa. Otamme mielellämme vastaan palautetta niin sähköisessä kuin perinteisessäkin muodossa.

Lähetä palautteesi oheisiin osoitteisiin: pkarprkilta@gmail.com tai Pohjois-Karjalan Prikaati, PL 5, 80791 Kontioranta

Korpisoturi -lehden osoitteenmuutoskortti

Nimi _____

Entinen osoite _____

Uusi osoite _____

Voimassa ___/ __. ___ alkaen Allekirjoitus _____

Leikkaa tämä kortti irti tai ota kopio ja lähetä osoitteella:
Korpisoturi -lehti, Taloudenhoitaja Jari Nousiainen, PL 5, 80791 Kontioranta.

KONTIORANNAN HENGESSÄ

**Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry
1958–2008**

KILLAN HISTORIEATEOS

Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta täytti vuonna 2008 50 vuotta. 18. huhtikuuta Kontiorannassa pidetyssä juhlassa julkistettiin 50-vuotis historiateos Kontiorannan Hengessä. Teoksen ovat kirjoittaneet fil.tri. Jukka Partanen, prof. Veijo Saloheimo sekä Killan kunniapuheenjohtaja Jorma Mikkonen. Kirja on tilattavissa Pohjois-Karjalan Prikaatista taluspäällikkö Jari Nousiaiselta puh. 0299 432 190.

Kirjan hinta on 20 € + postituskulut.

TOIMINTASUUNNITELMA 2009

Elokuu

12. -18.8. Kiltaretki Riikaan ja Vilnaan
22. -23.8. KPK:n jotos
Varusmiesten valokuvaus
28.8. Kiltapyöräily Juankoskelle
29.8. Korpisoturi ilmestyy
29.8. Saapumiserän 2/2009 vala
Juankoskella

Lokakuu

- 2.10. Maanpuolustusjuhla
Kontiolahdella yhdessä JR 9
perinneosaston kanssa
12.10. JR 9 perinneosaston
aamukahvit klo 10.00
Kotiuttamisinfo 1/2009
Kotiuttamisjuhla 1/2009
Hallituksen kokous

Joulukuu

- 6.12. Osallistutaan itsenäisyyspäivän
tilaisuuksiin
14.12. JR 9 perinneosaston
aamukahvit klo 10.00
Hallituksen kokous
24.12. Osallistutaan jouluaton
kunniavartioon Joensuun
sankarihaudoilla

Syyskuu

- 4.-6.9. Ilomantsin torjuntavoiton juhla
Muistojen konsertti
14.9. JR 9 perinneosaston
aamukahvit klo 10.00
Hallituksen kokous

Marraskuu

- 9.11. JR 9 perinneosaston
aamukahvit klo 10.00
Hallituksen kokous
Syyskokous
27.11. Osallistutaan prikaatin
vuosipäivän viettoon

LEHTOSEN LIIKENNE OY

TEOLLISUUSKATU 6, 50100 JOENSUU 10, Puh. 013-224 493

KUTSU

MAANPUOLUSTUSJUHLA

Kontiolahden liikuntahallilla

Perjantaina 2.10.2009 klo 13.00

Osoite:

Karpalokaari 8, Kontiolahti

JR 9 Perinneosasto

Pohjois-Karjalan
Prikaatin Kilta ry

Kahdelle
Kahvitarjoilu

Tumma puku
Kunniamerkit

JR 9 Perinneosasto

KAATUNEITTEN MUISTOPÄIVÄNÄ

Maassamme on vietetty Kaatuneitten muistopäivää 19.5.1940 alkaen. Silloin muistettiin tietenkin läheisessä talvisodassa isänmaan puolesta kuolleita 25 000 suomalaista, joista noin 900 oli siviilejä.

Puolustusvoimien lippujuhlaa oli ensimmäiseen kaatuneitten muistopäivään asti vietetty juuri 19. päivänä toukokuuta valkoisten voitonparaatin muistoksi. Se oli kauan tärkeämpi tapahtuma kuin joulukuinen itsenäisyyspäivä. Mannerheim lopetti talvisodan jälkeen tämän perinteen; sittemmin puolustusvoimien lippujuhla on ollut hänen syntymäpäivänään 4. päivänä kesäkuuta.

Mannerheim loi siis uuden seremonian. Kaatuneitten muistopäivää on sen jälkeen vietetty aina toukokuun kolmantena sunnuntaina, yleensä siis, kuten tänäkin vuotena, mitä kauneimmassa kevätsäässä. Kaatuneitten muistopäivänä on kunnioitettu alusta alkaen myös vuoden 1918 sodan molempia osapuolia. Muun muassa Joensuussa sankarihautoille suoritettussa kunniakäynnissä on aina laskettu seppeleet niin Vapaussodan kuin vakaumuksen puolesta kaatuneitten muistomerkeille.

Allekirjoittanut on jo pitkään saanut olla mukana kaatuneitten muistopäivän järjestelytehtävissä. Samoin olen saanut kuulua Joensuussa Kaatuneitten muistotoimikuntaan, jonka tehtävänä on sankarihautojen kunnon vaaliminen ja ylläpitäminen. Kuten tiedetään, Joensuun sankarihautausmaa on yksi harvoista hautausmaista, joka on niin sanotusti valtakunnallinen ja pitkälti myös valtion varoin ylläpidettävä. Rehellisyyden nimessä on kuitenkin todettava, että Joensuun sankarihautat eivät olisi niin hyvin hoidettuja ilman Joensuun evankelis-luterilaisen

seurakunnan huomattavaa työpanosta ja vastaantuloa.

Kaatuneitten muistopäivä on ollut ja toivon mukaan tulee edelleen olemaan, nöyrä kunnianosoitus isänmaan puolesta kaikkensa antaneille sankarivainajille. Joensuussa oman vahvan panoksensa päivän ohjelmaan ovat antaneet Pohjois-Karjalan Priikaati ja Pohjois-Karjalan rajavartiosto. Karjalan Sotilassoittokunta on omalta osaltaan jo vuosikymmenien ajan ollut tekemässä juhlasta arvokkaan tilaisuuden. Joensuun Kansalaisjuhlatuomikunnan jäsenjärjestöt ovat kiitettävästi olleet mukana lippulinana kunnianosoituksessa sankarihautoilla. Myös kaupungin luottamushenkilöt ovat muiden seppeleenlaskijoiden lisäksi aina osallistuneet seppelepartioihin.

Näinhän sen toki tulee ollakin, mutta huolestuttavaa on ollut vuosi vuodelta juhlaan osallistuvan yleisömäärän väheneminen. Noin 30 000 sotalaudesta on jäljellä enää alle 2 000 ja korkean iän johdosta heitä ei enää monta juhliin jaksata tulla. Samoin on myös muiden kaatuneitten omaisten kohdalla. Yli 50 000 lasta jäi sotaorvoiksi ja joiden laskelmien mukaan heitä olisi edelleen jäljellä 35 000 – 40 000. Sotaorvot ovatkin ottaneet kiitettävästi isiensä muiston vaalimisen sydämensiaksen. Joutuivathan he eri syistä olemaan hiljaa useiden vuosikymmenien ajan. Nyt on siis heidän vuoronsa toimia. Tiedän, että sotaorvot ovatkin hyvin aktiivisesti ottaneet äideiltään saamansa kunnia-tehtävän hoitaakseen.

Huolestumiseen on kuitenkin aihetta, kun todetaan sodan jälkeisten sukupolvien suhtautuminen ja jopa tietämättömyys itsenäisyytemme säilyttämisen suurista uhrauksista. Niin meidän sotaorpojen kuin

muidenkin tulisi siirtää sankarivainajillemme osoitettavaa kunnioitusta ja maamme kohtalonvuosien historian tietämystä sotia kokemattomille sukupolville. Avainasemassa ovat koulut opettajineen. Vierailevia puhujia varmasti löytyisi, sotaorvot vain tässä yhtenä ryhmänä mainiten. Sankarivainajiamme tulisi muistaa muulloinkin kuin toukokuun kolmantena sunnuntaina.

Tämän kirjoitukseni lopuksi sopii toukokuun Tekniikan Maailmassa olleen sivun kokoisen ilmoituksen viesti, joka pysäytti niin kuvana kuin tekstinäkin. Kysymyksessä on projekti, jonka suojelijoina ovat ryhtyneet Paavo Lipponen, Jukka Paarma, Elisabeth Rehn ja Jaakko Valtanen. Projektista vastaavat Tammenlehvän perineliitto ja Kaatuneitten muistosäätiö.

Kuvan pohjana on kolme hautakiveä, joissa on Vapaudenristin lisäksi teksti: "Muisto kivessä on merkki elämästä". Kuvassa kiven alla sanotaan seuraavaa: "Tule ja muista. Maassamme on 622 sankarihautausmaata. Niillä on yli 93 000 nimeä merkinä eletystä elämästä. Niissä on viesti vapaudesta ja tulevaisuudesta. Nämä kivet eivät saa unohtua ja sammaloitua. Se on meidän ja tulevien polvien tehtävä. Muista sinäkin ja elämä jatkuu. Kaatuneitten muistopäivä on toukokuun kolmantena sunnuntaina."

Teksti:
Jorma Mikkonen
Puheenjohtaja

JR 9 Perinneosasto

Kuvia kevätkaudelta 2009

Tammikuun aamukahvilla vierailimme Joensuun Osuuspankissa, jota esitteli pankinjohtaja Jorma Partio.

Helmikuussa vierailimme Pohjois-Karjalan pelastuslaitoksella, jota esitteli pelastuspäällikkö Esko Hätinen.

Maaliskuussa tutustuimme Karjalantalolla eversti Pekka Ripatin opastamana kunniamerkkikokoelmaan.

Maaliskuussa aamukahvilla muistettiin ja onnitteltiin JR 9 -veteraaneja Ahti Karesuota (90 v) ja Erkki Pesosta (85 v).

Huhtikuussa palvelupäällikkö Raili Könönen kertoi kuntoutukseen ja vanhusten huoltoon kuuluvista asioista.

Toukokuussa saimme ajankohtaista tietoa tämän päivän kirkollisesta työstä Pohjois-Karjalan Prikaatissa sotilaspastori Juha Eklundilta.

JR 9 Perinneosasto

Muita tapahtumia

Sihteeri ja veteraaneja Kuntohovin takkaillassa tammikuussa.

Puheenjohtaja Jorma Mikkonen vietti merkkipäiväänsä (70 v.) 14.3.2009 Joensuun Laulotalolla. Kuvassa onnittelijoina Kontiolahden sotilaskotisisaret Inkeri Laukkanen, Anja Ekberg, Satu-Marja Merentie-Östman ja Leena Sallinen.

JR 9:n veteraani Väinö Penttinen vietti 85-vuotispäiväänsä Joensuussa 8.4.2009. Perinneosaston lahjana hänelle annettiin Pohjois-Karjalan Prikääntin Killan 50-vuotishistoriakirja "Kontiorannan hengessä". Kuvassa päivän-sankari yhdessä perinneosaston sihteeri Erkki Lehtisen kanssa tutkii sodan-aikaisista kartoista JR 9 taistelujen teitä.

Jo usean vuosikymmenen ajan ovat JR 9:n veteraanit saaneet kauppaneuvos Väinö H Bromanin tukemana tarvitsemaansa kuntoutusta Joensuun Kuntohovilla. Tämä suurenmoinen tuki jatkuu edelleen, sillä Broman Groupin vuosipäivänä 14.5.2009 veteraanimme saivat jälleen avustuksen, jonka turvin tulevan syksyn aikana saadaan 12 - 13 veteraania kuntoutukseen. Kuvassa ovat vasemmalla kauppaneuvos Väinö H Broman, veteraanit Kauko Eronen ja Erkki Pesonen sekä perinneosaston puheenjohtaja Jorma Mikkonen.

Todettakoon vielä, että toinen pitkäaikainen tukijamme Salomaa-säätiö vietti vuosipäiväänsä 14.5.2009. Samoin siellä huomioitiin JR 9:n veteraaneja kuntoutusavustuksella.

JR 9 Perinneosasto

PERINNEOSASTON HALLITUS 2009

Mikkonen Jorma (pj)	Sumikontie 3	80910 Kulho	041 449 2881
Hintikka Eero	Kirkkokatu 32 B 23	80100 Joensuu	050 493 2106
Laakkonen Reino	Mäkitie 1	80710 Lehmo	(013) 893 827
Määttänen Veikko	Vehnävaarantie 14	82820 Maukkula	0400 122 714
Pesonen Erkki	Sepänkatu 36 b A 1	80100 Joensuu	044 512 3327
Saloheimo Veijo	Torikatu 14 A 18	80100 Joensuu	040 568 0589
Eronen Kauko (vj)	Värtsilänkatu 17	80200 Joensuu	0400 373 766
Kurvinen Reino (vj)	Kokkotie 9 B	82900 Ilomantsi	
Makkonen Eero (vj)	Kierreniementie 67	82220 Niittylahti	(013) 872 130
Lehtinen Erkki (siht.)	Alapihantie 30	81100 Kontiolahti	040 742 8623

Aamukahvitilaisuudet

su	06.09.2009	Osallistutaan Ilomantsin torjuntataisteluiden pääjuhlaan.
ma	12.10.2009	Kiltahuone Potero, vierailija Ilmoitetaan myöhemmin.
ma	09.11.2009	Kiltahuone Potero, vieraana yliluutnantti Jussi Asikainen (Ilomantsin taistelut talvisodassa).
ma	14.12.2009	Kiltahuone Potero, vierailijana kirkkoherra Petri Karttunen.
ma	11.01.2010	Kiltahuone Potero, vierailija Ilmoitetaan myöhemmin. Tilaisuuden jälkeen pidetään vuosikokous.
ma	08.02.2010	Kiltahuone Potero, vierailija Ilmoitetaan myöhemmin.
ma	08.03.2010	Kiltahuone Potero, vierailija Ilmoitetaan myöhemmin.

SIHTEERIN TERVEISET

Osoitteen muutokset ja yhteysmies-tiedot sekä ilmoitukset viimeiseen ilta-huutoon kutsutuista pyydetään ilmoit-tamaan perinneosaston sihteerille puh. 040 742 8623.

Aamukahvitilaisuuksiin ovat perinneosaston veteraanit ja kiltalaiset läheisineen tervetuleita. Tilaisuuksista ilmoitetaan tarkemmin sanomalehti Karjalaisen järjestöpalstalla.

Muita tapahtumia

- Ilomantsin torjuntataistelujen pääjuhla on 6.9.2009. Linja-auto-kuljetus lähtee klo 9.30 reittiä Joensuu (matkustajapysäkki) - Kuntohoivi - Ilomantsi. Ohjelmaan kuuluvat jumalanpalvelus, ruokailu ja pääjuhla. Paluu Joensuuhun klo 16.00 mennessä.

- Maanpuolustusjuhla Kontiolahdella 2.10.2009 klo 13.00

- Muistojen konsertti Carelia-salissa 4.10.2009

VUOSIKOKOUSKUTSU

JR 9 perinneosaston vuosikokous pidetään Kiltahuone Poterolla aamukahvitilaisuuden jälkeen ma 11.1.2010 klo 11.30.

Perinneosaston hallitus

Helsingin osaston kuulumisia

Helsingin paikallisosaston ja JR 9 Helsinki-Uusimaa perinneosaston syyskokous Kampin palvelukeskuksessa 10.11.2009 (tiistai) klo 12.30 "ILONA" kokoushuoneessa 1. kerroksessa. Käsitellään vuosikokouksiasiat ja nautitaan kahvit/vast. kera suolaisen purtavan.

Tervetuloa!

Puheenjohtaja Osmo Eskola

Jalkaväkirykmentti 9 Helsinki-Uusimaa - perinneosasto kokoontuu Syväriin ylityksen vuosipäivän lounaalle 6.10.2009 klo 13.00 Ostrobotnian Runeberg-kabinetissa, osoite Museokatu 10, Helsinki. Toivotamme veteraanimme seuralaisineen sekä nuoremmat kiltalaiset tervetulleiksi tilaisuuteen. Ilmoittautumiset 28.9.2009 mennessä Osmo Eskolalle puh 040 740 3883 tai osmo.eskola@pp.inet.fi

VUODEN 2009 KUNTOOUTUKSET

Broman Group'in ja Salomaa-säätiön kustantamat JR 9 veteraanien, heidän vaimojensa ja leskien kuntoutukset järjestetään Joensuun Kuntohovissa

- 19. - 24.10.2009

- 23. - 28.11.2009

Ilmoittautumiset pyydetään tekemään 15.9.2009 mennessä Jorma Mikkoselle, Erkki Lehtiselle tai hallituksen jäsenille.

SISÄINEN LINNAKE

Luin heinäkuun alussa puolustusvoimien uutislehden Ruotuväen uusinta numeroa. Silmiini pisti takasivun nätin tytön lisäksi artikkeli, jossa siteerattiin pörssinoteeratun osakeyhtiön toimitusjohtajan esitelmää Kaartin Jääkärirykmentin aliupseerioppilaille.

Otsikko oli osuva ja herätti mielenkiintoni: "Varusmiehenä ei opi johtajuutta!" Teksti jatkoi "varusmiesjohtajien on syytä ymmärtää, ettei armeija tee heistä johtajia. Koko ajatus on lapsellinen". Toimitusjohtaja jatkaa määritellen johtajuuden mielekkyyden luomiseksi. "Johtaja saa alaiset haluamaan asioita, joita heiltä joka tapauksessa vaadittaisiin." Juuri tähän liittyy armeijan johtajakoulutuksen ongelma: perustelut puuttuvat. Parasta antia oli mielestäni kuitenkin tämä: "Johtajuudessa puhutaan niin suurista asioista, että alkeellinen ymmärtäminen alkaa vasta neljänkympin tienoilla."

Olen vankasti (majurin ongelma) eri mieltä kaikesta mitä toimitusjohtaja on edellä lausunut. Puolustusvoimien johtajakoulutus on aloitus elinikäiselle oppimisprosessille johtajuuteen. Me emme kerro pelkästään mitä johtaminen on teorioineen ja taustoineen, me kerromme paljon tärkeemmän seikan, nimittäin sen, miten johtamista (johtajuutta) voi oppia. Vasta valmistunut aliupseerikurssi 40 ei varmasti paukuttele henkseleitään ja miellä olevansa millään tavalla valmiita johtajina. Mutta olen tasan tarkkaan varma siitä, että aliupseerikurssin sisältö on antanut valmiuksia aloittaa johta-

jana kehittyminen alaisten edessä. En usko itse, eikä siihen toimitusjohtajan lisäksi usko kukaan muukaan, että uudet ryhmänjohtajat saisivat 40-vuotislahjanaan jonkun ihmeperantumisen ja aloittaisivat käyttäytymään ihmisten kanssa muuten kuin ovat siihen mennessä käyttäytyneet.

Minua harmittaa toimitusjohtajan puolesta se, että hän luulee johtajuuden olevan mielekkyyden luomista. Ei sinne päinkään! Johtajuus ja johtaminen ovat myös kasvattajan ja ohjaajan roolissa oloa. Vai mitä tuumivat lukijat menneiden aikojen "vapaasta kasvatuksesta", jossa sai tehdä mitä mieli teki ja kuri koettiin lähinnä kirosanaksi. Eikö lasten vanhemmat ole myös kasvattajina perheessä johtajan roolissa? Eikö nimenomaan vanhempien roolina ole ohjata oikeaan eikä pelkästään mielihyvään ja mielekkyyteen? Vanhempi kasvattajana ja siis myös johtajana suhteessa lapseen joutuu asettamaan rajat lapselle jo pelkästään turvallisuuden ja hyvinvoinnin takia.

En ole varma mihin tuo artikkeli kolahti minussa, mutta se kolahti kyllä kovaa! Joku siinä kuitenkin ärsytti ja provosoi sisintäni niin, että rupesin miettimään syitä voimakkaaseen reagointiini. Heittelin itselleni kysymyksiä malliin ymmärränkö minä lukemaani, ymmärtääkö toimitusjohtaja mitä puhuu? Puhummeko ja kirjoitammeko samaa suomea...? Niinpä lyllysin (liitämisen majuri-versio) työpisteeseeni ja rupesin googlettamaan ja etsimään vastausta kysymykseeni, mitä tämä johtajuus oikein on? Sain hakutulokseksi 87 300 osumaa. Minulle selvisi, että toimitusjohtajan osakeyhtiö oli yritysvalmennus- ja konsultointi yhtiö, joka mm. kursittaa, kouluttaa ja valmentaa johtamista erinomaisen laajassa mittakaavassa.

Hakutuloksissa Jyväskylän yliopiston viestintälaitos avasi käsitteen "johtajuus" seuraavasti: "Johtajuus on vuorovaikutusta, jonka avulla vaikutetaan muiden ryhmän jäsenten asenteisiin ja toimintaan. Johta-

juudella tarkoitetaan toimintaa, jolla tulisi tukea ryhmän tavoitetta ja ottaa huomioon ryhmän ja sen jäsenten tarpeet. Johtajan ja ryhmän jäsenten toiminta on riippuvaista toisistaan, sillä johtajuus syntyy ryhmän vuorovaikutuksessa ja sitä harjoitetaan juuri vuorovaikutuksen avulla. Toisaalta johtajuus liittyy yksilön ominaisuuksiin, toisaalta sitä voi kehittää ja harjoitella."

Okei, johtajuus on mitä ilmeisimmin toimitusjohtajasta siis sitä samaa mitä puolustusvoimat ymmärtää sanalla johtaminen.

Asennoitumiseni toimitusjohtajaan rupesi muuttumaan. Olikohan puolustusvoimien uutislehdessä sittenkin irroitettu asiasta toisistaan, puuttuiko konteksti, oliko taustalla sittenkin vain toimittajan provosoiva ylilyönti ja lehden toimitukselta kesäisissä tunnelmissa tapahtunut mopon karkaaminen käsistä?

Uskoni puolustusvoimien uutislehden horjahtelee. Samaan varovaisuuteen ja harkintaan mediauutisointia kohtaan kehoitan teitä herrat alikersantit kurssilta 40. Kaikki ei ole niin kuin lehdessä lukee, kaikki ei ole sitä miltä ensi alkuun näyttää. Terve lähdekritiikki on aina paikallaan. Älkää tehkö niin kuin teille on pahassa tehty, muutakaa ja korjatkaa epäkohdat omalta kohdaltanne. Se mitä teette täällä Pohjois-Karjalan Prikaatissa johtajakautenne tulee vaikuttamaan täällä ainakin kolmanteen johtajapolveen saakka. Jättäkää itsellenne ja tänne jälkeenne jääville hyvä maku, johtajan maku kurssista 40.

"Limppariautomaattien vankka vastustaja".

Teksti:
Majuri
Markku Vääänen

OPPILASKUNNAN MIETTEITÄ

Koulu ohi!

Kaikki me aloitimme asepalveluksemme alokkaina omissa komppanioissamme. Siellä saimme tutustua uusiin tupakaverihin ja komppanian tapoihin. Asennot ja levot opetettiin, niinkuin telamiinan asennuskin. Ensimmäinen kohokohta kaikille meille oli valatilaisuus Outokummussa, missä meidät ylennettiin jääkäreiksi.

Peruskauden lopussa saimme tietää aliupseerikoulun valinnasta. Koulutus ali-kersantiksi sai alkaa.

Linjakoulutuksen saloihin pureuduttiin heti. Sissit harjoittelivat omia sodanajan tehtäviä ja kranaatinheitäjät omiaan. Välissä opiskelimme syväjohtamista, jota tulemme käyttämään omassa johtamisessamme.

Nyt kun aliupseerikoulu on lopussa, yksiköissä edessämme hämöttää uusien alokkaiden koulutus särmiksi sotilaiksi niissä komppanioissa, mihin kukakin laitetaan. Siellä voimme opetella sitä oikeaa johtamista.

Opiskelu jatkuu komppanioissa.

Teksti:
Oppilaskunnan puheenjohtaja
Korporaali Holopainen RT

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖSTÖ

Majuri
Markku Vääänen

Yliluutnantti
Ville Vaittinen

Yliluutnantti
Marko Karppinen

Toimistosiihteeri
Eeva Heiskanen

Yliluutnantti
Jarmo Kolu

Yliluutnantti
Janne Suhonen

Yliluutnantti
Markku Kanko

Luutnantti
Karri Kalenius

Luutnantti
Janne Jalovaara

Luutnantti
Mikko Kettunen

Luutnantti
Jarno Asikainen

Luutnantti
Kari Sinkkonen

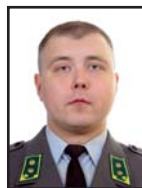
Luutnantti
Ville Nieminen

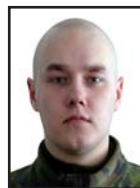
Luutnantti
Jarno Rähä

Yliluutnantti
Timo Ukkola

Luutnantti
Santeri Hasunen

Kersantti
Miikka Hakulinen

MOOTTORILINJA

Moottorilinja - kuningaslinja. Linja, jonne valittiin vain vapaaehtoisista parhaat. Tämä myyttinen ryhmä poistuu oomiin toimiinsa jo varhain aamulla ja palaa vasta iltamyöhään. Kukaan ei tiedä miten ja eikä varsinkaan miksi. Ei edes miehet itse. Jopa yksi oppilasjohtaja hävitti koko linjansa. Kaikki luulevat, että moottorilinja on täynnä vain pullaa syöviä huuhaa-miehiä, mutta tämä ei ole koko totuus. Näiden miesten käsissä raskaskin rauta taivuu kulmaan.

Linja koostuu suurilta osin kiväärilinjan parhaimmistosta, mukaan on soluttautunut myös pari sissia sekä yksi PST-mies. Kiväärimiehille oli selvää kummalta puolen puuta ammutaan, sissit eksyivät ja PST-mies lähti mustia sekä motivaatiopastilleja pakoon. KRH-miehiä ei edes valittu. Tupatuopissa linja antoi tasoitusta ja "kiersi" 10 kilometriä ylimääräistä. Särmistä särmin linja, aina apukouluttajien "suosiossa". Linjan lentävä lause: "Intissäkin voi viihtyy, jos rekka kiihtyy..."

Mikko "Huuhaa" Huurinainen - 362 kuski, osaa opettaa toisia ajamaan, selvää auto-kouluopettaja ainesta, muuten hukassa kuin sissi metsässä. Pieni mies, mutta se LEKA...

Ville "Raiwo" Issakainen - Hilpeä neekeri kesät talvet. Hajoaa ainaski kerran päivässä "Voi ***...ja henki pois!"

Sami "Fidel Castro" Junkkarinen - Ujo mies ratin takana, jolla on sielullaan paljon. Morttien tuleva kauhu. Ei pidä ollenkaan rönkäilystä. Ainoa mies jolle puolustusvoimien viralliset ajolasit sopivat kuin sikari Fidel Castrolle.

Jukka "Laakeri" Kautonen - Piiitkä tukka, ainakin armeijan mittakaavassa. Toyotan laakerit on tälle miehelle tutut... Liiankin tutut...

Keijo "Käry" Kervinen - Linjan Rauno Repomies, tarinat elävästä elämästä sekä Toyota Carina kakkosesta vetävät vertoja jopa Juhani Tammisen tarinoille, "Mikä perälautanostin...?"

Otto "Ropeli" Laasonen - Kyllä meeillä Volvo Truck Centerillä", oikea asentaja, AINAINEN tappelu Mikkosen kanssa.

Teemu "Turhapuro" Laine - Kova jätkä peruuttamaan, tykkää vilautella omituisissa paikoissa (?). Tykkää nukkuu, puhuu puhelimeen muodossakin. Kädet munissa ihan normaalisti.

Jari "Ilmavoimat" Loikkanen - Mies puhuu, suu ei liiku. Juttelee harvoin mitään, mutta kun puhuu niin koko linjaa naurattaa.

Mika "Hiekkaa esarissa" Mikkonen - Urheilumiehiä, juoksee satasen alta kolmen sekunnin. Painin raskaansarjan prikaatin mestari vain omalla 20 kilon elopainolla, Oltermannihiihdon kultamitalimies! Jenkiautomiehiä, "kahta en vaihda jenkkiä ja vaihdetta". AINAINEN tappelu Laasosen kanssa. "Miehellä hermot menee ja käämit paukkuu". "No *** , tulukkee jo, ***!"

Teemu "KSE" Nyman - Lukemattomien aamujen tuomalla epävarmuudella syntyy lukemattoman paljon sitä mysteeristä KSE:tä. Toinen 362 kuski, ei ole käynyt mukessa P-kauden jälkeen.

Joonas "Maajuntille morsian" Nyysönen - Hämästelee kummastelee pieniä asioita, "En ole ihan varma oliko se nainen", "On sitä voimoo."

Tuomo "Pullonhenki" Pekkonen - Eloveenapoika, hiljainen hymyilijä. Tuoksusta sen tuntee.

Jani "Seksy" Siljanen - Linjan ainoa PST-mies. Levyttäjien nro.1, huonojen juttujen SM. "Minun sieluun koskee, lähen AHT:lle". Meinasi kerran saada rönttöstä, mutta selvisi puhumalla. "Laiskaks haukkuvat vaikka mitään en o tehny."

Simo "SPHL" Sissonen - Miehen erikoinen kutsumanimi viittaa miehen erikoisiin viikonloppuseikkailuihin. Mies täynnä kysymyksiä - erityisesti oppitunneilla. Iltasatamies. "Rouva upseerikokelas, suoli reistailee taas". Jarru-Hanan suosikkipoika.

Petri "Teräspappa", "Pumpattava lammas" Ulgren - län tuomalla epävarmuudella ja "kokemuksella" varustettu töppääjä. Kiväärilinjan riimu(s). Elämän "viisauksia" riittää tilanteeseen kuin tilanteeseen. "Herra oppilasjohtaja??"

Timo "Kuopijjoosta" Vornanen - AINA viimeisenä. Kiusanhenki. Kiväärilinjan kauhu. Aina hukassa. Ei ole paikkaa, jossa Vornanen olisi ajoissa. Linjan Routalempi. Löytää joka paikasta jotain hyvin jännää. Jähimisen mestari. On aina niin myöhässä, että viettää jouluakin juhannuksena. "Kun tuulee, niin puut heiluu...tä?"

Moottorilinjan henkilökuvat löytyvät muiden linjakuvien sisältä.

KIVÄÄRILINJA

”Yksinkertaisia hommia yksinkertaisille miehille”, vai miten se nyt oli. Nimenomaan miehille, kun naisia linjallamme ei tällä kertaa ollut (jostain kumman syystä).

Mikä ihmeen kiväärilinja? Kiväärilinja ei tunnekaan käsitteitä tetsaus, kalustohuolto, uusiminen, sissitelttä, tetsaus, sissitelttä, uusiminen, jne... Vaan kaikkea muuta. Kiväärillä alkaa vapaa-aika aina ensimmäisenä, syömään päästään ensimmäisenä ja tupa- ja aluepalvelukin on

vähän niin ja näin. Toista se on TJ:llä ja KRH:lla kun ne raukat joutuu aina uusimaan ja kaikki on muutenkin hirmu tiukkaa. Kuten tästä voi päätellä, niin ”kiffehommat” on todella lunkihommia. Jos kaipaat yksinkertaisia ja helppoja hommia, niin ei muuta kuin tervetuloa kiväärilinjalle. Kiväärilinja on kuningaslinja!

Tomi Silvennoinen: Iso-Araska, linjan kehonrakentaja.

Saku Penttinen: Boxerit pakkastakinkin päällä! Prikaatin paras ampuja.

Iiro Saukkonen: Mies joka ei ole sekuntiakaan paikallaan. Näyttää vesinokkelaimalta.

Tommi Tanskanen: Linjan jäämies. Ei ikinä kiire mihinkään muualle paitsi sotkuun.

Yläriivi vasemmalta: Upskok Mölsä NM, Sissonen SJ, Soinnie JMS, Saukkonen IJ, Pippuri AJ, Vartiainen MT, Turunen JP, Vornanen TJ, Rytkönen LM, Poraharju JVO, Tanskanen TKR, Ullgren PM, Melto MIA, Alik Teelahti AT
Alarivi vasemmalta: Kers Tuunainen JB, Silvennoinen TMS, Mikkonen MA, Pesonen AJ, Riuttanen MSS, Penttinen SJ, Loponen JJ, Piironen NVP, Nyssönen JAT, Pekkonen TJ, Venäläinen MV, Välijoki EN

AUK:n kurssijulkaisu

Teemu Haimilahti: Linjan hymypoika. Kes-tovirne kestää naamalla ihan sama mitä tapahtuu...

Ville Kannasmaa: Linjan toiseksi karvaisin mies. Ei suostu ajamaan partaansa vaikka itse eversti käskisi.

Markus Haapakoski: Haapalastu, haapa-kurttu, partaposki, linjan karvaisin mies. Ääntä joka lähtöön.

Santeri Donin: Mies, joka näyttää Rowan Atkinsonilta. Kertoo kaverista aika paljon (Mr.Bean).

Juho Jormakka: Supersotilas. Ääni on samanlainen kuin olisi juonut whiskyä ja

polttanut tupakkaa koko ikänsä...

Joonas Hallikainen: Linjan särmin pinkka ja punkka.

Niko Kettunen: "Vissiin ihan normaalisti"-Kettunen! Kurssin aikana muutaman kerran kuultu negatiivi.

Ville Kuusela: Mies, joka mahtuu isoon rep-puun.

Jarkko Kauppinen: "Paha mieli". Aina pitää väittää vastaan vaikka tietää olevansa väärässä.

Mika Melto: Kolme viikkoa putkeen valvo-nut kummitus. Puhuu vähän, eikä sil-

loinkaan asiaa.

Otto Koukku: "Missä se koukku on?" Kou-kulla on aina kiire.

Ville Kinnunen: Ilmeitä joka lähtöön.

Teemu Kähäri: Avautuja Kähäri, hajosi tupatuopissa täysin.

Toni Poraharju: Paremmiin poraharjuna. Aina äänessä, ei osaa pitää turpaansa kiin-ni.

Markus Riuttanen: Vuoden jääkäri! Ei paljoa stressaa ja hajoaa joka päivä.

Yläriivi vasemmalta: Alik Voutilainen MK, Lehti JA, Loikkanen JAK, Donin S, Laasonen MOT, Berg MJK, Kauppinen JI, Kettunen NA, Ikonen TT, Ikonen AO, Kanninen JM, Koivunen JAP, Jauhiainen PO, Kautonen JVP, Kosonen TT, Upskok Kangas OM
Alarivi vasemmalta: Huurinainen MKT, Kannasmaa VJ, Jormakka JMP, Hallikainen JLE, Korhonen JMT, Haapakoski MH, Kähäri TJ, Helistén DK, Haimilahti TMA, Laine TA, Kinnunen VM, Kuuselan VTP, Issakainen VP

KRANAATINHEITINLINJA

Meitä kuninkaallisia heitinmiehiä tarvitaan taisteluissa tukemaan jalkaväkeä hyökkäyksissä sekä myöskin puolustuksissa. Taisteluissa on luonteenomaista suuri tulivoima ja liikkuvuus. Tästä johtuvat tilanteiden jyrkät ja nopeat vaihtelut. Taisteluja käydään samanaikaisesti laajoilla alueilla myös omassa ja vihollisen selustassa. Sissiheittinmiehien tehtävänä on tukea sissitoimintaa taisteluissa. Taistelujen luonne edellyttää kranaatinheittimistöltä valmiutta nopeisiin tuliaseman vaihtoihin vihollisen vastatoiminnan väistämiseksi.

Otto Lehtinen: Vähiten aamulenkkejä juosut aukkilainen. Tunnetaan myös nimillä "Lahtisen Masa" sekä "Movettaja Lehtinen". Nykyisin toimii VMTK:n sihteerikkönä.

Sami Naumanen: Keskeytti kurssin vammautumisen takia.

Julius Hytti: Meidän tietopankkimme. Rukkimiehiä.

Jose-Miska Eronen: Linjan pahin gonahtaminen, kun kuuli joutuvansa auk-

kiin. Nykyisin kuitenkin reipas rukkilainen.

Riku Ahonen: Iltavapaat pinkkaa väsäessä. Motivoitunut rukkilainen, joka haaveilee sotilasurasta.

Tuomas Rautiainen: Linjan energiapakkaus. Ensimmäinen, joka ampui heittimellä "vapaa tangon".

Jarmo Martikainen: Kova poika pilkkimään oppitunneilla. Apinaradalla kovia kokenut taistelija.

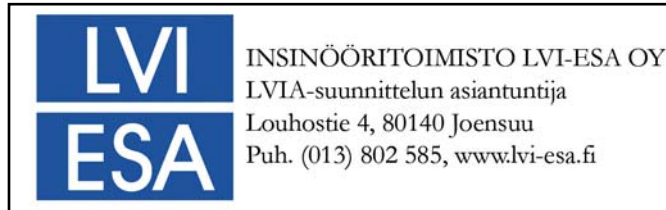

Yläriivi vasemmalta: Upskok Korhonen PAE, Martikainen JM, Lehtinen OM, Kastinen MIM, Naumanen SMP, Hytti JJ, Ahonen RLA, Upskok Otronen SOP
Alariivi vasemmalta: Alik Parviainen JV, Vaakanainen JMT, Ikonen AT, Eronen JMT, Rautiainen TJ

Arttu Ikonen: Yhtymän pisin vartiovuoro. Viestitteli tiellä olevista "sumutteista". Aiheuttaa muille tuvissa oleville öisin tuskaa pitämällä kovaa kuorsausta.

Mikko Kastinen: Motivoitunut heitinmies. Luonteeltaan synnynnäinen johtaja, joka piti linjan ruodussa ollessaan oppilasjohtaja.

Jukka Vaakanainen: Linjan uneliain. Metsämiehiä.

PANSSARINTORJUNTALINJA

Lähes legendaksi muodostunut PST-linja. Nuo uljaat lihaksikkaat taistelijat, joiden askel ei horju raskaidenkaan taakkojen alla. Miehet, joiden tehtävä on metsästä jalkaväen kohtaloksi koituvia panssarivaunuja.

Tero "The Zero" Voutilainen: Nollaaja isolla N:llä. Tuvan tervein mies.

Juuso "Joel" Terävä: Tuvan nopein lipastaja. Ei moveta koskaan. xD.

Esa "Tänään iv:lle" Vänttinen: Mikkelin Esa ei vapaa-aikaa paljon kassulla kuluta.

Tero "Jonossa perässä, mars" Vänttinen: Mies, joka ei makuuhaavoja pelkää.

Ville "Vili" Vikström: Mies, jolla juttu lentää jopa unissaan, harvemmin mitään järkevää sanottavaa.

Mikko "Yle" Yletyinen: Joka toisena linjan miehenä on jatkanut uljaasti PST-sukuhaaraa.

Jukka Partti: Ryhmähengen nostattaja. Kuultu joskus kuittailevan ryhmälleen.

Juha Poikolainen: Po-Po-Po-Poikolainen, vanhanliiton "välähdys".

Simo Puustinen: Sählyksen tulos!

Sami Raatikainen: Viiltelijä-Jack, joka ei pelkää vetää rannettaan auki VP:n toivossa.

Jussi Ruotsalainen: Näin käy kun lepakko käy Ruotsissa.

Janne Sallinen: Sal-Sal-Sallinen. Pienen pupun paloittelija, juhannusyön lapanen.

Jani Saloranta: 150 cm hukkapolla, kaulinta vaille kohonnut.

Niko Nuutinen: "Turpa kii Lötjönen". Möhkön radisti.

Jarkko Kokki: "Rutale" ilopilleri.

Juho Kivinen: The Hifistone

Jouko Kankkunen: Juha Ka-ka-ka-kankkunen didits diditti!

Santeri Parkkinen: MOVE! , "vanha piika"

Harri Ignatius: "Mitä kypsempi marja, sen maukkaammat mehut."

Heikki Kosonen: "Entäs se kölli?" Pieni ja suloinen.

Jere Ihala: Akilles, tuo muinaisen kreikan Adonis.

Roope Lötjönen: "Mitä? Etsie muka tiä Birgittaa?"

Tuomas Hyttinen: Tuvan kovin siivooja, gonahti pahiten AUK:n aikana. "Gona Hyttinen".

Tino Hiltunen: Matlock

Panu "Rotta" Flankkumäki: Toimisto huuhaa. Tuvan laiskin mies.

Henri Asikainen: Rento, mutta VILLI!

Ville Hirvonen: Tupatuopin kovin räbäyttäjä!

Jesse Eskelinen: Tuvan pahanhajuisin mies, "Hajusieni".

Samu Hyvönen: "Hei, inttijätkä", puhuu aina unissaan.

Juha "Gavi" Gavrilo: Mies, jota ei leireillä näkynyt, välillä ei myöskään kassulla.

Niko "Antihero666" Huttunen: "Aaa, vesitorni", tunnettu "hyvistä" heitoista.

AUK:n kurssijulkaisu

Yläriivi vasemmalta: Kers Laitinen VP, Upskok Torkko MM, Vääntinen TVJ, Antikainen IO, Vääntinen EO, Parkkinen SW, Kosonen HK, Väänänen TO, Upskok Korpelainen EN, Kers Rapa JP
Keskiriivi vasemmalta: Kivinen JI, Purhonen JHO, Kettunen LI, Lötjönen ROE, Ihala JP, Kokki JJ, Ignatius HS, Huttunen NE, Hyttinen TMT, Vento IA, Kaartinen JAJ, Kankkunen JS, Poikolainen JP, Voutilainen TT, Nuutinen NAJ, Pimiä HAI, Hirvonen VO, Raatikainen STA
Alariivi vasemmalta: Flankumäki PAP, Terävä JE, Hiltunen TS, Sinkkonen JJ, Asikainen HPT, Hyvönen SM, Partti JT, Saloranta JP, Eskelinen JK, Yletyinen ME, Gavrilov JT, Puustinen SII, Vikström VV, Siljanen JHK, Ruotsalainen JT
Kuvasta puuttuu: Sallinen JPE

POHJOIS-KARJALAN AMMATTIKORKEAKOULU

osaajat erottuvat joukosta

www.pkamk.fi/yhteishaku

JOENOSA
Kuurnankatu 38, 80100 JOENSUU

Puh. (013) 748 660
GSM 040 736 5660

Taksi Ensio Nygren
Kylänlahdentie 95 A, 81820 LIEKSA
puh. 0500 271596

Automyynti Montonen Oy
Hanhentie 12, 80160 JOENSUU
puh. 0400 176233

SISSILINJA

Sissitoiminnan tarkoitus on kuluttaa ja tuhota vihollisen huoltokuljetuksia sekä suorittaa häirintäiskuja tarkoin tiedusteltuihin kohteisiin. Sissit toimivat vihollisen selustassa tai sen hallitsemilla alueilla.

Sisseillä on lähtökohtaisesti hyvä ryhmähenki, jota kutsutaan Havuhengeksi. Toimintatilanteet ja olosuhteet ovat niin

haastavia, että ilman kavereiden tukea toimiminen olisi mahdotonta.

Hyvien erätaitojen omaaminen on elintärkeää. Olemmehan lähes koko ajan metsän suojissa. Sissit suorittavat pitkiä siirtymiä, jonka vuoksi heiltä vaaditaan sitkeyttä, kovaa kuntoa ja henkistä kestävyyttä.

Prikaatissa sisseillä on tapana harrastaa leikkimielisiä kilpailuja muiden komppanioiden kanssa. Kasarmilla kisailamme panssarintorjuntaa ja metsässä sotilaspoliiseja vastaan.

Yläriivi vasemmalta: Alik Tiainen JT, Kauhanen JP, Tynnilä MS, Kotonen VJ, Tossavainen LI, Turunen JE, Leinonen, MV, Kinnunen AP, Ontnonen AJE, Hirvonen APO, Tuohimäki MJA, Leinonen VVT, Rimpiläinen TJ, Haaranen TT, Survo R, Upskok Mononen JJ
Alarivi vasemmalta: Holopainen RT, Tiusanen JP, Nyman TK, Punkkinen NA, Niiranen HV, Kervinen KS, Flemmich PMA, Tolonen HA, Kinnunen AP, Kauhanen JP, Toivanen NJ, Tirkkonen VO, Junkkarinen SE

AUK:n kurssijulkaisu

Teemu "hurmuri" Haaranen: Keittiötätien kauhu.

Riku "Hymy pylyssä" Holopainen: Naurusta ei voi erehtyä.

Jussi "Kilari" Kauhanen: Mies, joka ei koskaan hermostunut.

Antti "suklaa silmä" Kinnunen: Kotosen kiussaksi 362.

Ville "Lost" Kotonen: Mies, joka hävitti saunan hiihtäessään.

Mikko "Mitä ****" Leinonen: Musta mies Namibiasta.

Ville "Viren" Leinonen: "Muumi jukeboxi"

Henri "Moottoriturpa" Niiranen: Mies, joka ei osaa olla hiljaa.

Niko "Valoja tauluun" Punkkinen: "Ryömitään se rynkky takaisin."

Raimo "Suojeluhälytys" Survo: Suomen biologinen ase.

Juuso "Kettus" Tiusanen: Mies, jolla alahuuli ei väpättänyt.

Ilkka "Puujalka" Toivanen: "Eikä puujalka tarkoita puista jalkaa!"

Joni "HardCore" Turunen: "Ootin vähän rankempaa."

Mikko "Prinsessauni" Tynnilä: Mies, joka jopa nukkuessaan uneksi levyttämistä.

Antti "Viiksi" Ontronen: Supersärmäri.

Lauri "He-man" Tossavainen: Sissilinjan äxön män!

Antti "Unelmävävy" Hirvonen: "Mihin myö ollaan menossa?! Tuleeks rynkky mukaan?"

Markus "Pähkinä" Tuohimäki: Tuvan pahin sottapytty.

Ville "Iceman" Tirkkonen: Hiljainen hiihtäjä.

Harri "Talous" Tolonen: Otti luodin vastaan puolestamme.

Hannu "Hakkeri" Kauranen: IRC foreverman.

Paul "Mussukka" Flemmich: Sissilinjan siivoojätäti.

TULENJOHTOLINJA

Olipa kerran hetki, jolloin valittiin prikaatin kerma, porukka joka on tuleva dominoimaan taistelulenttiä epäsuoralla tulella. Nämä myös tötteröiksi kutsutut urheat taistelijat tuntevat sekä sanlan, että venttiseiskan salat. Kovimmat taistelut käydään parikaapelikelojen sekä kenttäpuhelimien kanssa. Vaikeaksi toiminnan tekee myös se, että näiden asioiden lisäksi pitäisi taitaa myös normaalit jääkärin metkut.

Tapamme on hengailta jonkin komppanian osana ja olla yhteydessä epäsuoran tulen tulyyksikköihin. Me ylpeät epäsuoran tulen jumalat.

Janne "Leiska" Leinonen: Mies, jolla on aina juhlat, osaa myös hajoamisen jalon taidon.

Juho "Adonis" Hakkarainen: Mies, joka tietää kaikesta kaiken. Ylpeä BMW:n

omistaja.

Harri "Levy" Nieminen. Levyttää aina kun siihen on mahdollisuus ja jopa ilmankin.

Tapani "Kartonki" Kareinen: Mies, joka viihtyy päivystäjän pöydän takana.

Joni "He-Man" Heikkinen. Mies, jonka viikonlopuista on turha kysellä, hän ei muista niitä itsekkään.

Jesse "Turtsa" Turtiainen: Rosvolaivan kapteeni. Aarrelaivan ryöväri.

Olli "Kolli" Kosonen: Komentaa tulta unisankin, yleensä paremmin kuin hereillä.

Henri "Redbull" Hurskainen: Linjan Mersumies.

Antti Partti: Linjan nörtti, särmä jätkä.

Jaska "Jaska" Sairanen: Linjan oma pikku Angsti. Kuopion miehiä.

JP Riihelä: Avautui ankarasti. Myös rynkky oli leireillä usein kateissa.

Joonas Rouhiainen: Tätä miestä riivasivat pahat demonit pitkin öitä, päivisin entiset tyttöystävät.

JU "Konrad" Marttila: Hallitsee nippelitiedon ja selkeät muistiinpanot.

Tuomas "Freeman" Heinonen: Aina puhelimessa, levytyksen sankari.

Ninja Karoliina Tuupainen: Kurssin ainoa nainen täynnä kunnian himoa.

Yläriivi vasemmalta: Alik Mehtonen MEA, Hurskainen HA, Heikkinen JK, Hakkarainen JK, Sairanen JE, Nieminen HJ, Riihelä JP, Heinonen TAO, Turtiainen JT, Alik Kontinen TI
Alariivi vasemmalta: Partti AJ, Tuupainen NK, Kosonen OHJ, Marttila JVK, Kareinen HT, Rouhiainen JK, Upskok Iivanainen MHJ
Kuvasta puuttuu: Leinonen JTK

SOTILASPOLIISILINJA

AUK 40 -kurssin sotilaspoliisilinjalle valittiin 12 omalaatuaista oppilasta. Jokainen oli ensimmäisenä päivänä yhtä sekaisin kuin kuuluisat naapurimme Anttilassa. Parin päivän jälkeen linjamme henki oli jo kuitenkin loistava. Rennon letkeällä meiningillä 12 hengen linja poiki kateutta muiden linjojen joukossa. Erityistä ihastusta nostatti särnä "Huomio!" -huutomme. Myöskään silmäme eivät saaneet liikkua edes levossa. AUK:n tulikaste, hajoleiri, sujui SPOL-linjan osalta erityisen hyvin.

Kipeänä (movenä) oli vain muutama taistelija (yhdeksän 12:sta). Kouluttajamme katsoi parhaaksi keskeyttää leirin kesken kaiken kun kymmenes taistelija sairastui. Leirin pääsi läpi kunnialla huikeat KAKSI taistelijaa. Sairausputkemme jatkui tästä viikon eteenpäin ja varsinkin eräs taistelija joutui tästä johtuen ankaraan movetuskierteeseen.

Linjamme edusti itseään myös Joensuun yöelämässä. Irtaantuminen sujui juhlinta-

paikalta maastoon nopeasti, mutta linja eksyi ja hajosi vilkkaaseen kaupunkiin. Erinäisten seurausten takia osa taistelijoista palasivat lähtöpisteeseen hyvinkin nopeasti. Pahemmilta henkilövahingoilta vältyttiin. Linjamme jätti oppilas Makkosen asunnon yhtä siistiin kuntoon kuin tupansa viikonloppuvapaille lähdetessä.

Sotilaspoliisin tehtäviin kuuluu vihollisen erikoisjoukkojen toiminnan estäminen esim. SAS-sissit ja muut tiedustelutoiminta.

AUK:n kurssijulkaisu

Sotilaspoliisit pitävät yllä myös tarkastuspisteitä, suojaavat henkilöitä ja kohteita. Etsivät kohdehenkilöitä, suojaavat esikuntaa, niin poliittista kuin sotilaallista johtoa.

Sotilaspoliisit saavat myös asutuskeskustaistelukoulutusta eli AKE-koulutusta. Tehtäviimme kuuluu normaali palveluksen lisäksi prikaatin alueen valvonta ja yleinen turvallisuuden ylläpitäminen. Alueen valvontaan kuuluu kaksi kulunvalvontaporttia, aluepartio ja johtajien vastuussa oleva alueen valvominen päävartiosta käsin vartiopäällikön apulaisina.

Eero Laukkanen: Linjan Nalle Puh, huumorintäyteinen filosofi.

Matti Korhonen: Tämä mies luottaa omaan luontaiseen aroimiinsa.

Joona Sikanen: Linjan nuorukainen, joka ei mielellään poistu tietokoneen tai rakkaan puhelimensa läheltä.

Santeri Martikainen: "MITÄÄÄ!!! Voi vitsi ku ois pari päivää VP:tä."

Matias Paukku: Pieksämäen lahja Gonalle. Ehkä suurimman elämäntapamuutoksen kokenut taistelija tuvan käsittelyssä. Hänellä on myös AUK:n kovin kierrepotku.

Tuomas Nykänen: Bisnesmies, joka hoitaa vaikka lentokoneen kasarmin pihalle. Rahan tekemisen erikoismies, jolta hom-

mat hoituu.

Henri Mustonen: Ilomantsin vahvistus eli jutut omalla tasolla. "Jälen ku näkköo ni tekijän tunto."

Kalle Loikkanen. Linjan Hasselhoff ja naisten kanssa temmellyksen mestari.

Petri Makkonen: Linjan muotiguru, joka omistaa päärynächiin lisäksi myös Fiat Puntton.

Yläriivi vasemmalta: Muona JAT, Loikkanen MKP, Korhonen MS, Martikainen SSS, Makkonen PJ, Laukkanen EA, Nykänen TOM, Paukku MT
Alariivi vasemmalta: Upskok Korhonen TP, Riitakangas JJV, Mustonen HMA, Paukku AJ, Sikanen JJO

SISSIRADISTILINJA

Armon vuonna 2009 saapui prikaatiin sekalainen joukko tiheän seulan läpikäyneitä jääkäreitä ja rajajääkäreitä. Tuosta joukosta alettiin hiellä ja vaivalla rakentamaan eliittijoukkoa, joka tultaisiin aikanaan tuntemaan sissiradistijoukkueena.

Joukolla kävi alusta asti selväksi homman laita. Vesitornin askelmerkit kävivät tutuksi, samoin motivaatiomäki ja mahdottomilta tuntuvat aikamääreet. Näihin kuitenkin käsiksi pääseinä käiväristä alkoi ammattitaitoisten kouluttajien ja monipuolisen sissiradistikoulutuksen käsissä muovautua tiedustelun taitajia. Koulutuksen myötä joukko pääsi testaamaan itseään radio- ja viestitekniikan, "titauksen", tähyystys- ja partiotiedustelun sekä monen muun jutskarin saralla.

Linjan taistelijat omaavat kolossaalisen oppimismotivaation, jota ruokitaan megalomaanisella aamujen määrällä, sekä tehokkaalla ryhmäkurilla. Ryhmän jäsenet tukevat toinen toisiaan niin ilon kuin hysteerisen paniikin hetkillä, joita pitkät tähyvuorot ja siirtymät ajoittain aiheuttavat. Onnen hetkiä tarjoavat sissipolulla alas ammutut jantterit sekä onnistuneet irtautumiset keskellä viileää kesäyötä. Ryhmä on maastossa kuin syystuuli puiden latvoissa, mutta kasarmilla meno yltyy välillä melkoiseksi kakofoniaksi. Rakkaudesta armeijaan.

Sodanajan joukoissa sissiradistit sijoitetaan tiedustelupartioihin sissiradisteiksi. Radiokalusto on tällöin radistin tärkein omaisuus oman aseensa ohella. Radistien tehtävänä on pitää yhteyttä partion ja tukiaseman välillä. Täten saatuja tiedustelutietoja ei tarvitse kuskata lähettien avulla ja kaikilla on paljon mukavampaa. Sissiradistit

saavat kaukopartiotiedustelun edellyttämän koulutuksen.

Matka on kuitenkin pitkä, eikä sissiradisti voi koskaan sanoa olevansa valmis. Joukkuekaudella tulemme oppimaan tuplaten uutta asiaa, mikä sopii meille tiedonjanoisille siilipäille kuin rynkyn perä etupurimiin. IN Hog Signo Vinces. Ugh, olen puhunut.

Henttula TT: Linjan falsettikuningas, köyhän miehen Freddie Mercury. Mies kuin kivistä veistetty. "Saat miehen kyyneliin..."

Ikonen AP: Haaveissa edelleen oma Monster Bash. Flipperikurko, jonka sormet kuin samettia, onnistuu upottamaan joka ikisen sentin päivärahoistaan sotkun laitteisiin. "Nakkisuojaan!" "Kymppihän riittää" "Drääääääääg!"

Kareinen TS: Halusi salaa rukkiin, ei päässyt. Rankaisee kaikkia häntä pienempiä ja suurempia arvoon katsomatta. Ei hymyile koskaan. Kun sirpaloituu, sirpaloituu särnästi, yleensä Viljakaiseen. "Viljakainen PRKL!" "Igor, bring in the babyoil"

Kiiveri OS: Hakee haasteita ripausta kevyemmästä LJK:sta

Komulainen OJ: Hiihtää tällä hetkellä telemarkia Ruotsin tuntureilla vapaustaistelun voittaneena. Genelec Guru. "HOT TAMALE".

Kukkonen JPJ: Pysyvä maanantaimorkkis, röökiä palaa kuin aikatuliilankaa, hiljainen kuolema. "öö..häh..niijooooo"

"Samurai" Lautiainen TJ: Hajosi titaamiseen jo ensimmäisillä kerroilla. Tuvan "särmin"

pinkka. Samuraisankari "AAAzentooo."

Markkanen OI: Rukkipakolainen. Aiheutti yleistä sekaannusta Kareisen tyynyliinään ja sissijuuston avulla kahden viikon leiriputken jälkeen. "Peliliikkeitä, saa neppailla."

Pajari MO: Linjan voimapesä, tanner tömisee ja petäjää kaatuu kun tämä ihmispanszerwagen painaa paikkaan kuin paikkaan veripäissään ja rojut niskassa. Mangaa kuluu kuin kipulääkkeitä. Nauttii kivusta naurusuin. Silkkä masokisti koko ukko. Mies on iso kuin KUOLAN niemimaa.

Pesonen MME: Hightower päivystää kesällä ja talvella, linjan virallinen maajussi, piiskaa parsaa kuin mansikkaa. Köyhän miehen Schwarzernegger. "PÄIIVYSTÄJÄ, GETTAUUNN!!"

Puhakka TA: Siradlepo. Omasi linjan jäätävimmän kampauksen Torvelaisen ohella, kunnes nahkavalistus kohtasi parivaljakon AUKSI:n lopulla. Ei hätkähdä mistään.

Puumalainen AT: Suomella ei pitänyt olla kemiallista asetta... -voi kuinka väärässä olimmekaan. Saddam's Familyn sinappikaasut jäävät kakkoseksi Puumalaisen tasaiselle teknotuhnutukselle, joka tyhjentää tuvan kuin tuvan, mies tellää juoksumarsillakin. Tosimies Lieksasta "F*** me, ite haiset!"

Tahvanainen JS: Junnu. Repii itsestään kaiken irti lyhyimmälläkin siirtymällä. Vihaa kasvojen naamiontia kuin verokarhua. Naapurin mies, joka painaa ladulla kuin rasvattu salama. Metsästäjä jumalan armosta.

AUK:n kurssijulkaisu

Tarvainen JOJ: Saapui linjalle kuninkaal-
lisesta korohorosta... myöhässä. Linjan
tavallisin jätkä, joka altistuu jatkuvasti Puu-
malaiselle.

Teppo Jaakko: Linjan sivistynyt sissi, jolta
ei kysymykset ja pitkät vitsit loppu. Ruikon-
perän kultakurkku, jonka piippu sauhusi
aika-ajoin kuin itäblokkilainen tehtaan hor-
mi. Linjan kovin titari, linjan priimus, täten
rukkiin ja syystä.

Torvelainen JJ: Hajosi gonaan ensimmäisen
viiden minuutin jälkeen. Pirttihimu ja lin-

jan rouheimman parran, sekä jäätävimmän
jalkahien omaava käiväri. Jäätävä nauru
raikuu vielä vuosien päästä aliupseerikou-
lun käytävillä.

Valtonen NJJ: Hävärikeisari, joka onnistuu
hävittämään jälkiruokansa ruokapöytään.
Kaikki tuntuu häviävän kuin pieru saha-
raan. Tampaa viikonloppuisin klubeilla
kuin viitapiru. Nestehukka myös baarissa.
Kokee metsässä vapaudentunteen. Huhu-
jen mukaan nähnyt myös ionosfääriin.

Viljakainen JE: "EI TERE, EI MORO." Saa muut

tekemään hänen punkkansa, pinkkansa
ja lähes kaiken muun. Hymy hyytyy vain
infernaalisen rasituksen hetkellä. Elämä
naurattaa tätä Mikkelin miestä, joka pum-
maa kyytiä Puhakalta. "Ei mulla oo kiire,
mehän mennään hitaimman mukaan."

Väänänen JNK: Rumpali henkeen ja ve-
reen. Moottoriturpa ägädägä, joka sirpa-
loitui tuhansiksi ballistisiksi partikkeleiksi
havumarssin pikataipaleella. Linjan toinen
Monster Bash magister. "OHO, Vuonna -53
Pertin kanssa metällä."

Yläriivi vasemmalta: Upskok Färlin MK, Tahvanainen JS, Komulainen OJ, Puumalainen AT, Markkanen OI, Tarvainen JOJ, Pajari MO, Pesonen MME, Tor-
velainen JJ, Henttula TT, Lautiainen TJ, Puhakka TA, Upskok Kettunen JPH
Alarivi vasemmalta: Kiiveri OS, Valtonen NJJ, Ikonen AP, Kukkonen JPJ, Väänänen JNK, Viljakainen JE, Teppo JS, Kareinen TS

ALIUPSEERIKURSSILLA RAJALLA

Pohjois-Karjalan rajavartiostossa toimeenpantiin tiedustelualiupseerikurssi 9.3.-26.6.2009 välisenä aikana. Kurssin aloitusvahvuus oli 36 oppilasta, joista 6 nuorta miestä oli komennettu aliupseerikurssille Pohjois-Karjalan Prikaatista. Kurssin johtajana toimi luutnantti Timo Kuparinen ja kouluttajina luutnantit Ikonen, Könttä ja Poutiainen sekä apukouluttajina kokelas ja muutama alikersantti.

Prikaatin taistelijat saapuivat Onttolan kasarmialueelle muutama päivä ennen kurssin alkua. Tutustuimme alueeseen, toimipaikkoihin ja ”uuden talon” tapoihin sekä sisäjärjestysmääräyksiin. Prikaatista saapuneet miehet tuntuivat alussa hieman epävarmoilta ja ujouttakin oli havaittavissa. Nopeasti toiminta normalisoitui ja tutustuminen muihin oppilaisiin eteni hyvin.

Tiedustelualiupseerikurssin ensimmäinen jakso painottui yleissotilaalliseen koulutukseen, johtamisen perusteisiin sekä toimimiseen tiedustelupartion eri tehtävissä. Johtamistaitoa harjoiteltiin sulkeisissa, käskynantoharjoituksissa ja perusharjoitteissa maasto-oloissa niin Onttolan lähellä kuin Hiienvaaran saloilla. Viikolla 16 oli neljän päivän ampumaleiri, jossa ammuttiin kärki- ja tukipartion taisteluammunnat sekä harjoiteltiin sytytysvälineiden ja räjähdysaineiden käsittelyä niin sähköllä kuin aikatulilangalla.

Liikuntaa ei unohdettu, vaan kuntoa nostettiin muun muassa hiihto- ja jalkamarsseilla ja testattiin esimerkiksi kuntotesteillä, ampumajuoksulla ja suunnistuksella. Lisäksi testattiin oppilaiden ase käsittelyyn, ammuntaan ja ensiapuun liittyviä tietoja ja taitoja. Koulutuksen ja oppimisen tasoa testattiin kolmella viikkokokeella. Puolikurssiarvostelussa koko joukko oli samalla viivalla ja parhaiten menestyneille oli tiedossa komennukset uusiin haasteisiin. Viikon 17 alkupuolella oli vaadittavat arvostelut suoritettu ja oli valintojen aika.

Vappuviikko eli AUK:n II-jakso, alkoikin siten 16 taistelijan voimin, mukana prikaatin taistelijat Jäppinen ja Miettinen. Nyt alkoi varsinainen aselajikoulutus, jossa keskityttiin tiedustelun eri elementteihin. Tiedustelupartion tehtävä on yksinkertaisuudessaan pysyä toiminta-alueellaan salassa, kerätä tiedustelutietoa ja saada välitettyä tiedustelutiedot viestivälineillä ylemmälle johtoportaalalle. Koulutus keskittyi entistä enemmän maastoon, sillä tiedustelijoita ei kouluteta kasarmilla vaan oikeissa toimintaympäristöissä.

Toisen jakson pääharjoitukset olivat Tiedustelu-1 ja Tiedustelu-2, Ampumaleiri-2 ja Aliupseerin tutkinto ja kurssin ns. loppusota kesäkuussa, ”Maanvyöry09”. Oppilaat saivat perusteet partion ja ryhmän johtamiseen eri tiedustelutehtävissä. Harjoituksissa keskityttiin suunnassa tiedusteluun, kohteen tiedusteluun ja tähytysasematoimintaan. Omia harjoituksia elävöitti muun muassa takaa-ajava koira-partio, Savonlinnan maakuntakomppanian tekemät valvontalinjat, Rajavartiolaitoksen helikopteri ja kouluttajien loppumaton mielikuvitus. Ampumaleirillä keskityttiin tiedusteluryhmän tilanteenmukaisiin taisteluammuntoihin sekä harjoittelimme erilaisten kohteiden panostamista ja sytytysjärjestelmien laatimista. Aliupseerintutkinnossa testattiin 20 tehtävärastilla kurssin aikana opittuja taitoja johtamisesta, tiedustelusta, pioneeritaidoista, viestitoiminnasta ja suunnistamisesta sekä kokeiltiin marssikestävyyttä.

Tiedustelijan yksi tärkeä taito on tunnistaa taistelukentän kalustoa. Mikäli tiedustelija tai partion/ryhmänjohtaja ei osaa tunnistaa kalustoa, niin tiedon tarkkuus ja sen hankinta on puutteellista. Rajajääkärikomppaniassa tunnistuskoulutus aloitetaan jo P-kaudella. Tunnistuskoulutus jatkuu aliupseerikurssilla sekä johtajakaudella ja päättyy luokkakokeeseen lähellä kotiutumista. Aliupseerikurssin oppilaille tunn-

tuskuvastot ja 4. kerroksen tietokoneiden tunnistusohjelma tulivat tutuiksi. Osaamista testattiin yleis- ja tyyppitunnistuskokeilla, muutaman viikon välein. Taso kokeiden perusteella näyttää hyvältä.

Prikaatin miehet sopeutuivat kurssin johtajan näkökulmasta yllättävänkin hyvin ja toiminta on ollut reipasta ja määrätietoista. Yhteistyö Jaamankankaan molemmin puolin on siis tälläkin tavoin toteutunut. Uskon, että Onttolassa AUK:ssa annettu koulutus johtamisesta, tiedustelusta, yksittäisen taistelijan tiedoista ja taidoista sekä johtajana kasvamisesta ja vastuusta antavat vankan pohjan myös kurssin jälkeen prikaatiin siirtyville alikersanteille ja kokelaille. Asennetta ei miehiltä ainakaan tule puuttumaan, sen ovat miehet aliupseerikurssin aikana osoittaneet.

Näillä ajatuksilla toivotan kaikille Korpisoturin lukijoille aurinkoista loppukesää ja kenttäoloissa raataville kouluttajille sateentonta syksyä.

Kiitoksia myös kaikille yhteistyökumppaneille, niin prikaatin kuin rajavartioston toimipisteissä tiedustelu-AUK:n läpiviennistä keväällä 2009.

Teksti:
Luutnantti Timo Kuparinen

Prikaatin kummikunnat ja -yksiköt

JOENSUU

KUOPIO

MIKKELI

KONTIOLAHTI

JUANKOSKI

SAVONLINNA

PRIKAATIN ESIKUNTA

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ESIKUNTA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

HEINÄVESI

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

JÄÄKÄRIKOMPPANIA

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

JOROINEN

JUVA

PIEKSÄMÄKI

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

PANSSARINTORJUNTAKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

JUUKA

SIILINJÄRVI

VARPAISJÄRVI

SISSIKOMPPANIA

LIPERI

OUTOKUMPU

KAAVI

ALIUPSEERIKOULU